REZOLUȚIA (UE) 2021/1543 A PARLAMENTULUI EUROPEAN

din 29 aprilie 2021

conținând observațiile care fac parte integrantă din deciziile privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2019, secțiunea III – Comisia și agențiile executive

PARLAMENTUL EUROPEAN,

— având în vedere decizia sa privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2019, secțiunea III – Comisia,

— având în vedere deciziile sale privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetelor agențiilor executive aferente exercițiului financiar 2019,

— având în vedere articolul 99 și anexa V la Regulamentul său de procedură,

— având în vedere avizele Comisiei pentru afaceri externe și Comisiei pentru dezvoltare, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, Comisiei pentru transport și turism, Comisiei pentru dezvoltare regională, Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, Comisiei pentru cultură și educație, Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și Comisiei pentru drepturile femeilor și egalitatea de gen,

— având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A9-0117/2021),

A. întrucât bugetul Uniunii este un instrument important pentru realizarea obiectivelor de politică comune și reprezintă, în medie, 1,0 % din venitul național brut al Uniunii sau 2,1 % din cheltuielile administrațiilor publice ale statelor membre și din totalul cheltuielilor publice din Uniune;

B. întrucât atunci când acordă Comisiei descărcarea de gestiune, Parlamentul verifică și evaluează, după audituri interne și externe, dacă fondurile au fost utilizate corect sau nu și dacă obiectivele de politică au fost realizate, confirmând astfel regularitatea și performanța cheltuielilor Comisiei din punctul de vedere al raportului calitate-preț;

C. întrucât procedura de descărcare de gestiune pentru 2019 acoperă un an marcat de tranziția politică și instituțională, în care au avut loc alegeri pentru Parlamentul European, a debutat o nouă legislatură la 2 iulie 2019 și a fost desemnată o nouă Comisie, care și-a început mandatul la 1 decembrie 2019 și a stabilit noi priorități politice, cum ar fi Pactul verde european și axarea într-o măsură tot mai pare pe digitalizarea Uniunii, protejarea valorilor sale și a banilor contribuabililor din UE;

D. întrucât izbucnirea noii pandemii de coronavirus (COVID-19) nu a făcut necesară nicio ajustare a cifrelor raportate în conturile anuale ale Uniunii pentru 2019; întrucât, în pofida acestui fapt, în 2020 și în anii următori pandemia de COVID-19 va avea un impact semnificativ la nivel mondial, precum și implicații importante pentru bugetul Uniunii; întrucât, în acest sens, trebuie să stabilim cu deosebită atenție dacă Comisia a utilizat într-un mod eficient și transparent bugetul Uniunii, deoarece, începând din 2020, punerea în aplicare a inițiativelor de răspuns imediat ale Uniunii va avea un impact asupra recunoașterii, evaluării sau reclasificării mai multor active și pasive din situațiile financiare ale Uniunii;

E. întrucât, ca o consecință directă a izbucnirii noii epidemii de coronavirus (COVID-19), Comisia pentru control bugetar nu a putut să își organizeze sau să își desfășoare integral toate activitățile planificate legate de controalele obișnuite ale cheltuielilor instituțiilor UE, și anume misiunile sale de informare, audierile publice sau atelierele, și, astfel, a trebuit să se bazeze și mai mult pe activitatea Curții,

Prioritățile politice

1. reliefează, în ceea ce privește execuția bugetului Uniunii, că este important să se respecte principiul bunei gestiuni financiare, consacrat la articolul 317 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), precum și să se realizeze prioritățile și obiectivele programelor care contribuie la consolidarea integrării europene și la crearea unei Uniuni din ce în ce mai strânse;

2. este îngrijorat de situația în care se află statul de drept în anumite state membre și de pierderile financiare cauzate de deficiențele privind statul de drept; se așteaptă ca Comisia să folosească toate instrumentele de care dispune, inclusiv Regulamentul privind statul de drept, pentru a suspenda, a reduce și a restricționa accesul la finanțarea Uniunii în astfel de cazuri; subliniază că respectarea statului de drept este o condiție prealabilă a unei bune gestiuni financiare, care include alocarea și gestionarea în mod eficient și eficace a fondurilor europene; în acest sens, salută călduros adoptarea Regulamentului (UE, Euratom) 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii; consideră bine-venit faptul că Comisia a început elaborarea orientărilor; evidențiază că Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) a stabilit deja fără echivoc în hotărârea sa că declarațiile din concluziile Consiliului European nu pot prevala asupra textului regulamentului, nici nu îl pot modifica;

3. reamintește că numai Curtea de Justiție a Uniunii Europene poate anula regulamentul sau o parte a acestuia; cere insistent Comisiei ca, în calitate de „gardian al tratatelor", să aplice regulamentul de la data intrării sale în vigoare și să declanșeze mecanismele statului de drept atunci când este necesar, pentru a se asigura că interesele financiare ale Uniunii sunt protejate sub toate aspectele; subliniază că regulamentul a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2021; reamintește că Parlamentul poate cere Comisiei să răspundă pentru modul în care a aplicat regulamentul, inclusiv pentru eventualele întârzieri nejustificate, prin inițierea unei acțiuni în constatarea abținerii de a acționa în temeiul articolului 265 din TFUE; amintește că acest regulament, menit să protejeze fondurile Uniunii, va trebui aplicat tuturor angajamentelor și plăților, oferind în același timp garanții pentru beneficiarii și destinatarii finali;

4. regretă că pentru punerea în aplicare a PAC și a politicii de coeziune în statele membre ale Uniunii se folosesc în total 292 de sisteme de raportare, ceea ce face ca datele să fie fragmentate și necomparabile și îngreunează utilizarea eficace a IA și a volumelor mari de date pentru a controla fondurile; regretă că deficiențele legate de valabilitatea și comparabilitatea datelor și tehnologiile de raportare cu diferite grade de digitalizare împiedică încă în mare măsură crearea unei imagini de ansamblu cuprinzătoare a distribuirii fondurilor europene și controlul eficient al acestora; regretă că depistarea utilizării abuzive, a fraudelor cu și a deturnărilor de fonduri ale Uniunii se limitează în principal la descoperirile făcute întâmplător de Comisie și de Curtea de Conturi Europeană („Curtea") în cursul auditurilor lor pe eșantioane sau al anchetelor OLAF;

5. regretă că niciunul dintre sistemele de raportare ale PAC și ale politicii de coeziune nu conține informații referitoare la beneficiarii finali, că dezvăluirea acestor informații nu este impusă prin lege și că nu toate informațiile privind beneficiarii reali ai întreprinderilor sunt disponibile în registrele centrale naționale ale tuturor statelor membre; evidențiază că un sistem informatic interoperabil nu ar permite doar depistarea mai timpurie și mai eficientă a utilizării abuzive, a fraudelor, a deturnărilor de fonduri, a conflictelor de interese, a dublei finanțări și a altor probleme sistemice, ci ar face posibilă și crearea unei imagini de ansamblu cuprinzătoare a distribuirii reale a fondurilor europene și a concentrărilor – posibil neintenționate – care ajung pe mâinile câtorva beneficiari finali care sunt oligarhi sau chiar infractori; subliniază că lipsa de informații referitoare la structurile de proprietate și la beneficiarii reali ai întreprinderilor și ai grupurilor de întreprinderi contribuie substanțial la opacitatea distribuirii actuale a fondurilor; reliefează din nou că, pentru a putea realiza un control eficient, eficace și în timp util al cheltuielilor europene și pentru a proteja banii contribuabililor europeni, este deosebit de important să existe date cuprinzătoare, fiabile și comparabile;

6. reamintește apelul Parlamentului adresat Comisiei de a propune un regulament prin care să se creeze un astfel de sistem informatic interoperabil care să permită autorităților responsabile de gestiunea partajată ale statelor membre să facă în timp util o raportare uniformă și standardizată, mai ales în ceea ce privește PAC și fondurile de coeziune, pentru a depista mai din timp erorile sistemice și utilizările abuzive, așa cum se indică în raportul de descărcare de gestiune a Comisiei pentru exercițiul financiar 2018; accentuează că un astfel de sistem ar trebui actualizat automat cu date comparabile și prompte, pentru ca sistemul să poată monitoriza și controla utilizarea IA și a volumelor mari de date; invită Comisia să facă din obligația legală de a publica toate informațiile referitoare la beneficiarii reali o condiție prealabilă a utilizării fondurilor europene;

7. evidențiază beneficiile pe care un astfel de sistem interoperabil și digital le-ar aduce autorităților statelor membre în ceea ce privește controlul și imaginea de ansamblu pe care le au parlamentele și guvernele naționale asupra alocării, gestionării și distribuirii banilor contribuabililor naționali sub formă de fonduri europene; subliniază că digitalizarea raportării, monitorizării și auditului Uniunii trebuia de mult făcută și este absolut necesară, dat fiind că utilizarea abuzivă, fraudarea și deturnările fondurilor, conflictele de interese, dubla finanțare și alte probleme sistemice au un caracter transfrontalier; ia act de propunerile făcute de Parlament și Comisie în timpul negocierilor privind Cadrul financiar multianual pentru perioada 2021-2027 (CFM), Mecanismul de redresare și reziliență, Regulamentul privind dispozițiile comune (RDC) și PAC;

8. regretă că Consiliul a acceptat doar cu reticență să participe la negocieri pentru a ajunge la compromisuri viabile; regretă că în acte legislative diferite au fost convenite norme și cerințe de raportare diferite; cere insistent Comisiei să propună o dispoziție corespunzătoare care să fie inclusă în Regulamentul financiar fără întârzieri nejustificate;

9. reamintește că în raportul privind descărcarea de gestiune pentru 2018 Comisia era invitată să pună la dispoziția autorității care acordă descărcarea de gestiune o listă conținând totalul sumelor plătite tuturor companiilor aparținând grupului Agrofert din toate statele membre și o listă a celor mai mari 50 de destinatari individuali (persoane fizice care sunt beneficiari reali ai unei întreprinderi sau ai mai multora) pentru fiecare stat membru, precum și o listă a celor mai mari 50 de destinatari (persoane fizice și juridice, precum și persoane fizice care sunt proprietari ai unor întreprinderi) ai subvențiilor Uniunii cumulate la nivelul tuturor statelor membre; ia act de încercările repetate ale Comisiei de a întocmi o astfel de listă solicitând informații statelor membre; regretă profund că, până la data prezentei rezoluții, Comisia nu a putut pune la dispoziție lista solicitată din cauza lipsei de date complete, fiabile și comparabile furnizate de statele membre; subliniază că acest lucru demonstrează și accentuează faptul că este nevoie urgent de un sistem digital și interoperabil de raportare și monitorizare a fondurilor aflate în gestiune partajată; îndeamnă Comisia să furnizeze, fără alte întârzieri nejustificate, lista celor mai mari 50 de beneficiari finali individuali, precum și o listă completă a tuturor subvențiilor primite de toate societățile grupului Agrofert care au făcut obiectul gestiunii partajate în toate statele membre în perioada 2014-2020, așa cum s-a solicitat, și îndeamnă statele membre să coopereze pe deplin cu Comisia, furnizând datele necesare analizei și întocmirii listelor respective;

10. invită din nou Comisia:

— să elimine orice barieră tehnică și juridică din calea colectării de date privind structurile întreprinderilor și beneficiarii reali ai acestora și să stabilească măsuri care să asigure colectarea standardizată, digitală și interoperabilă de informații despre destinatarii finanțării Uniunii, inclusiv despre cei care beneficiază în cele din urmă, direct sau indirect, de finanțarea din partea Uniunii și despre beneficiarii reali ai acestora;

— să creeze sistemele și instrumentele digitale necesare pe care toate statele membre să le utilizeze obligatoriu, inclusiv, dar fără a se limita la un instrument unic de extragere a datelor și de evaluare a riscurilor, care să permită Comisiei, OLAF și, după caz, EPPO, să acceseze și să analizeze astfel de date privind destinatarii finanțării din partea Uniunii (inclusiv beneficiarii reali ai acestora) în scopuri de control și audit, pentru a îmbunătăți protejarea bugetului Uniunii și a Next Generation EU de nereguli, fraude și conflicte de interese;

— să acorde în continuare cea mai mare importanță bunei gestiuni financiare a bugetului Uniunii, în special prin stabilirea unor strategii de control multianuale menite să prevină, să detecteze și să corecteze erorile, precum și să continue monitorizarea atentă a execuției bugetului Uniunii și să ia măsuri imediate pentru a corecta erorile și a recupera fondurile cheltuite incorect de statele membre, intermediari sau beneficiarii finali;

11. reamintește că Comisia a creat sistemul de detectare timpurie și de excludere (EDES) în temeiul articolului 135 din Regulamentul financiar pentru a proteja mai bine interesele financiare ale Uniunii, pentru a garanta o bună gestiune financiară și pentru a se asigura că întreprinderile și beneficiarii reali care au fost condamnați pentru fraude sau corupție ori alte fapte penale legate de utilizarea fondurilor Uniunii sau cu privire la care OLAF a formulat cel puțin recomandări judiciare în atenția autorităților de urmărire penală ale statelor membre începând cu 1 ianuarie 2016 nu pot beneficia de fonduri europene; este de părere că acest instrument ar putea ajuta instituțiile Uniunii și organismele naționale să combată și să prevină într-o măsură mai mare corupția și frauda în statele membre; regretă că baza de date conține doar câțiva operatori economici (cinci operatori în februarie 2021); consideră că acesta este un semn că EDES nu este pus în practică în mod corespunzător;

12. solicită Comisiei ca, atunci când propune revizuirea normelor financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (Regulamentul financiar), să ia în considerare extinderea aplicării EDES la fondurile care fac obiectul gestiunii partajate, vizând beneficiarii care fac obiectul gestiunii partajate, organismele care implementează instrumente financiare și destinatarii finali, cu respectarea principiilor proporționalității și adecvării; remarcă faptul că modificările legislative privind excluderea din toate fondurile Uniunii, cu diferite moduri de cheltuieli, a beneficiarilor care sunt înregistrați și în cadrul gestiunii partajate ar presupune și nevoia de a prevedea că statele membre pot accesa direct sistemul deținut de Comisie și introduce pe propria răspundere informații cu privire la beneficiari; îndeamnă statele membre și Comisia să garanteze o mai mare interoperabilitate a bazelor de date și a instrumentelor europene și naționale de extragere a datelor existente; observă că AEPD estimează că crearea unei astfel de interoperabilități nu pune probleme generale de protecție a datelor, însă impune nevoia unui temei juridic clar;

13. invită Comisia:

— să transmită autorității care acordă descărcarea de gestiune motivele pentru care EDES conține doar foarte puține înregistrări;

— să ia măsurile necesare pentru a îmbunătăți funcționarea, punerea în practică și operabilitatea EDES, pentru a se asigura că sunt enumerați toți operatorii economici care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 136 alineatul (1) literele (c)-(h) din Regulamentul financiar; în plus, să revizuiască criteriile, pentru a le face mai puțin complexe și a le mări aplicabilitatea în practică;

— să folosească mai bine acest instrument pentru a conecta lista neagră la bazele de date ale OLAF și EPPO și la cele naționale și să creeze un sistem automatizat care să actualizeze această bază de date cu informații fiabile și actualizate;

14. consideră, în concordanță cu eforturile Comisiei, că este extrem de important să se găsească echilibrul just între nivelul scăzut al erorilor, plățile rapide, costurile rezonabile ale controalelor și valoarea adăugată a bugetului Uniunii;

15. subliniază rolul esențial pe care îl au politicile Uniunii și instrumentele care contribuie la concretizarea lor în reducerea inegalităților dintre statele membre și regiuni în domeniile coeziunii, agriculturii și dezvoltării rurale, cercetării și inovării, afacerilor interne și relațiilor externe, în încurajarea creșterii economice și a ocupării forței de muncă, în combaterea sărăciei și a excluziunii sociale și în susținerea și promovarea valorilor Uniunii, a securității și justiției pentru cetățenii săi, în Uniune și în întreaga lume;

16. consideră oportun faptul că Comisia, în calitate de administrator al bugetului Uniunii, își adaptează în mod adecvat metodologia comună la particularitățile mediului de risc, al celui de control și al celui de gestionare ale diferitelor domenii de cheltuieli, pentru a-și îndeplini în mod eficace obligațiile de raportare și a proteja bugetul Uniunii;

17. reamintește că, începând cu luna august 2018, dispozițiile articolului 61 din Regulamentul financiar au permis extinderea sferei de aplicare a definiției conflictelor de interese; pune în evidență responsabilitatea Comisiei de a se asigura că aceste dispoziții sunt puse în aplicare cu diligența necesară pe întreg teritoriul Uniunii și că toate formele de conflicte de interese sunt tratate în mod eficient și eficace în cadrul procesului de execuție a bugetului Uniunii; reliefează importanța informațiilor publice disponibile privind beneficiarii finali ai tuturor transferurilor financiare ale Uniunii pentru a preveni conflictele de interese în execuția bugetului Uniunii;

18. își reiterează apelul adresat Comisiei de a asigura o evaluare adecvată a măsurilor preventive luate de statele membre pentru a evita conflictele de interese; salută, în acest sens, orientările elaborate de Comisie și incluse în documentul intitulat „Orientări privind evitarea conflictelor de interese în temeiul Regulamentului financiar”, distribuit statelor membre în august 2020, care urmărește promovarea unei interpretări și aplicări uniforme a normelor privind conflictele de interese și sensibilizarea cu privire la aplicabilitatea acestor norme, inclusiv în ceea ce privește gestiunea partajată; invită Comisia să facă publice aceste orientări și, de asemenea, să împărtășească atât autorităților statelor membre, cât și Comisiei pentru control bugetar, informațiile referitoare la auditurile efectuate cu privire la aceste aspecte și exemple de bune practici;

19. este îngrijorat de posibila interpretare limitativă a articolului 61 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 de către Agenția cehă de plăți (Fondul de stat pentru intervenție în agricultură), care consideră că acesta nu este aplicabil pentru membrii guvernului; îndeamnă Comisia să prezinte un punct de vedere privind interpretarea articolului menționat referitor la agențiile naționale de plăți; invită Comisia să se asigure că articolul 61 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 este respectat și pus în aplicare în Republica Cehă și că se aplică tuturor plăților din bugetul Uniunii, inclusiv plăților directe din cadrul primului pilon al PAC, și să monitorizeze funcționarea independentă a agențiilor de plăți în acest sens;

20. reamintește că o serie de scandaluri legate de distribuirea și utilizarea abuzivă a fondurilor europene în țări precum Bulgaria, Cehia sau Slovacia și România au declanșat proteste publice de amploare în ultimele luni și în ultimii ani, cetățenii europeni contând pe instituțiile Uniunii, în special pe Comisie, că vor pune capăt acestei gestionări necorespunzătoare a banilor publici;

21. salută noua strategie antifraudă corporativă, adoptată de Comisie în aprilie 2019, la inițiativa OLAF, pentru a îmbunătăți cunoștințele Comisiei despre fraudă și capacitatea sa analitică de a orienta acțiunile antifraudă, a asigura cooperarea în combaterea fraudei între serviciile sale și agențiile executive și a consolida supravegherea corporativă a luptei împotriva fraudei; invită Comisia să pregătească un raport de urmărire a eficienței cu care a fost pusă în aplicare strategia și a primelor rezultate obținute și să raporteze autorității care acordă descărcarea de gestiune;

22. subliniază că, având în vedere CFM și Mecanismul de redresare și reziliență, resursele financiare ale Uniunii ar trebui să sprijine prioritățile și responsabilitățile tot mai mari ale Uniunii; protejarea intereselor financiare ale Uniunii are o importanță majoră și trebuie să se depună toate eforturile, la toate nivelurile, pentru a preveni frauda, corupția și utilizarea abuzivă a fondurilor Uniunii și pentru a lupta împotriva acestora; invită Comisia să propună furnizarea de resurse financiare și umane suficiente pentru Curte, OLAF și EPPO și să le ofere în continuare sprijin politic puternic, astfel încât să își poată desfășura activitățile de audit, investigare și urmărire penală în vederea protejării intereselor financiare ale Uniunii;

23. constată totodată că recurgerea tot mai frecventă la mecanisme financiare, alături de bugetul Uniunii, pentru a concretiza politicile Uniunii în țări terțe riscă să compromită responsabilitatea și transparența acțiunilor și cheltuielilor Uniunii; insistă ca Comisia să se asigure că acordarea ajutorului extern este condiționată de respectarea statului de drept și a drepturilor omului în țările beneficiare; subliniază, în special, că trebuie să se garanteze că țările și părțile terțe și/sau persoanele fizice cărora le sunt alocate sau care au de-a face cu fonduri ale Uniunii aderă la valorile democratice fundamentale, respectă standardele internaționale privind drepturile omului și aderă la principiile non-violenței;

24. reamintește că politica de dezvoltare și politica de cooperare urmăresc eradicarea sărăciei și reducerea inegalităților și că fondurile ar trebui să ajungă doar la beneficiarii pe care îi vizează;

25. subliniază că crearea Parchetului European (EPPO) reprezintă o evoluție fundamentală pentru protejarea intereselor financiare ale Uniunii; reamintește Comisiei rolul-cheie pe care îl are EPPO în protejarea planului de redresare al Uniunii în anii următori; invită toate statele membre ale Uniunii să adere la EPPO și să-și desemneze procurorii pe baza unor criterii clare și transparente;

26. evidențiază că EPPO a fost subfinanțat și nu a avut suficient personal în faza sa de constituire, dar apreciază faptul că bugetul EPPO a crescut considerabil, la fel ca efectivele sale de personal, în raport cu propunerea inițială; reafirmă opoziția Parlamentului față de reducerile de personal din cadrul OLAF ca urmare a transferării unor posturi la EPPO, fapt ce a determinat o reducere cumulativă cu 45 de posturi până în 2023 pentru OLAF; invită Comisia să crească capacitățile prin revizuirea situației efectivelor de personal ale EPPO și ale OLAF, precum și ale Eurojust; invită Comisia și autoritățile bugetare să se asigure că bugetele OLAF, EPPO și Eurojust sunt majorate, pentru ca acestea să își poată îndeplini misiunea;

27. constată cu îngrijorare că, în perioada ianuarie 2015-decembrie 2019, în urma recomandării OLAF, autoritățile judiciare s-au pronunțat în doar 178 de cazuri, iar în 199 de cazuri nu au luat nicio decizie [1]; invită statele membre să urmeze corespunzător toate recomandările OLAF; 1

28. subscrie la recomandările din raportul anual al Curții referitor la exercițiul financiar 2019 și din raportul Curții privind performanța bugetului Uniunii și încurajează insistent Comisia și celelalte părți interesate să le pună în aplicare cât mai curând posibil, evidențiind unele dintre cele mai importante și urgente recomandări mai jos;

29. este îngrijorat mai ales de constatările repetate ale Curții conform cărora activitatea unor autorități de audit sau organisme de certificare naționale este considerată prea predispusă la erori și deci nefiabilă, lucru ce compromite fiabilitatea datelor pentru raportul anual privind gestiunea și performanța a Comisiei (RAGP); regretă că Curtea nu poate include în activitatea sa o analiză a motivelor care stau la baza acestor deficiențe persistente;

30. regretă că Comisia nu a putut să explice mai în profunzime cauzele, nici eventualele diferențe specifice anumitor țări dintre autoritățile statelor membre; regretă că această lipsă de informații despre cauzele profunde ale acestor deficiențe sistemice persistente întâlnite la anumite autorități naționale de audit împiedică tratarea și soluționarea eficientă și eficace a acestor probleme; invită Comisia să efectueze o analiză amănunțită a cauzelor profunde și a problemelor structurale care determină deficiențele sistemice persistente identificate de Curte; solicită Comisiei să includă și observații cu privire la bunele practici și, pe baza acestei analize, să transmită autorităților naționale recomandări orizontale și recomandări specifice fiecărei țări clare, practice și ușor de pus în practică, așa cum se precizează mai detaliat în capitolele pertinente ale prezentei rezoluții;

31. invită Comisia să acorde o mai mare atenție și să aloce mai mult personal și mai multe fonduri din bugetul său pentru statele membre ale căror sisteme de gestiune și control sunt doar parțial fiabile sau nu sunt deloc fiabile, acolo unde există un risc crescut de fraudă și de corupție în legătură cu fondurile și, în special, pentru statele membre care nu s-au alăturat Parchetului European;

32. cere să se facă din utilizarea programului informatic Arachne o condiție prealabilă care să fie impusă statelor membre pentru a putea accesa fonduri europene;

[1] https://ec.europa.eu/anti-fraud/sites/antifraud/files/olaf_report_2019_en.pdf

33. evidențiază că rata de eroare calculată de Curte este un rezumat statistic care oferă un indicator unic comod al legalității și regularității cheltuielilor Uniunii, dar nu oferă totuși o imagine diferențiată a naturii și gravității diferite a erorilor luate în considerare în calculul ratei; recunoaște că metodologia Curții se bazează pe standarde de audit internaționale care implică testarea unui eșantion aleatoriu al tranzacțiilor și că un eșantion reprezentativ nu se poate baza în întregime pe risc; consideră bine-venit faptul că Curtea își împarte eșantioanele în tranzacții cu risc ridicat și tranzacții cu risc scăzut; apreciază faptul că Curtea include deja exemple specifice ale erorilor constatate; invită Curtea să includă informații și mai detaliate, pentru a oferi, îndeosebi informații geografice care oferă o mai bună înțelegere a problemelor specifice fiecărei țări;

34. regretă că majoritatea plăților directe din cadrul PAC sunt concentrate în mâinile câtorva destinatari din unele state membre, unde s-au format inclusiv structuri oligarhice, subminând în special micii fermieri și comunitățile rurale;

35. amintește că fondurile PAC trebuie distribuite mai echitabil, asigurându-se că acestea sunt distribuite astfel încât plățile pe hectar să fie invers proporționale cu dimensiunea exploatației/fermei;

36. este îngrijorat de cazurile relatate de acaparare a terenurilor în unele state membre și invită din nou Comisia să creeze un sistem de control eficace, care să garanteze că beneficiarii îndreptățiți ai fondurilor PAC sunt doar persoanele care cultivă terenul și că fondurile nu ajung la orice beneficiar care a achiziționat terenul prin mijloace ilegale sau frauduloase; în această privință, cere să se creeze un mecanism special de tratare a plângerilor la nivelul Uniunii, pentru a-i sprijini pe fermierii sau pe beneficiarii care se confruntă, de pildă, cu practici frauduloase de acaparare a terenurilor, cu abuzuri ale autorităților naționale, cu presiuni exercitate de structurile infracționale sau de criminalitatea organizată ori persoanele supuse la muncă forțată sau la sclavie, oferindu-le posibilitatea de a depune rapid o plângere la Comisie, care ar trebui să o verifice de urgență ([2]);

37. se declară din nou preocupat de faptul că nivelul angajamentelor restante a continuat să crească, ajungând la 298,0 miliarde EUR la sfârșitul exercițiului financiar 2019 (față de 281,2 miliarde EUR în 2018); constată că nivelul creditelor de plată din bugetele anuale a fost considerabil mai scăzut în ultimii ani decât cel prevăzut în plafonul CFM, ceea ce ar putea duce la nevoi de plată mai ridicate în viitor; consideră oportun faptul că Comisia a inclus în propunerea sa de regulament privind CFM plățile viitoare estimate în legătură cu consolidările propuse în 2020 în răspunsul UE la pandemia de COVID-19; cere Comisiei să monitorizeze îndeaproape punerea în aplicare de către statele membre în cazul în care există subutilizări sau rate scăzute de absorbție; apreciază efortul Comisiei de a introduce regula n+2 pentru toate domeniile de cheltuieli, punând în evidență faptul că sunt necesare alte instrumente de perspectivă care să înlocuiască regula n+3; invită din nou Comisia să intensifice sprijinul tehnic acordat autorităților naționale, regionale sau locale, inclusiv organizațiilor societății civile și cetățenilor, pentru a obține rate mai bune de absorbție ([3]);

38. reamintește decalajul din ce în ce mai mare dintre angajamente și plăți și creșterea dimensiunii bugetului Uniunii (studiul de caz rapid al Curții, intitulat „Angajamentele restante din bugetul UE – o privire mai atentă"), care reprezintă o provocare serioasă și pentru autoritatea care acordă descărcarea de gestiune; constată că bugetul pe termen lung al UE a crescut de la 1 083 la 1 800 miliarde EUR pentru perioada 2021-2027, inclusiv Planul de redresare al UE, Next Generation EU; invită Comisia să monitorizeze la intervale regulate punerea în aplicare a planurilor naționale de redresare și reziliență, pentru a se asigura că normele privind ajutoarele de stat sunt respectate, și să raporteze autorității care acordă descărcarea de gestiune; subliniază că, dacă nu se răspunde la această solicitare, se poate ajunge la refuzarea procedurii de descărcare de gestiune în 2020;

39. reliefează că, în ultimii ani, nivelul creditelor de plată din bugetele anuale a fost considerabil mai scăzut decât cel prevăzut în plafonul CFM, ceea ce ar putea duce la nevoi de plată mai ridicate în viitor și riscă să pună bugetul sub presiune;

40. regretă că a fost ratată posibilitatea de a utiliza cuantumul creditelor de angajament neutilizate și al creditelor dezangajate din CFM pentru a plăti datoria contractată pentru a finanța planul de redresare;

41. atrage atenția la faptul că principalele riscuri financiare la care a fost expus bugetul Uniunii în 2019 au fost asociate cu operațiuni financiare sub formă de împrumuturi acoperite direct de bugetul Uniunii (53,7 %) și cu operațiuni financiare acoperite de un fond de garantare al UE (46,3 %); observă că, atunci când se iau în calcul și eventualele plăți viitoare legate de garanția FEIS (Fondul european pentru investiții strategice), valoarea totală

([2]) Punctul 23 din Rezoluția referitoare la descărcarea de gestiune pentru exercițiul financiar 2018.
([3]) Punctul 17 din Rezoluția referitoare la descărcarea de gestiune pentru exercițiul financiar 2018.

a riscurilor la care este expus bugetul Uniunii a ajuns la 90,5 miliarde EUR până la sfârșitul anului 2019; invită Comisia să prezinte o imagine completă a expunerii bugetului Uniunii în „Raportul anual privind garanțiile acoperite de la bugetul general”, inclusiv riscul generat de garanția FEIS, precum și de toate operațiunile financiare viitoare aferente;

42. relevă faptul că Uniunea a recurs într-o măsură tot mai mare la instrumente financiare și la garanții bugetare încredințate Grupului BEI; reamintește că, în prezent, operațiunile Grupului BEI care nu sunt finanțate de la bugetul Uniunii, dar care servesc acelorași obiective pe care le are și Uniunea nu intră sub incidența mandatului de audit al Curții;

43. constată că Curtea dorește să treacă la abordarea atestării; invită Curtea să continue propriile verificări prin sondaj pentru a monitoriza tranzacțiile individuale;

44. este îngrijorat că personalul disponibil în prezent este insuficient pentru a face față creșterii bugetului UE; accentuează că creșterea capacităților administrative în cadrul Curții și al secretariatelor relevante din Parlamentul European este indispensabilă; subliniază că nerespectarea acestor cerințe poate conduce la refuzarea descărcării de gestiune pentru exercițiul financiar 2020;

45. încurajează Curtea să analizeze mai departe performanța bugetului Uniunii; observă că evaluarea corectă a legalității și regularității acțiunilor Uniunii cu scopul de a mări responsabilitatea reprezintă fundamentul bunei gestiuni financiare; evidențiază că indicatorii ar trebui să evalueze succesul anumitor activități într-un mod descriptiv și obiectiv, fără a exprima nicio preferință politică; pune în evidență recomandarea Comisiei potrivit căreia indicatorii globali trebuie dezvoltați mai mult și trebuie găsit un echilibru mai bun între indicatorii de resurse și de realizare și indicatorii de rezultat și de impact; invită Comisia să reducă numărul de obiective și de indicatori pe care îi folosește, limitându-i la un set precis de indicatori de rezultat și de impact relevanți și adecvați, care măsoară cel mai bine rezultatele obținute din punctul de vedere al eficacității și al valorii adăugate europene a cheltuielilor realizate de Uniune;

46. susține rezervele emise de directorii generali ai DG BUDG, RTD, AGRI, REGIO, EMPL, MARE, CLIMA, HOME, JUST, NEAR și REFORM în rapoartele lor anual de activitate; este de părere că aceste rezerve demonstrează că procedurile de control instituite în cadrul Comisiei și în statele membre pot oferi doar garanțiile necesare privind legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente din domeniile de politică corespunzătoare, dacă toate procedurile de corecție necesare sunt puse în aplicare cu succes;

Declarația de asigurare a Curții

47. salută constatarea Curții, potrivit căreia conturile Uniunii aferente exercițiului financiar 2019 sunt fiabile, precum și concluzia formulată de Curte, conform căreia veniturile nu au fost afectate de un nivel semnificativ de eroare în 2019;

48. este îngrijorat de faptul că, pentru prima dată în patru ani, Curtea a emis o opinie contrară cu privire la legalitatea și regularitatea cheltuielilor subiacente conturilor;

49. observă totuși că Curtea admite că nivelul general de eroare a rămas relativ stabil, la 2,7 % în 2019, comparativ cu 2,6 % în 2018, și evidențiază elementele pozitive ale cheltuielilor Uniunii, subliniate de Curte, precum dezvoltarea resurselor naturale și rezultatele susținute în administrație;

50. observă că motivele prezentate în sprijinul emiterii acestei opinii contrare sunt următoarele: în ceea ce privește cheltuielile Uniunii, Curtea a concluzionat că nivelul de eroare, în principal la plățile bazate pe rambursare, este generalizat și că, din cauza modului în care bugetul Uniunii este alcătuit și evoluează în timp, cheltuielile cu risc ridicat în 2019 reprezintă mai mult de jumătate din cheltuielile auditate (53,1 %), la care eroarea semnificativă continuă să fie prezentă la o rată estimată de 4,9 % (comparativ cu 4,5 % în 2018 și 3,7 % în 2017);

51. ia act de faptul că Curtea a auditat operațiuni în valoare totală de 126,1 miliarde EUR (din totalul de 159,1 miliarde EUR, reprezentând cheltuielile Uniunii) și de faptul că rubrica „Resurse naturale” a reprezentat cea mai mare parte (47,2 %) din eșantionul total supus auditului de către Curte, urmată de rubrica „Coeziune” (22,5 %) și „Competitivitate” (13,2 %); își reiterează sugestia adresată Curții de a lua în considerare atât cota din totalul cheltuielilor Uniunii, cât și riscul legat de erori atunci când decide cu privire la atribuirea unui procentaj în eșantionul total supus auditului;

52. constată că, în 2019, Curtea a furnizat rate de eroare specifice pentru trei rubrici ale CFM: Competitivitate (4,0 %), Coeziune (4,4 %) și Resurse naturale (1,9 %), în timp ce pentru rubrica „Administrație” Curtea estimează că nivelul de eroare este sub pragul de semnificație; subliniază că Curtea a constatat cea mai ridicată rată estimată de eroare, de 4,4 %, în privința cheltuielilor din cadrul rubricii „Coeziune economică, socială și teritorială”, cheltuielile din rubrica „Competitivitate pentru creștere și locuri de muncă” atingând rata îngrijorătoare de eroare de 4 % (comparativ cu 2 % în 2018);

53. recunoaște că gestiunea financiară a bugetului Uniunii s-a îmbunătățit în timp și că nivelurile de eroare au scăzut până la intervale care se apropie de pragul de semnificație de 2 % în ultimii ani, cu excepția unor domenii de politică specifice, cum ar fi, de exemplu, competitivitatea, care este gestionată în cea mai mare parte direct de către Comisie, unde rata de eroare estimată s-a dublat, de la 2 % în 2018 la 4 % în 2019;

54. regretă că Curtea nu a estimat niveluri de eroare pentru domeniile de cheltuieli de la rubrica 3 a CFM, „Securitate și cetățenie" și de la rubrica 4, „Europa în lume"; subliniază că furnizarea de indici de eroare ar permite comparabilitatea între exercițiile financiare; regretă, în acest sens, că eșantionul pentru capitolele 7 și 8 relevante este redus în continuare comparativ cu anii trecuți (de la 11 % în 2017, la 9,1 % în 2018 și la 8,9 % în 2019 din cheltuielile acoperite de audit);

55. invită Curtea să furnizeze date privind o rată de eroare pentru plăți pentru fiecare domeniu de cheltuieli în următorul său raport anual; solicită Curții să își extindă capitolul privind „Administrația", pentru a avea o analiză mai aprofundată a tuturor instituțiilor; invită Curtea să pună în aplicare cât mai curând posibil solicitarea Parlamentului referitoare la un raport anual specific independent privind instituțiile Uniunii; salută considerațiile Curții în acest sens și speră că acestea se vor reflecta în strategia Curții pentru perioada 2021-2025;

56. regretă că Curtea nu califică impactul măsurilor corective asupra nivelului general de eroare, ci doar asupra unor rubrici specifice; subliniază că furnizarea de informații specifice privind toate rubricile CFM ar fi extrem de utilă pentru controlul exercitat de autoritatea care acordă descărcarea de gestiune; invită Curtea să califice impactul măsurilor corective asupra nivelului global de eroare;

57. atrage atenția asupra faptului că estimarea generală a nivelului de eroare din bugetul Uniunii, astfel cum este prezentată în declarația de asigurare a Curții, nu este nici o măsură a fraudei și nici a ineficienței sau a risipei, ci este o estimare a banilor care nu ar fi trebuit să fie plătiți, deoarece nu au fost utilizați în conformitate cu normele și reglementările aplicabile; constată că, în 2019, Curtea a raportat către OLAF nouă cazuri de fraudă suspectată constatate pe durata auditurilor sale (nouă și în 2018), dintre care OLAF a decis să deschidă o investigație pentru cinci cazuri, iar pentru patru cazuri nu a deschis nicio investigație.

58. subliniază faptul că, la fel ca în anii precedenți, erorile legate de eligibilitate (de exemplu, includerea unor costuri neeligibile în declarațiile de cheltuieli ori neeligibilitatea proiectelor, a activităților sau a beneficiarilor) constatate în legătură cu plățile bazate pe rambursare au contribuit cel mai mult, și în 2019, la nivelul de eroare estimat pentru cheltuielile cu risc ridicat, și anume cu 74 % (în 2018, această proporție a fost de 68 %);

59. salută decizia Curții de a crește în eșantionul său ponderea cheltuielilor cu risc ridicat, care sunt afectate semnificativ de o rată de eroare în continuă creștere (4,9 % în 2019, comparativ cu 4,5 % în 2018 și 3,7 % în 2017); regretă că rata de eroare nu este cuantificată în mod clar pentru plățile bazate pe drepturi la plată;

60. regretă faptul că informațiile și rapoartele pe care Comisia le primește de la autoritățile statelor membre adesea nu conțin date privind rezultatele concrete sau includ evaluări prea optimiste; ia act de observația Curții potrivit căreia rolul special al Comisiei, așa cum este reflectat în metodologia sa, precum și deficiențele controalelor ex-post, care sunt o componentă critică a sistemului de control, afectează estimările nivelului de eroare prezentate de Comisie;

61. regretă că erorile descoperite indică deficiențe privind regularitatea cheltuielilor declarate de autoritățile de management;

Gestiunea bugetară și financiară

62. constată că, în 2019, creditele de angajament disponibile în bugetul final au fost utilizate aproape integral (o rată de utilizare de 99,4 %), în timp ce rata de utilizare a creditelor de plată a fost ușor mai scăzută (98,5 %);

63. constată faptul că au fost adoptate trei bugete rectificative în 2019, prin care creditele de angajament au fost suplimentate cu 0,4 miliarde EUR, iar creditele de plată cu 0,3 miliarde EUR, după cum urmează:

(i) bugetul rectificativ nr. 1/2019 a înscris un surplus de 1 802 988 329 EUR, rezultat din execuția exercițiului bugetar 2018, ca venituri la bugetul pentru 2019; această sumă a redus contribuțiile anuale bazate pe VNB pentru statele membre;

(ii) bugetul rectificativ nr. 2/2019 a furnizat suplimentar 100 de milioane EUR de credite de angajament pentru Orizont 2020 și Erasmus+, astfel cum au decis Parlamentul European și Consiliul în acordul lor privind bugetul pentru 2019;

(iii) bugetul rectificativ nr. 3/2019 a înscris creditele de angajament și de plată necesare pentru mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene (FSUE) în valoare de 293 551 794 EUR, care avea ca scop acordarea de asistență României, Italiei și Austriei în urma dezastrelor naturale care au avut loc în aceste state membre în cursul anului 2018;

64. recunoaște că, având în vedere caracterul multianual al cheltuielilor sale și al strategiilor sale de control, Comisia poate să aplice corecții până la închiderea programului de finanțare; constată, de asemenea, că, deși erorile pot fi detectate într-un anumit an, ele sunt corectate în anii curenți sau în anii următori după efectuarea plății, până la momentul închiderii; solicită, prin urmare, Comisiei și statelor membre să își continue exercitarea capacității corective și invită Comisia să utilizeze instrumentele de supraveghere de care dispune, în conformitate cu obligațiile care îi revin în temeiul diferitelor temeiuri juridice sectoriale, pentru a aduce în cele din urmă riscul real la închidere sub 2 % și mai aproape de 0 %;

65. constată că, în 2019, măsurile corective confirmate de Comisie s-au ridicat la 1,5 miliarde EUR (cu 25 % mai mari decât în 2018), legate în principal de erorile care au afectat plățile efectuate în anii precedenți;

66. își exprimă preocuparea profundă cu privire la faptul că nivelul angajamentelor restante a continuat să se mărească, ajungând la 298,0 miliarde EUR la sfârșitul exercițiului 2019 (față de 281,2 miliarde EUR în 2018); constată că Curtea a identificat motivele creșterii continue, cum ar fi creșterea globală a dimensiunii bugetului Uniunii în timp; constată că nivelul creditelor de plată din bugetele anuale a fost considerabil mai scăzut, în ultimii ani, decât cel prevăzut în plafonul CFM, ceea ce ar putea duce la cereri mai ridicate de plăți în 2022 și 2023 și prezintă un risc serios pentru lichiditatea bugetului Uniunii; ia act de angajamentul Comisiei de a efectua o analiză amănunțită a creditelor de plată necesare până la sfârșitul anului în timpul exercițiului de transfer global, pentru a face o propunere autorității bugetare dacă sunt necesare consolidări; invită Comisia să reducă angajamentele restante actuale și să prevină apariția unor angajamente restante în viitor, să își îmbunătățească pe viitor previziunile financiare și, după caz, să ajute țările să găsească proiecte eligibile, în special proiecte cu o clară valoare adăugată europeană, pentru a accelera rata de absorbție;

67. constată cu îngrijorare că, potrivit Curții, rata globală de absorbție a fondurilor ESI (fondurile structurale și de investiții europene) a fost mai scăzută decât în anul corespunzător din CFM anterior, având în vedere că, până la sfârșitul anului 2019, din totalul alocărilor din fondurile ESI pentru actualul CFM (465 de miliarde EUR), doar 40 % fuseseră plătite statelor membre (față de 46 % la sfârșitul anului 2012); subliniază explicația Comisiei conform căreia rata de absorbție mai lentă este legată parțial de adoptarea cu întârziere a Regulamentului privind dispozițiile comune (RDC), de timpul necesar autorităților pentru a stabili un program eficient de livrare și sisteme de conformitate, și de modificările introduse în reglementări în perioada de programare 2014-2020, cum ar fi nivelul ridicat de prefinanțare anuală și noua regulă pentru dezangajările automate (n+3); constată că, în general, viteza de absorbție în 2019 a rămas aproape identică cu cea din 2018; este îngrijorat de nivelul scăzut al ratelor de absorbție;

68. reamintește că rata de absorbție exprimă măsura în care fondurile Uniunii alocate statelor membre au fost cheltuite pentru proiecte eligibile, aceasta fiind una dintre condițiile prealabile și un indiciu al unei absorbții viitoare eficace; subliniază, în acest sens, că, de la sfârșitul anului 2018, rata de selecție a proiectelor rămâne mai ridicată față de aceeași perioadă de referință din 2007-2013; subliniază, în plus, că, până la sfârșitul lunii iunie 2020, aproape întreaga sumă de 350 de miliarde EUR din costul total (99,2 %) a fost alocată pentru aproape 515 000 de proiecte;

69. regretă că nu este pusă la dispoziție o asistență tehnică mai extinsă pentru a crește rata de absorbție în multe state și, de asemenea, pentru a face posibilă reducerea acumulării de angajamente restante;

70. constată că, până la începutul exercițiului 2019, la cinci ani de la intrarea în vigoare a actualului CFM, doar aproximativ 17 % din totalul fondurilor ESI angajate prin intermediul instrumentelor financiare în gestiune partajată (FISM) au ajuns la destinatarii finali; constată totuși că, până la jumătatea lunii septembrie 2020, 42 % din sumele alocate instrumentelor financiare au fost puse la dispoziție pentru investiții și, în plus, că 59 % din capitalul disponibil pentru FISM ajunsese la destinatarii finali; reamintește în acest sens scepticismul reiterat exprimat de Parlament cu privire la sprijinul puternic acordat de Comisie instrumentelor financiare;

71. regretă că raportul anual pentru 2019 privind FISM a fost publicat după termenul stabilit în regulamentul relevant ([4]); împărtășește opinia Curții conform căreia relevanța raportării Comisiei privind FISM este redusă deoarece raportul său anual privind FISM este publicat prea târziu;

([4]) Articolul 46 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 (JO L 347, 20.12.2013, p. 320).

72. este preocupat de faptul că, la fel ca în anii precedenți, părți substanțiale din prefinanțările anuale din fondurile ESI care nu au fost utilizate, în principal din cauza întârzierilor în punerea în aplicare, au fost returnate la bugetul Uniunii (7,7 miliarde EUR în 2019), ca venituri alocate; subliniază că 5,0 miliarde EUR din această sumă au fost utilizate pentru a efectua plăți pentru cererile din partea statelor membre în plus față de bugetul aprobat pentru anul respectiv, în conformitate cu liniile bugetare relevante ale fondului ESI, ceea ce a împiedicat anularea acestora;

73. recunoaște că gestiunea partajată este esențială pentru punerea în aplicare a fondurilor ESI, care, la rândul său, se bazează pe o colaborare administrativă eficientă între Comisie și statele membre; subliniază observația Curții conform căreia riscul de eroare este ridicat pentru cheltuielile care fac obiectul unor norme complexe; salută îmbunătățirile substanțiale în acest sens din ultimii 10 ani, care se datorează, printre altele, eforturilor Comisiei și recomandărilor Curții și ale Parlamentului; încurajează Comisia să avanseze în direcția simplificării și a orientării către performanță;

74. subliniază că principalele riscuri financiare la care a fost expus bugetul Uniunii în 2019 au fost asociate cu operațiuni financiare sub formă de împrumuturi acoperite direct de bugetul Uniunii (53,7 %) și cu operațiuni financiare acoperite de un fond de garantare al Uniunii (46,3 %); observă cu regret că valoarea riscului total raportat de Comisie nu include operațiunile legate de FEIS și, prin urmare, nu reflectă expunerea financiară reală a bugetului Uniunii; subliniază că, atunci când se iau în calcul și eventualele plăți viitoare legate de garanția FEIS (Fondul european pentru investiții strategice), valoarea totală a riscurilor la care este expus bugetul Uniunii a ajuns la 90,5 miliarde EUR până la sfârșitul anului 2019;

75. relevă faptul că Uniunea a recurs într-o măsură tot mai mare la instrumente financiare și la garanții bugetare încredințate Grupului BEI; reamintește că în prezent operațiunile Grupului BEI care nu sunt finanțate de la bugetul Uniunii, dar care servesc aceleași obiective pe care le are și Uniunea nu intră sub incidența mandatului de audit al Curții; subliniază că, altfel spus, Curtea nu este în măsură să furnizeze o imagine completă a legăturilor dintre operațiunile Grupului BEI și bugetul UE; solicită să se încheie un memorandum de înțelegere între BEI și Parlament pentru a îmbunătăți pe viitor accesul Parlamentului la documentele BEI și la datele referitoare la orientarea strategică și politicile de finanțare în vederea consolidării responsabilității Băncii;

76. reamintește că articolul 287 alineatul (3) din TFUE definește competențele de audit ale Curții în raport cu BEI; reamintește că Curtea are competența de a audita activitatea BEI în gestionarea cheltuielilor și a veniturilor Uniunii; reamintește că Comitetul de audit este competent să auditeze capitalul social al BEI în conformitate cu articolul 12 din Protocolul 5 (statutul BEI); reamintește că articolul 308 alineatul (3) din TFUE îi permite Consiliului să modifice Protocolul privind statutul BEI printr-o decizie simplă, fără o revizuire completă a tratatului; subliniază importanța sporită în cadrul noului CFM a garanțiilor Uniunii și a altor instrumente financiare administrate de BEI; solicită, prin urmare, Consiliului să modifice articolul 12 din Protocolul 5 pentru a oferi Curții un rol în auditarea capitalului social al BEI; ia act de faptul că acordul tripartit actual dintre Comisie, BEI și Curte privind auditurile operațiunilor finanțate sau sprijinite de bugetul Uniunii a expirat în 2020; invită Comisia, Curtea și BEI să întărească rolul Curții și să îi consolideze în continuare competențele de audit în ceea ce privește activitățile BEI, la reînnoirea acordului tripartit care reglementează normele de angajare; sprijină solicitarea adresată de Curte de a audita operațiunile BEI nelegate de bugetul UE; invită, de asemenea, Curtea să întocmească recomandări privind rezultatele activităților de împrumut extern ale BEI;

77. remarcă faptul că politica monetară a determinat o scădere a ratei dobânzii pe termen lung utilizate pentru a evalua obligațiile privind beneficiile angajaților (rata de actualizare), care devine negativă pentru prima dată, conducând la o creștere semnificativă, de 17,2 miliarde EUR, a datoriei din cadrul bugetului Uniunii la încheierea exercițiului financiar; se așteaptă ca această tendință să continue, pe măsură ce BCE își continuă cursul de politici monetare acomodative, și solicită să se ia măsuri adecvate de precauție;

78. subliniază importanța monitorizării stricte, în cazul proiectelor de infrastructură de mare amploare, a eventualului risc de corupție și fraudă; solicită să se efectueze evaluări ex-ante și ex-post atente și independente cu privire la proiectele care urmează să fie finanțate;

79. invită Comisia să încurajeze statele membre să îmbunătățească atât calitatea, cât și numărul controalelor și să facă schimb de bune practici în efortul de combatere a fraudelor;

Recomandări

80. invită Comisia:

— să urmărească îndeaproape nevoile de plată, să pregătească scenarii posibile cu soluții concrete, ținând seama de faptul că Uniunii nu i se permite să funcționeze pe deficit bugetar, și să ia măsuri, în limitele mandatului său instituțional, pentru a asigura disponibilitatea creditelor de plată ținând seama de riscul insuficienței acestora și de nevoile excepționale generate de criza provocată de pandemia de COVID-19;

— să continue să prezinte, în perioada aferentă următorului CFM, un raport anual cu privire la FISM, inclusiv pentru fiecare instrument financiar în parte;

— să prezinte o imagine completă a expunerii bugetului Uniunii în Raportul anual privind garanțiile acoperite de la bugetul general, inclusiv a expunerii la riscul generat de Fondul de garantare al FEIS, precum și de toate operațiunile financiare viitoare aferente;

— să reevalueze, în contextul crizei provocate de pandemia de COVID-19, dacă mecanismele existente pentru atenuarea expunerii bugetului Uniunii la riscuri sunt suficiente și adecvate și să revizuiască nivelurile-țintă ale ratelor de provizionare ale fondurilor de garantare care acoperă garanțiile acordate de la bugetul Uniunii;

— să prezinte rapoarte anuale cu privire la modul în care ratele persistente scăzute, extrem de scăzute și negative ale dobânzii ar putea afecta bugetul Uniunii;

81. invită Consiliul ca, împreună cu Parlamentul European:

— să solicite BEI să permită Curții să desfășoare în fiecare an audituri cu privire la regularitatea și la aspectele legate de performanță ale activității sale de finanțare care nu intră în sfera de aplicare a unui mandat specific conferit de Uniune; remarcă faptul că stabilirea acestei sarcini a Curții ar putea să aibă loc în paralel cu reînnoirea acordului tripartit;

Performanța bugetului Uniunii

82. salută primul raport separat și complet al Curții privind performanța bugetului Uniunii – situația la sfârșitul anului 2019 și încurajează Curtea să elaboreze și să dezvolte în continuare acest raport în următorii ani; își reiterează opinia potrivit căreia este necesară o concentrare mai puternică asupra performanței, fără a reduce nivelurile actuale de control asupra respectării și conformității; subliniază că constatările legate de performanță nu ar trebui să conducă la generalizări, ci mai degrabă la recomandări specifice fiecărei țări; constată că analizele adecvate ale riscurilor și recomandările de acțiune adresate responsabililor cu elaborarea politicilor din UE reprezintă o bază importantă pentru luarea deciziilor politice; consideră că indicatorii ar trebui să evalueze succesul anumitor activități specifice într-un mod descriptiv și obiectiv, fără a exprima nicio preferință legată de politici; invită Curtea să axeze evaluările performanței pe obținerea valorii adăugate europene și pe o utilizare eficientă a banilor Uniunii proveniți din impozite;

83. subliniază că scopul informațiilor referitoare la performanță este de a indica dacă politicile și programele Uniunii își ating obiectivele în mod eficient și eficace; sugerează ca, dacă este nevoie de îmbunătățiri, să se folosească informațiile referitoare la performanță drept bază în procesul de elaborare a acțiunilor corective necesare și ca punerea lor în aplicare să fie monitorizată în mod continuu; subliniază că performanța fondurilor și a politicilor Uniunii este foarte dificil de măsurat și necesită definiții diferite și indicatori specifici care să corespundă diverselor domenii și fonduri de cheltuieli; este de părere că indicatorii-cheie de performanță ar trebui să măsoare în mod exhaustiv rezultatele programelor, utilizând o metodă analitică, fără a indica preferințe legate de politici; este de acord cu constatările Curții conform cărora indicatorii globali trebuie îmbunătățiți în continuare și trebuie găsit un echilibru mai bun între indicatorii de resurse și de realizare și indicatorii de rezultat și de impact; solicită Comisiei să simplifice raportarea performanțelor prin reducerea numărului de obiective și de indicatori pe care îi folosește, limitându-i la un set mai restrâns de indicatori de rezultat și de impact, care măsoară cel mai bine rezultatele obținute în termeni de eficiență, economie și eficacitate, precum și de valoare adăugată la nivelul Uniunii a cheltuielilor realizate de Uniune;

84. subliniază constatarea Curții, conform căreia Comisia dispune de proceduri satisfăcătoare pentru elaborarea raportului său anual privind gestionarea și performanța și pentru a obține o imagine generală a performanței programelor; împărtășește opinia Curții, conform căreia Comisia ar trebui să continue să raporteze cu privire la performanța programelor după încheierea unei perioade a CFM, pentru cel puțin atât timp cât se efectuează plăți substanțiale aferente unei anumite perioade din CFM;

85. salută observația Curții, conform căreia Comisia a început să realizeze evaluări și analize sistemice ale performanței, care conduc la concluzii privind realizarea obiectivelor programelor; constată cu satisfacție că Curtea consideră acest lucru ca un pas pozitiv semnificativ către o raportare anuală mai clară, mai transparentă și mai cuprinzătoare privind performanța programelor;

86. încurajează cu fermitate Comisia să îmbunătățească în continuare fiabilitatea și accesibilitatea informațiilor referitoare la performanță, ca instrument esențial pentru evaluarea succesului programelor; subliniază faptul că acest proces ar trebui să includă diseminarea lecțiilor învățate de la Comitetul de control normativ, în special a celor referitoare la proiectare și metodologie;

87. este preocupat în legătură cu evaluarea Curții conform căreia datele de monitorizare din statele membre, pe care se bazează raportul anual al Comisiei privind gestionarea și performanța bugetului Uniunii și fișele de program, nu sunt complet fiabile;

88. sprijină cu fermitate recomandarea conform căreia Comisia ar trebui să îmbunătățească explicațiile privind stabilirea obiectivelor și datele justificative; subliniază, în acest context, că obiectivele ar trebui să fie specifice și ambițioase, dar realiste și, în același timp, măsurabile pe baza unor date fiabile; evidențiază, în același timp, faptul că indicatorii de rezultat și de impact sunt mai potriviți pentru măsurarea performanței și permit o evaluare a impactului mai amplă decât indicatorii de resurse și de realizare;

89. salută faptul că Comisia înregistrează, în fișele anuale de program, datele indicatorilor, precum și valorile de referință ale indicatorilor, etapele și obiectivele care măsoară progresul în ceea ce privește obiectivele generale și specifice ale programelor; invită Comisia să se asigure că aceste valori de referință ale indicatorilor, etape și obiective care nu ar fi putut fi realizate fără finanțare din partea UE și care sunt asociate cu o valoare adăugată la nivelul Uniunii se concentrează asupra realizării acestei valori adăugate;

90. invită Comisia să includă în rapoartele sale referitoare la performanță o analiză mai aprofundată cu privire la eficacitatea și economia (raportul cost-eficacitate) programelor, pe măsură ce informațiile devin disponibile, precum și o analiză mai sistematică a factorilor externi semnificativi care afectează performanța programelor; de asemenea, ar trebui furnizate evaluări clare pentru toți indicatorii de performanță în legătură cu care se raportează, stabilind dacă valorile acestora indică progresul în direcția atingerii obiectivelor; sunt necesare, de asemenea, evaluări clare și echilibrate ale performanței, care să acopere toate obiectivele programelor cu un nivel corespunzător de detaliere; îndeamnă Comisia să ia aceste măsuri pentru următoarea descărcare de gestiune pentru 2020, ținând seama de toate programele care au fost adoptate în contextul crizei provocate de pandemia de COVID-19;

91. subliniază că, în conformitate cu Regulamentul financiar, buna gestiune financiară implică eficacitate, eficiență și economie, iar Comisia și statele membre ar trebui să se asigure că sunt avute în vedere toate cele trei elemente; remarcă, de asemenea, că Orientările internaționale de audit privind performanța includ acum și elemente precum egalitatea, mediul și etica și invită Comisia să își extindă evaluările analizând și aceste domenii;

92. constată că Curtea a evaluat dacă programele din toate domeniile principale ale bugetului UE erau „pe drumul cel bun” pentru a-și îndeplini obiectivele:

93. Competitivitate: salută faptul că, pentru programul de cercetare Orizont 2020 al UE, nu există indicii că performanța este expusă riscului, iar exemplele de proiecte de succes sunt numeroase; salută faptul că, potrivit Curții, programul oferă valoare adăugată la nivelul Uniunii prin unicitatea și caracterul său paneuropean;

94. Coeziune: regretă faptul că, deși Comisia și statele membre au revizuit deja obiectivele inițiale pentru perioada 2014-2020, doar puțin peste o treime dintre indicatorii pentru Fondul european de dezvoltare regională (FEDR) și Fondul de coeziune (FC) indică progrese în timp util; menționează că, înainte de izbucnirea crizei provocate de pandemia de COVID-19, cele mai multe obiective legate de ocuparea forței de muncă și educație aveau șanse mari să fie atinse până în 2020, însă progresele în materie de cercetare-dezvoltare, combaterea sărăciei și incluziune socială au rămas în urmă; regretă că, în acest domeniu de politică, datele Comisiei privind performanța indică faptul că programele nu îndeplinesc așteptările inițiale;

95. Resurse naturale: regretă că o deficiență esențială este aceea că indicatorii de performanță pentru perioada 2014-2020 nu se bazează pe o logică detaliată de intervenție pentru furnizarea de sprijin financiar în cadrul PAC; afirmă că, de exemplu, plățile directe către fermieri au redus volatilitatea veniturilor fermierilor, dar acestea nu sunt orientate către obiectivul de a ajuta fermierii să atingă un nivel de trai echitabil; regretă faptul că se constată că măsurile PAC au un impact insuficient în abordarea schimbărilor climatice;

96. Securitate și cetățenie: constată că raportarea Comisiei nu indică dacă Fondul pentru azil, migrație și integrare face progrese semnificative către îndeplinirea obiectivului său, dar informațiile disponibile indică relevanța sa și valoarea adăugată la nivelul Uniunii; constată că, pentru integrare și migrație legală, indicatorii arată realizările sale într-o lumină pozitivă, și pentru că efectele pe termen lung (cum ar fi diferențele dintre perspectivele de angajare ale migranților și ale cetățenilor Uniunii) nu pot fi evaluate încă;

97. Europa în lume: constată că Comisia nu oferă suficiente informații pentru o evaluare solidă a performanței a două instrumente de finanțare, și anume unul pentru cooperarea cu țările în curs de dezvoltare și celălalt pentru relațiile cu vecinii din sudul și estul Uniunii; salută faptul că indicatorii indică totuși o tendință pozitivă în ceea ce privește reducerea sărăciei, educația, egalitatea de gen și dezvoltarea umană și își exprimă îngrijorarea în legătură cu declinul tendințelor înregistrate în ceea ce privește consolidarea democrației, statul de drept și stabilitatea politică;

Raportul anual privind gestionarea și performanța

98. constată că, potrivit Comisiei, valoarea totală a creditelor de angajament executate în 2019 s-a ridicat la 161 de miliarde EUR, acestea fiind alocate după cum urmează: 81 de miliarde EUR la rubrica 1, fiind împărțite între subrubrica 1a – „Competitivitate pentru creștere și locuri de muncă” (14 % din bugetul total) și subrubrica 1b – „Coeziune economică, socială și teritorială” (35 % din bugetul total), 59 de miliarde EUR la rubrica 2 – „Creștere durabilă: resurse naturale” (37 % din bugetul total), 4 miliarde EUR la rubrica 3 – „Securitate și cetățenie”, 12 miliarde EUR la rubrica 4 – „Europa în lume” și 6 miliarde EUR pentru „cheltuielile administrative” ale Comisiei de la rubrica 5;

99. constată că Comisia a raportat, în RAGP pentru 2019 privind gestionarea și performanța, un risc la momentul plății de 2,1 %, care se încadrează în intervalul nivelului de eroare estimat de CCE; remarcă faptul că pentru cele mai importante trei domenii de cheltuieli din CFM (subrubrica 1a - „Competitivitate”, subrubrica 1b - „Coeziune economică, socială și teritorială” și rubrica 2 - „Resurse naturale”), propriile estimări ale Comisiei privind nivelul de eroare se încadrează în intervalele CCE;

100. constată că, în 2019, cheltuielile de la bugetul Uniunii s-au ridicat la 147 de miliarde EUR, divizate în peste 240 000 de operațiuni de plată; subliniază că 71 % din buget a fost executat în cadrul gestiunii partajate, iar restul a fost cheltuit fie direct de către Comisie (22 %), fie indirect, în cooperare cu entitățile cărora le-a fost încredințată execuția (7 %);

101. ia act de estimarea Comisiei potrivit căreia, în 2019, cheltuielile legate de climă s-au ridicat la 35 de miliarde EUR, ceea ce reprezintă 21 % din bugetul Uniunii, și că, cumulativ în perioada 2014-2020, bugetul Uniunii a contribuit la realizarea obiectivelor legate de climă cu 211 miliarde EUR, reprezentând 19,8 % din totalul cheltuielilor, valoare care se situează ușor sub ținta inițială de 20 %, din cauza contribuțiilor mai mici din primii ani ai perioadei; invită Comisia să facă tot posibilul pentru a încuraja cheltuielile legate de climă pentru perioada 2014-2020 în vederea unor obiective mult mai ambițioase pentru perioada 2021-2028;

102. constată că 11 dintre cei 50 de directori generali ai Comisiei au emis o declarație cu rezerve în rapoartele lor anuale de activitate pentru 2019, cu un total de 18 rezerve (față de 40 de rezerve formulate de 20 de departamente în 2018); subliniază că, pentru 17 rezerve, Comisia a aplicat o nouă regulă „de minimis” și că aceste rezerve nu au mai fost considerate relevante de către Comisie;

103. constată că, potrivit Comisiei, măsurile corective confirmate s-au ridicat la 1,5 miliarde EUR în 2019 (cu 25 % mai mult decât în 2018); subliniază că unele state membre au înregistrat cuantumuri ale corecțiilor mult mai mari decât altele; invită Comisia să își adapteze eșantionul de audit pentru a include mai frecvent aceste țări în verificările periodice;

104. observă că, pentru 2019, estimarea Comisiei privind riscul global la închidere a fost de 0,7 % (față de 0,8 % în 2018) din cheltuielile relevante; remarcă faptul că, din cauza riscului mai ridicat la momentul plății în cadrul cheltuielilor din domeniul coeziunii, riscul global la momentul plății estimat de Comisie a fost mai mare decât în anii precedenți, situându-se la 2,1 % pentru 2019 (față de 1,7 % în 2018); observă că, în pofida acestui fapt, deoarece corecțiile viitoare estimate au fost, de asemenea, mai importante (1,4 %, comparativ cu 0,9 % în 2018), Comisia a ajuns la un nivel stabil al riscului la închidere, valoarea estimată a riscului la închidere fiind mai mică de 2 %, iar în aceste condiții Comisia a considerat că sistemele sale multianuale de control asigură o protecție eficace a bugetului Uniunii; subliniază totodată că, potrivit estimării realizate chiar de Comisie, cheltuielile care prezintă un risc la momentul plății superior pragului de semnificație au avut o valoare foarte ridicată, de 67 de miliarde EUR;

105. observă că Comisia a considerat că sistemele sale multianuale de control asigurau protecția eficientă a bugetului Uniunii; constată că Comisia își subdivizează portofoliul pentru 2019 în niveluri cu risc mai scăzut și niveluri cu risc mai ridicat, utilizând criterii care sunt recunoscute și de Curte și care sunt legate de natura finanțării, în special diferența dintre sistemele bazate pe rambursare, destul de complexe (cheltuieli cu risc mai ridicat, cu un risc la momentul plății mai mare de 2 %), și plățile bazate pe drepturi, mai puțin susceptibile să producă erori (cheltuieli cu risc mai scăzut, cu un risc la momentul plății mai mic de 2 %); subliniază, de asemenea, că Comisia estimează că cheltuielile cu risc mai ridicat se ridică la 67 de miliarde EUR (46 %), afectând astfel o parte mai mică a bugetului decât cheltuielile cu risc mai scăzut, care se ridică la 80 de miliarde EUR (54 %); îndeamnă Comisia să adopte un plan de acțiune ambițios, cu măsuri care să permită reducerea semnificativă a acestor riscuri;

106. solicită Comisiei să se asigure că Raportul anual privind gestionarea și performanța bugetului UE este pe deplin fiabil și nu se bazează pe previziuni;

107. regretă în special faptul că Curtea a trebuit să raporteze din nou îngrijorările cu privire la fiabilitatea Raportului anual privind gestionarea și performanța bugetului UE în domeniile legate de coeziune, din cauza deficiențelor din activitatea autorităților de audit și a problemelor identificate cu privire la ratele de eroare reziduală raportate în rapoartele anuale de activitate ale DG EMPL și DG REGIO;

108. își exprimă dezacordul cu privire la evaluarea de către Comisie a metodologiei sale în calcularea ratei de eroare; consideră că, deși recunoaște că riscurile la momentul plății utilizate de Comisie în Raportul anual privind gestionarea și performanța bugetului UE sunt cele mai apropiate de estimarea Curții privind nivelul de eroare, trebuie remarcat că există elemente importante care fac ca rata de eroare a Curții și a Comisiei să difere enorm; își reiterează, prin urmare, solicitarea de a-și alinia rapid metodologia la cea utilizată de Curte și de a oferi autorității de control bugetar o singură rată de eroare corespunzătoare riscului la momentul plății (rata de eroare la momentul plății); invită Comisia să publice separat o estimare a corecțiilor viitoare (rata erorilor reziduale); îndeamnă Comisia să aplice o terminologie coerentă în toate direcțiile generale atunci când raportează cu privire la aceste două estimări;

109. invită Comisia să ia măsurile necesare pentru a obține date fiabile de la statele membre privind rata de eroare la momentul plății; invită Comisia să efectueze ajustările corespunzătoare, în timp util, dacă se detectează deficiențe în controalele statelor membre;

110. observă cu preocupare faptul că, în privința propriei estimări a Comisiei în legătură cu riscul la momentul plății, Curtea a evidențiat anumite aspecte prezentate în textul de mai jos pentru anumite rubrici ale CFM și îndeamnă Comisia să răspundă la aceste constatări cu acțiuni concrete:

— „Competitivitate”: auditurile ex-post nu au acoperit cu precădere plățile sau prefinanțările validate și închise din exercițiul care face obiectul declarației de asigurare și nu erau întotdeauna fiabile;

— „Resurse naturale”: controlul realizat la nivelul statului membru și reflectat în statisticile de control nu a surprins toate erorile și au fost necesare ajustări din partea Comisiei, iar ajustările Comisiei s-au bazat, în general, pe rate forfetare, existând limitări în ceea ce privește fiabilitatea rezultatelor activității organismelor de certificare;

— „Coeziune”: controalele desfășurate de autoritățile de audit nu s-au dovedit a fi întotdeauna fiabile;

— „Europa în lume”: nu a existat un număr suficient de controale la fața locului în țările în care sunt implementate proiecte, nu s-a asigurat o verificare suficient de detaliată a aspectelor relevante ale procedurilor de achiziții, a existat o marjă largă de apreciere în estimarea impactului erorilor individuale și nu au fost realizate teste de fond proprii pentru operațiunile deja controlate de terți; invită Curtea să îmbunătățească numărul de verificări aleatorii cu o abordare bazată pe riscuri, astfel încât rapoartele sale privind ratele de eroare să acorde mai multă atenție domeniilor în care este cel mai probabil să apară probleme;

111. ia act de concluzia Curții conform căreia rapoartele Comisiei privind performanța devin din ce în ce mai echilibrate și că atât Raportul anual privind gestionarea și performanța bugetului UE, cât și fișele de program completează raportarea pe care o realizează cu privire la realizările programelor prin includerea unor informații despre domeniile care au rămas în urmă și provocările persistente la adresa programelor;

112. încurajează Comisia și Curtea să accelereze procesul de descărcare de gestiune prin devansarea acestuia în anul N+1;

113. invită Comisia să continue să promoveze, în contextul alocării fondurilor, o abordare vizând îmbunătățirea echilibrului de gen și integrarea dimensiunii de gen în buget;

Venituri

114. constată că veniturile totale pentru 2019 s-au ridicat la 163,9 miliarde EUR;

115. reamintește că cea mai mare parte a veniturilor (88 %) provine din următoarele trei categorii de resurse proprii:

— resursele proprii bazate pe venitul național brut (VNB) asigură 64 % din veniturile UE și sunt utilizate pentru a echilibra bugetul Uniunii după contabilizarea tuturor celorlalte surse de venituri (fiecare stat membru contribuie proporțional, în funcție de VNB-ul său);

— resursele proprii tradiționale (RPT) reprezintă 13 % din veniturile Uniunii, incluzând taxele vamale la import colectate de statele membre (bugetul Uniunii primește 80 % din suma totală, statele membre rețin restul de 20 % pentru a acoperi costurile de colectare);

— resursa proprie bazată pe taxa pe valoarea adăugată (TVA) reprezintă 11 % din veniturile Uniunii (contribuțiile din această resursă proprie sunt calculate utilizând o rată uniformă aplicată bazelor armonizate de calcul al TVA ale statelor membre);

116. salută faptul că activitatea Comisiei cu privire la următoarea programare financiară a Uniunii și următorul buget al Uniunii inițiată înaintea și pe parcursul anului 2019 a condus la introducerea unui calendar obligatoriu din punct de vedere juridic, a unor noi fluxuri de venituri la nivelul Uniunii sau a „resurselor proprii" destinate rambursării împrumuturilor europene comune; reamintește predominanța contribuțiilor bazate pe venitul național brut (VNB) la bugetul Uniunii; subliniază că resursele proprii noi reduc ponderea contribuțiilor naționale bazate pe VNB la finanțarea bugetului anual al Uniunii și, prin urmare, nu contribuie la o creștere globală a bugetului Uniunii; îndeamnă Comisia să propună o diversificare a surselor sale de venituri pentru a se asigura că Uniunea devine cu adevărat independentă față de contribuțiile statelor membre, crescând totodată semnificativ bugetul pentru programele Uniunii;

117. remarcă faptul că veniturile includ, de asemenea, sumele provenite din alte surse [cele mai importante fiind contribuțiile și restituirile asociate cu acordurile și programele Uniunii (8 % din veniturile Uniunii), cum ar fi veniturile legate de validarea și închiderea conturilor FEGA și FEADR sau cele legate de participarea țărilor din afara Uniunii la programe de cercetare];

118. salută decizia Curții de a evalua acțiunea Uniunii întreprinsă pentru a reduce deficitul de colectare a taxelor vamale, care poate afecta cuantumul taxelor stabilite de statele membre, și pentru a atenua riscul ca resursele proprii tradiționale să nu fie complete, în cadrul examinării sistemelor de control intern;

119. își exprimă preocuparea în legătură cu deficiențele identificate de Curte în colectarea de către statele membre a resurselor proprii tradiționale, mai ales în gestionarea taxelor constatate, dar necolectate încă de autoritățile naționale; remarcă faptul că, în statele membre vizitate de Curte, s-au constatat în special întârzieri în notificarea datoriilor vamale, o executare tardivă a recuperării unor astfel de datorii și o documentație insuficientă pentru a confirma corectitudinea taxelor înregistrate în conturi;

120. ia act de deficiențele asociate cu gestionarea de către statele membre a taxelor care nu au fost încă colectate, astfel cum au fost raportate în 15 dintre cele 27 de rapoarte de inspecție privind resursele proprii tradiționale emise de Comisie în 2019; este de părere că constatările din 10 dintre aceste 15 rapoarte care au fost clasificate ca fiind de natură sistematică ar trebui să fie puse la dispoziția membrilor comisiilor relevante ale Parlamentului;

121. constată cu preocupare că inspecțiile Comisiei privind resursele proprii tradiționale și activitatea Curții au evidențiat două deficiențe majore în controalele statelor membre pentru a reduce deficitul de colectare a taxelor vamale; subliniază pierderile considerabile de venituri ale Uniunii și îndeamnă Comisia și Consiliul să abordeze cu deosebită urgență aceste probleme:

   — lipsa de armonizare la nivelul Uniunii privind efectuarea controalelor vamale necesare în scopul atenuării riscului de subevaluare a importurilor în întreaga uniune vamală; și

   — incapacitatea statelor membre de a identifica operatorii economici care prezintă cele mai mari riscuri la nivelul UE, pentru efectuarea de audituri ulterioare acordării liberului de vamă;

122. constată cu îngrijorare că, la examinarea sistemelor de control intern atât din cadrul Comisiei, cât și din statele membre, Curtea a constatat deficiențe la categoriile individuale de resurse proprii; este preocupat de faptul că, potrivit evaluării Comisiei, strategiile de control a 24 dintre cele 28 de state membre erau doar parțial satisfăcătoare sau nu erau satisfăcătoare din perspectiva abordării riscurilor de subevaluare, ceea ce a determinat Curtea să identifice deficiențe importante în controalele statelor membre pentru reducerea deficitului de colectare a taxelor vamale;

123. subliniază cu deosebită îngrijorare faptul că, la nivelul uniunii vamale, măsurile care pot fi adoptate pentru identificarea și selecționarea importatorilor care prezintă cel mai ridicat grad de risc în vederea efectuării de audituri ulterioare acordării liberului de vamă au un caracter limitat, deoarece nu există încă, la nivelul Uniunii, o bază de date care să acopere toate importurile efectuate de operatorii economici;

124. recunoaște totuși că Comisia a făcut pași importanți pentru a contribui la identificarea celor mai riscanți operatori economici la nivelul Uniunii pentru efectuarea de audituri ulterioare acordării liberului de vamă, prin marcarea operațiunilor considerate ca reprezentând un risc financiar în conformitate cu criteriile de risc financiar și prin actualizarea Ghidului privind auditul în domeniul vamal;

125. salută faptul că Comisia colaborează strâns cu statele membre pentru a găsi soluții de identificare a importatorilor care își desfășoară activitatea în alte state membre decât cele în care își au sediul; invită Comisia să realizeze progrese suplimentare odată ce o bază de date la nivelul Uniunii care acoperă toate importurile este pe deplin disponibilă;

126. remarcă faptul că, din totalul rezervelor referitoare la TVA din cauza cărora calculul bazei TVA a rămas deschis la corecții timp de 10 ani sau chiar mai mult și din totalul punctelor referitoare la RPT care au rămas deschise timp de peste cinci ani de la momentul inspecției efectuate de Comisie, doar 15 % din rezervele referitoare la TVA și 34 % din punctele deschise referitoare la RPT erau nesoluționate de mult timp;

127. subliniază că, din opt rezerve privind TVA-ul emise de Comisie și nesoluționate de mult timp care au fost examinate de Curte, cinci erau legate de proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor deschise împotriva statelor membre din cauza unei posibile nerespectări a Directivei TVA;

128. constată cu satisfacție că Comisia își îmbunătățește evaluarea riscurilor pentru planificarea inspecțiilor și continuă să depună eforturi pentru a închide rapid punctele deschise de mult timp, în funcție și de cooperarea statelor membre;

129. observă cu preocupare că cele 54 de puncte deschise de mult timp cu privire la RPT, dintr-un total de 122, au scos în evidență perioada excesiv de lungă care a fost necesară pentru monitorizarea și închiderea unor astfel de puncte de către Comisie, ceea ce ilustrează o eficiență uneori scăzută în urmărirea deficiențelor RPT detectate în statele membre; îndeamnă Comisia să instituie un sistem de monitorizare care să acorde prioritate punctelor deschise cu referire la RPT în funcție de gradul de importanță al acestora (din perspectiva fie a impactului financiar, fie a importanței sistemice în cazul deficiențelor cu caracter nefinanciar) și să raporteze autorității care acordă descărcarea de gestiune;

130. reamintește că, în cadrul ciclului multianual de verificări privind VNB, Comisia examinează dacă procedurile utilizate de statele membre pentru compilarea conturilor lor naționale sunt conforme cu SEC 2010 și dacă datele referitoare la VNB sunt comparabile, fiabile și exhaustive; ia act de faptul că încheierea ciclului de verificare a dat naștere unor rezerve noi, mai specifice, cum ar fi o rezervă care permite revizuirea datelor VNB ale tuturor statelor membre pentru a include o estimare mai precisă a activelor de cercetare și dezvoltare (C&D) ale întreprinderilor multinaționale, estimare care este însă complicată de globalizare și de faptul că aceste active sunt ușor de transferat dintr-o țară în alta (Comisia va continua până în septembrie 2022 să evalueze, împreună cu statele membre, dacă activele de C&D ale întreprinderilor multinaționale sunt evaluate în mod corespunzător în conturile naționale ale statelor membre);

131. este profund îngrijorat de rezerva necuantificabilă menținută pentru 2019 de DG BUDG, afirmând că frauda prin subevaluare a fost parțial mutată către alte state membre, afectând colectarea RPT într-o măsură care trebuie stabilită prin cuantificarea finală; constată că Comisia a efectuat inspecții privind subevaluarea în toate statele membre și a verificat modul în care statele membre sunt organizate pentru a aborda problemele de subevaluare, în special în ceea ce privește textilele și încălțămintea din China; constată că responsabilitatea financiară a statelor membre pentru pierderile de RPT a fost abordată în mod explicit în timpul acestor inspecții și în rapoartele corespunzătoare; ia act de faptul că Comisia va urmări și va responsabiliza financiar statele membre pentru orice eventuale pierderi de RPT suferite; este îngrijorat că, potrivit calculelor provizorii, pierderile de RPT în 2019 ar ajunge la 1 % din RPT pentru 2019, ceea ce justifică o rezervă în raportul anual de activitate pe 2019; solicită Comisiei să informeze cu promptitudine autoritatea care acordă descărcarea de gestiune cu privire la constatările și consecințele inspecțiilor sale și la calculele de cuantificare, odată ce sunt finalizate;

132. constată că, pentru al patrulea an consecutiv, direcția generală buget (DG BUDG) a emis o rezervă cu privire la valoarea RPT colectate de Regatul Unit, dat fiind faptul că acest stat membru nu a pus la dispoziția bugetului Uniunii taxele vamale eludate la importurile de textile și de încălțăminte, iar între timp domeniul de aplicare al fraudei prin subevaluare s-a extins în continuare la statele membre ale Uniunii, ceea ce a dus la noi pierderi potențiale de RPT;

133. constată că, în conformitate cu raportul anual de activitate pe 2019 al DG BUDG, Regatul Unit a început, de la 12 octombrie 2017, să pună în aplicare măsurile recomandate de Comisie, fapt care a dus la o reducere dramatică a pierderilor de RPT în 2018 (rata de eroare sub 1 %);

134. regretă faptul că Regatul Unit încă refuză să pună la dispoziția bugetului UE sumele aferente RPT pierdute în perioada 2011-2017, în valoare de 2,679 miliarde EUR (brut); constată că autoritățile din Regatul Unit au furnizat Comisiei un răspuns formal, primit la 11 februarie 2019; constată că, după analizarea răspunsului Regatului Unit, Comisia a sesizat CJUE la 7 martie 2019; ia act de faptul că Regatul Unit a depus memoriul în apărare la 24 iunie 2019, urmat de răspunsul Comisiei la 29 august 2019 și de un memoriu în duplică al Regatului Unit la 20 decembrie 2019; constată, din răspunsurile scrise ale Comisiei pentru audierea în cadrul Comisiei pentru control bugetar din 11 ianuarie 2021, că audierea a avut loc la 8 decembrie 2020 și, deși data hotărârii definitive este pe deplin la latitudinea Curții, Comisia nu se așteaptă la o decizie înainte de vara anului 2021; constată cu satisfacție că retragerea Regatului Unit din Uniune nu are niciun efect negativ asupra recuperării sumelor solicitate, deoarece acestea se referă la importuri realizate înainte de sfârșitul perioadei de tranziție;

135. constată că, potrivit Comisiei, veniturile bazate pe venitul național brut (VNB) au fost mai mari cu 3 miliarde EUR în 2019, ca urmare a ajustărilor efectuate pentru sume anterioare (în principal pentru exercițiile financiare 2012-2017), deoarece bazele de calcul al VNB-ului au fost actualizate cu date reale;

Recomandări

136. solicită Comisiei:

— să ofere statelor membre un sprijin regulat pentru selectarea importatorilor cu cel mai ridicat grad de risc în vederea auditurilor ulterioare acordării liberului de vamă:

a. prin colectarea și analizarea datelor de import relevante la nivelul Uniunii și prin transmiterea rezultatelor analizei sale către statele membre;

b. odată ce sistemul „Surveillance III” devine operațional, prin furnizarea de orientări cu privire la modul de analizare a datelor în cadrul acestui nou sistem;

— să își revizuiască procedurile, prin:

a. instituirea unui sistem de monitorizare a punctelor deschise referitoare la RPT, pe baza unor criterii cantitative și calitative care să clasifice deficiențele identificate în statele membre în ordinea priorității;

b. stabilirea de termene pentru remedierea acestui tip de deficiențe de către statele membre, precum și pentru acțiunile de monitorizare subsecventă, inclusiv pentru calcularea dobânzilor penalizatoare și pentru recuperarea sumelor care trebuie să fie puse la dispoziția bugetului Uniunii;

c. simplificarea procedurii, inclusiv a documentației necesare pentru a obține acces la finanțare, fără a neglija principiile de audit și de monitorizare;

Competitivitate pentru creștere și locuri de muncă

137. constată că plățile aferente subrubricii 1a „Competitivitate pentru creștere și locuri de muncă” s-au ridicat la 21,7 miliarde EUR și au fost efectuate prin intermediul următoarelor programe și politici:

— „Cercetare”, până la 55,2 % din bugetul subrubricii sau 11,9 miliarde EUR;

— „Educație, formare, tineret și sport”, până la 13,2 % din bugetul subrubricii sau 2,8 miliarde EUR;

— „Transport și energie”, până la 11,3 % din bugetul subrubricii sau 2,5 miliarde EUR;

— „Spațiu”, până la 7,6 % din bugetul subrubricii sau 1,7 miliarde EUR;

— „Alte acțiuni și programe”, până la 12,7 % din bugetul subrubricii sau 2,8 miliarde EUR;

138. ia act de faptul că principalele programe ale Comisiei sunt Orizont 2020 și Al șaptelea program-cadru pentru activități de cercetare și de dezvoltare tehnologică (PC7) ([5]) destinat cercetării și inovării, Erasmus+ pentru educație, formare, tineret și sport, Galileo, EGNOS, ITER și MIE ca proiecte mari de infrastructură, FEIS ca fond de garantare;

139. ține seama de faptul că majoritatea cheltuielilor din cadrul acestor programe sunt gestionate direct de Comisie, inclusiv prin intermediul agențiilor executive, și se prezintă sub formă de granturi acordate unor beneficiari publici sau privați care participă la proiecte; ia act de faptul că cea mai mare parte a cheltuielilor aferente programului Erasmus+ este gestionată de agențiile naționale în numele Comisiei (reprezentând aproximativ 80 % din granturi);

140. subliniază că performanța politicii de cercetare și inovare este dificil de evaluat, deoarece există un decalaj considerabil între finanțarea proiectelor și concretizarea rezultatelor și a impactului, care se vor materializa în viitor; constată, de asemenea, că raportarea în acest domeniu se axează în principal pe realizări pozitive, și nu pe evaluarea critică a rezultatelor și a impactului, fapt care ar putea să nu ofere o imagine realistă a performanței în ansamblu; constată că cercetarea ca disciplină implică riscuri în ceea ce privește rezultatele, iar un rezultat reușit nu poate fi întotdeauna garantat;

141. este îngrijorat de faptul că un procent ridicat (în unele state membre până la 25 %) din fondurile provenite din programele operaționale destinate sprijinirii IMM-urilor în domeniul antreprenoriatului și al inovațiilor sunt plătite în schimb întreprinderilor mari; solicită Comisiei să dezvolte mecanisme de control mai puternice cu privire la declarațiile solicitanților de finanțare din partea UE, întrucât Biroul Suprem de Audit a constatat că, în perioada 2014-2020, autoritățile s-au bazat exclusiv pe declarații statutare pe propria răspundere privind proprietatea, dimensiunea și îndatorarea întreprinderilor;

([5]) Aferent anilor 2007-2013.

142. constată că, în 2019, pentru politicile de mobilitate și transport au fost disponibile credite de angajament în valoare de 4 973 de milioane EUR și credite de plată în valoare de 2 725 de milioane EUR, din care 4 422 de milioane EUR în credite de angajament și 2 058 de milioane EUR în credite de plată autorizate pentru politica europeană în domeniul transporturilor (06 02) și pentru Orizont 2020 - Cercetare și inovare în domeniul transporturilor (06 03) au fost gestionate de Agenția Executivă pentru Inovare și Rețele (INEA);

143. își reiterează sprijinul pentru adăugarea unui pilon privind mobilitatea militară la politica TEN-T, prin adoptarea planului de acțiune în martie 2018, ceea ce va crește capacitățile de reacție în situații de urgență; regretă că propunerea Comisiei și a Parlamentului European de a include un nou pachet financiar dedicat nevoilor de mobilitate militară, în valoare de 6,5 miliarde EUR, în cadrul bugetului MIE pentru perioada 2021-2027, a fost redusă drastic;

144. salută lansarea cererii de propuneri pentru programul multianual dedicat transporturilor din cadrul MIE 2019, cu un buget de 1,4 miliarde EUR și cu accent pe finalizarea celor nouă coridoare ale rețelei centrale până în 2030;

145. salută lansarea, în 2019, a proiectului „Ecologizarea albastră", care vizează reducerea emisiilor și producerea unor sisteme de propulsie mai eficiente cu vele pliabile; ia act de faptul că acesta a fost finanțat din Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime;

146. reamintește că, în 2019, bugetul total disponibil sub formă de credite de angajament pentru programele și acțiunile Uniunii din cadrul portofoliului de politici al direcției generale Educație, Tineret, Sport și Cultură (DG EAC) s-a ridicat la aproximativ 5,66 miliarde EUR (cu 20 % mai mult comparativ cu 2018) și consideră că rezultatele evaluării gestiunii financiare a DG EAC pentru 2019 sunt în general satisfăcătoare; ia act de faptul că riscul total la plăți al DG EAC pentru 2019 reprezintă 24,88 milioane EUR din totalul cheltuielilor de 2 147,18 milioane EUR;

147. recunoaște că punerea în aplicare a programului Erasmus+ în 2019 a avut mare succes și că majoritatea indicatorilor de rezultat, cum ar fi numărul de stagii de mobilitate, au depășit obiectivele Comisiei pentru anul respectiv; ia act de faptul că, din cauza lansării sale cu întârziere, a ratei scăzute de utilizare de către instituțiile financiare și a lipsei de informare în rândul studenților, în 2019 a putut fi finalizată doar o singură tranzacție prin Mecanismul de garantare a împrumuturilor pentru studenți și salută decizia de a nu include instrumentul în programul ce va urma lui Erasmus+, în perioada de după 31 decembrie 2020; salută creșterea cu 20 % a mobilității în rândul elevilor și insistă ca mobilitatea fizică să rămână principalul element al programului Erasmus+, și nu mobilitatea virtuală; subliniază că este important să se sprijine în continuare educația și formarea profesională și învățarea la locul de muncă, acestea constituind mijloace de îmbunătățire a incluziunii sociale;

148. își exprimă îngrijorarea cu privire la cazurile raportate în care potențiali beneficiari ai finanțării din partea Uniunii, prin programul Erasmus+, sunt obligați să respecte norme naționale care nu sunt conforme cu principiile Uniunii; subliniază că Comisia ar trebui să monitorizeze îndeaproape situația și, dacă este necesar, să ia măsuri corespunzătoare;

149. subliniază că în 2019 numeroși tineri s-au înscris și au activat în Corpul european de solidaritate, dovedind un interes ridicat de a se implica în activități de solidaritate în întreaga Europă; este îngrijorat de discrepanța dintre numărul de cereri depuse (191 000) și numărul de locuri efectiv ocupate (34 500); regretă faptul că numărul de stagii realizate și de locuri de muncă ocupate efectiv în cadrul Corpului european de solidaritate a fost foarte scăzut, cu doar 72 de locuri ocupate în perioada 2018-2020, reprezentând mai puțin de 1 % din numărul total de locuri disponibile; subliniază că este nevoie să se introducă o rată mai echilibrată de mobilizare, pentru a asigura faptul că Corpul european de solidaritate poate într-adevăr oferi numeroase oportunități tinerilor;

150. invită Comisia și Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură să reducă formalitățile birocratice prin simplificarea procesului de depunere a candidaturii și adaptarea acestuia la publicul țintă, pentru a îmbunătăți accesibilitatea programelor pe care le gestionează; subliniază că este nevoie de mai multe sinergii și o mai bună cooperare cu DG EAC pentru a obține proceduri de depunere a candidaturilor, de evaluare și de gestionare raționalizate, care să îmbunătățească diversitatea și calitatea candidaturilor;

Constatările Curții

151. consideră îngrijorător faptul că, dintre cele 130 de operațiuni examinate, 51 (39 %) conțineau erori;

152. este profund îngrijorat de faptul că, pe baza celor 28 de erori cuantificate de Curte, nivelul de eroare estimat este pentru 2019 de 4,0 %, ceea ce reprezintă o creștere considerabilă comparativ cu 2018, când nivelul estimat de eroare era de 2 %; reamintește că această valoare este apropiată de ratele constatate de Curte în 2015, 2016 și 2017;

153. subliniază că cheltuielile aferente PC7 și Orizont 2020 continuă să prezinte un risc mai ridicat și sunt principala sursă a erorilor, iar Curtea a identificat erori cuantificabile care priveau costuri ineligibile în 24 dintre cele 80 de operațiuni de cercetare și inovare cuprinse în eșantion (3 din 10 în cadrul PC7 și 21 din 70 în cadrul Orizont 2020, reprezentând 78 % din nivelul de eroare estimat al Curții pentru această subrubrică în 2019);

154. subliniază cu deosebită îngrijorare faptul că 60 % dintre erori priveau „costuri directe cu personalul neeligibile”; subliniază că în ciuda eforturilor de simplificare a normelor privind declararea costurilor cu personalul în cadrul programului Orizont 2020, calculul acestor costuri rămâne o sursă majoră de eroare în declarațiile de cheltuieli; susține opinia Curții că metodologia de calculare a costurilor cu personalul a devenit mai complexă în cadrul programului Orizont 2020 în ceea ce privește anumite aspecte și acest lucru a sporit riscul de eroare (dintre cele 24 de operațiuni afectate de erori cuantificabile, 23 priveau aplicarea incorectă a metodologiei de calculare a costurilor cu personalul);

155. regretă că normele complexe de aplicare și procedurile îndelungate reprezintă obstacole majore, în special pentru IMM-uri, întreprinderile nou-înființate și solicitanții care depun cereri pentru prima dată, care nu dispun de resurse semnificative și de experiență în legătură cu aceste proceduri de solicitare;

156. constată cu preocupare că „criteriile de selecție/de atribuire ilegale/discriminatorii” au reprezentat 16 % din erori și că „alte costuri directe neeligibile (TVA, călătorii, echipamente)” au reprezentat 15 % din erori;

157. ține seama de faptul că în cazul altor programe și activități, Curtea a identificat erori cuantificabile în 4 dintre cele 50 de operațiuni cuprinse în eșantion (erorile priveau proiecte din cadrul programelor Erasmus+ și MIE);

158. constată cu îngrijorare că Curtea a identificat deficiențe în documentația Comisiei cu privire la activitatea de audit efectuată, coerența eșantionării și raportarea, precum și în ceea ce privește calitatea procedurilor de audit în unele dintre dosarele examinate; subliniază că Curtea a identificat, printre altele, sume neeligibile pe care auditorii nu le-au detectat din cauza testării insuficiente în cadrul auditului lor (în principal în ceea ce privește costurile cu personalul), interpretarea eronată a normei privind plafonul dublu și erori la calculul care stă la baza costurilor cu personalul care nu fuseseră detectate; sprijină, în acest sens, recomandările Curții de îmbunătățire a situației;

159. atrage atenția asupra faptului că 22 dintre proiectele de cercetare auditate de Curte fuseseră desfășurate într-o altă monedă decât euro, în timp ce rata de schimb aplicată în zece dintre aceste proiecte nu era cea prevăzută de norme (efectul financiar al acestor erori nu este semnificativ în sine, dar frecvența lor demonstrează o cunoaștere insuficientă a reglementărilor); invită Comisia să colaboreze cu statele membre pentru a acorda o mai mare atenție acestei chestiuni;

160. subliniază că dacă Comisia ar fi utilizat în mod corespunzător toate informațiile aflate la dispoziția sa, nivelul de eroare estimat pentru această subrubrică ar fi fost cu 1,1 puncte procentuale mai mic;

161. constată cu îngrijorare că IMM-urile sunt mai predispuse la erori decât alți beneficiari, deoarece mai mult de jumătate dintre erorile cuantificabile constatate (17 din 28) erau legate de finanțarea acordată unor beneficiari privați, chiar dacă operațiunile de acest tip au reprezentat numai 42 (32 %) dintre cele 130 de operațiuni cuprinse în eșantion (IMM-urile reprezentau 12 % din eșantion, dar la nivelul lor au fost detectate 21 % dintre erorile cuantificabile); subliniază că acest lucru reflectă lipsa lor de resurse și de familiaritate cu normele complexe privind eligibilitatea;

162. ia act de rambursările cheltuielilor pentru cercetare pe baza cererilor depuse pentru costurile suportate de beneficiari; constată că aceste cereri sunt adesea supuse unor norme complexe și pot duce la erori, astfel cum se poate observa în cazurile menționate de Curte;

163. consideră, prin urmare, că reducerea ratei de eroare depinde de un efort continuu de simplificare; salută recunoașterea de către Curte a eforturilor Comisiei de a simplifica cerințele administrative și financiare ale programului Orizont 2020;

164. recunoaște, în acest scop, că, în ultimele etape de punere în aplicare a programului Orizont 2020, Comisia folosește mai mult opțiunile de costuri simplificate, cum ar fi finanțarea cu sumă forfetară, consolidându-și comunicarea cu beneficiarii și îmbunătățindu-și în permanență mecanismele de control; salută faptul că programul Orizont Europa va face progrese în această privință, bazându-se pe experiența dobândită cu Orizont 2020;

165. ia act de introducerea de către Comisie a unui sistem solid de controale ex-ante, care include liste de verificare automate detaliate, orientări scrise și formare continuă, pentru a reduce sarcina administrativă, permițând beneficiarilor să se concentreze asupra atingerii obiectivelor lor;

166. regretă lipsa de date concrete cu privire la preluarea proiectelor cărora le-au fost acordate mărci de excelență prin programele FEDR; constată că Comisia are doar informații parțiale bazate pe raportarea voluntară din partea autorităților de management și că astfel de scheme rămân la discreția fiecărei țări; solicită Comisiei să colaboreze cu statele membre în cadrul noului CFM, să îmbunătățească sistemele de monitorizare a programelor și să înregistreze mai bine acest tip de informații;

167. ia act de evaluarea Comisiei potrivit căreia Mecanismul pentru interconectarea Europei (MIE) prezintă un risc scăzut de eroare; solicită, cu toate acestea, Comisiei ca, împreună cu Curtea și cu OLAF, să monitorizeze îndeaproape proiectele de transport ale Uniunii, pentru a preveni frauda, deoarece investițiile publice în infrastructură sunt deosebit de vulnerabile în acest sens; consideră că acest lucru este esențial și pentru a asigura cele mai înalte standarde de siguranță pentru utilizatori;

168. reamintește că, în Raportul său special nr. 5/2017 („Șomajul în rândul tinerilor – au reușit politicile UE să schimbe situația?"), Curtea a constatat că, deși s-au înregistrat unele progrese în punerea în aplicare a Garanției pentru tineret și s-au obținut unele rezultate, situația nu corespunde așteptărilor inițiale de la lansarea Garanției pentru tineret;

169. reamintește că, în Raportul său special nr. 22/2018 („Mobilitatea în cadrul Erasmus+"), Curtea a constatat că componenta EFP a programului Erasmus+ ar putea fi îmbunătățită mai mult, deoarece includerea EFP face ca programul să fie mai accesibil pentru o gamă mai largă de cetățeni;

170. ia act de Raportul special nr. 14/2016 („Inițiativele de politică ale UE și sprijinul financiar pentru integrarea romilor"), conform căruia s-au înregistrat progrese semnificative în ultimul deceniu în ceea ce privește integrarea romilor, dar există încă obstacole pe teren; regretă, în acest context, că criteriile „celor mai bune practici" care contribuie la incluziunea cu succes a romilor nu au fost întotdeauna aplicate, iar monitorizarea performanței a fost dificilă; reamintește că lipsa unor date solide și cuprinzătoare privind romii reprezintă o problemă pentru elaborarea de politici bazate pe date concrete la nivelul Uniunii și la nivel național; regretă că această situație ar putea rămâne neschimbată dacă nu se iau măsuri rapide;

Recomandări

171. solicită Comisiei:

— să simplifice mai mult normele și procedurile, să ofere orientări practice și pragmatice, inclusiv prin intermediul sesiunilor de informare și de instruire, care să fie adresate cu prioritate noilor solicitanți, și să își îmbunătățească asistența pentru IMM-uri, întreprinderi nou-înființate și alți solicitanți care depun cereri pentru prima dată, pentru a oferi condiții de concurență echitabile în rândul solicitanților cu un nivel variabil de experiență și resurse;

— să își intensifice campania de informare cu privire la normele de finanțare aplicabile programului Orizont 2020 referitoare la calcularea și la declararea costurilor cu personalul, acordând o atenție deosebită principalelor tipuri de erori, urmată de efectuarea unor verificări specifice privind gradul de respectare a normelor;

— să reamintească tuturor beneficiarilor programului Orizont 2020 normele care se aplică la calcularea și la declararea costurilor cu personalul, acordând o atenție deosebită principalelor tipuri de erori;

— să simplifice în continuare normele privind costurile cu personalul în contextul următorului program-cadru pentru cercetare (Orizont Europa);

— să dea curs observațiilor formulate cu privire la programul Orizont 2020 în urma examinării de către Curte a auditurilor ex-post în ceea ce privește documentarea, coerența eșantionării și calitatea procedurilor de audit, iar în vederea celei de a treia runde de audituri subcontractate, să ia măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că auditorii cunosc pe deplin normele aferente programului Orizont 2020 și să verifice calitatea muncii acestora;

— să soluționeze problema acută a dezechilibrului (concentrării) geografic(e) a(l) majorității fondurilor programului Orizont 2020 acordate beneficiarilor din câteva dintre cele mai dezvoltate state membre prin abordarea sursei problemei în țările mai puțin dezvoltate, adică prin sprijinirea cercetării, a cooperării dintre industrie și universități, a cooperării universităților cu guvernele în procesul de elaborare a politicilor publice, a stabilirii de noi programe universitare, a excelenței academice etc.;

Performanța: Orizont 2020

172. evidențiază că în contextul obiectivului specific nr. 5, „poziția de lider a Europei în sectorul industrial, prin cercetare, dezvoltare tehnologică, demonstrație și inovare în domeniul mai multor tehnologii generice și industriale", fișa de program arată că programul nu este pe drumul cel bun în direcția atingerii țintei în ceea ce privește cererile de brevete, însă fișa de program furnizează informații și cu privire la brevetele acordate, acest element constituind un indicator mai bun al performanței, însă nu sunt prezentate ținte sau valori intermediare;

173. subliniază că în contextul indicatorului pentru obiectivul specific nr. 5, „ponderea întreprinderilor participante care introduc inovații ce constituie noutăți pentru întreprindere sau pentru piață”, fișa de program nu precizează nici valori intermediare, nici ținte pentru acest indicator; prin urmare, acesta nu poate fi utilizat pentru a evalua dacă programul este pe drumul cel bun; invită Comisia să actualizeze fișa de program astfel încât să includă obiective specifice și măsurabile, pentru a permite o evaluare a eficienței și a eficacității;

174. subliniază că în contextul obiectivului specific nr. 8, „îmbunătățirea sănătății și a bunăstării pe tot parcursul vieții, pentru toți”, valoarea-țintă este menționată la rubrica pentru anul 2020, însă ar trebui să se interpreteze că ar urma să fie atinsă „[…] atunci când vor fi finalizate ultimele acțiuni finanțate în cadrul programului Orizont 2020”, în timp ce fișa de program precizează că „țintele se referă la întregul pilon privind provocările societale (obiectivele specifice 8-14), nu la fiecare obiectiv specific individual”, astfel încât comparația între valoarea efectivă și valoarea-țintă devine inutilă;

175. ia act de concluziile Curții privind performanța programului Orizont 2020, în special de următoarele:

— informațiile disponibile sunt prea limitate pentru a putea evalua în întregime performanța programului Orizont 2020 la sfârșitul anului 2019; cu toate acestea, nu există indicii care să semnaleze că performanța ar fi pusă în pericol și există numeroase exemple de proiecte de succes;

— dacă datele despre eficacitate sunt limitate, sunt disponibile, în schimb, într-o măsură considerabilă, informații privind relevanța, coerența și valoarea adăugată europeană ale programului; există argumente puternice în favoarea relevanței programului Orizont 2020, întrucât acesta răspunde nevoilor pe care ar trebui să le satisfacă;

— raportul anual privind gestionarea și performanța bugetului UE abordează performanța subrubricii 1a doar într-o manieră foarte generală;

176. regretă diferența existentă între statele membre în ceea ce privește investițiile în cercetare și inovare și regretă că acest lucru înseamnă că cercetătorii beneficiază de programul Orizont 2020 în grade diferite de la un stat membru la altul; reamintește că această situație reflectă diferențele dintre cheltuielile naționale pentru cercetare și dezvoltare; încurajează statele membre să îmbunătățească administrarea sistemelor lor naționale de cercetare și inovare, să stimuleze și să sprijine participarea la colaborarea internațională a organizațiilor lor naționale de cercetare; invită Comisia să contribuie la răspândirea excelenței prin încurajarea colaborării dintre organizațiile naționale de cercetare și cele mai bune organizații europene de cercetare, să ofere sprijin tehnic și să creeze programe suplimentare care să vizeze promovarea excelenței;

177. solicită Comisiei:

— să comunice mai bine cu solicitanții și cu beneficiarii (să stabilească proceduri și controale mai eficace în ceea ce privește îndeplinirea funcțiilor de asistență, în special cele furnizate de Serviciul de informare în domeniul cercetării, precum și să crească gradul de cunoaștere a instrumentelor prin care beneficiarii pot semnala tratamente neuniforme în cursul procesului de solicitare a finanțării sau în cursul implementării proiectelor lor; să soluționeze problemele de ordin tehnic restante care afectează portalul destinat participanților, să îmbunătățească concepția acestuia și să faciliteze navigarea în portal și funcția de căutare);

— să intensifice testarea sumelor forfetare (să analizeze rezultatele cererilor de propuneri de proiecte lansate deja în cadrul programului Orizont 2020, de îndată ce sunt disponibile primele rezultate, și să întocmească rapoarte în urma acestor analize; să lanseze noi inițiative-pilot de mai mare amploare, pentru a identifica cele mai adecvate tipuri de proiecte, pentru a evalua eventualele inconveniente și pentru a concepe soluții adecvate);

— să analizeze posibilitatea utilizării pe scară mai largă a evaluării în două etape a propunerilor (să identifice un număr mai mare de domenii în care utilizarea evaluării în două etape a propunerilor ar putea reduce sarcina administrativă pentru solicitanții respinși, asigurând totodată o durată cât mai scurtă posibil a procedurii de acordare a grantului în cazul în care o intrare rapidă pe piață este esențială);

— să evalueze dacă proiectele concepute de Comisie și (co)finanțate din bugetul UE în raport cu Strategia europeană 2010-2020 pentru persoanele cu dizabilități au respectat cerințele prevăzute în convenția relevantă (CRPD) a ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități, punând un accent deosebit pe proiectele din cadrul programului Orizont 2020;

— să se asigure că, în timpul etapelor de proiectare și punere în aplicare a proiectelor, cheltuielile suportate suplimentar de persoanele cu dizabilități sunt acoperite în totalitate de granturi și să garanteze că sunt puse în aplicare și respectate măsurile adecvate de monitorizare;

— să reexamineze condițiile de remunerare a evaluatorilor experți (să actualizeze tariful zilnic de remunerare și să reevalueze timpul care le este necesar experților pentru a efectua evaluări fiabile ale propunerilor de proiecte);

— să stabilizeze normele și orientările pentru participanți (să asigure, în măsura posibilului, continuitatea normelor de participare între programele-cadru; să mențină la un nivel minim ajustările care se aduc orientărilor în cursul punerii în aplicare a programului-cadru; să simplifice fișele de pontaj pentru a evita raportarea inutilă a efortului pe pachete de lucru; să analizeze posibilitatea de a accepta pe scară mai largă practicile uzuale de contabilitate analitică, în special în cazul costurilor cu personalul);

— să aducă îmbunătățiri calității auditurilor ex-post externalizate (să își îmbunătățească mecanismele de examinare a calității auditurilor ex-post externalizate și să accelereze aceste audituri);

— să simplifice și mai mult instrumentele, administrația și orientările pentru IMM-uri (astfel încât să mențină la minimum sarcina pe care o implică acestea pentru IMM-uri, mai ales pentru întreprinderile nou-înființate, care nu dispun de resursele și de personalul necesar pentru a face față complexității acestora);

Performanța: Fondul european pentru investiții strategice (FEIS)

178. reamintește că obiectivul general al FEIS este sprijinirea investițiilor în favoarea creșterii economice în conformitate cu prioritățile Uniunii, iar obiectivul specific este „creșterea volumului operațiunilor de finanțare și de investiții ale Grupului BEI în domeniile prioritare”;

179. observă că, potrivit Curții, FEIS este pe cale să își atingă obiectivele și, în special, principalul obiectiv de mobilizare a unor investiții de 500 de miliarde EUR;

180. este îngrijorat că informațiile disponibile în materie de performanță furnizează detalii privind investițiile mobilizate pentru operațiunile aprobate, numărul de proiecte aprobate, efectele multiplicatoare și gradul de acoperire a statelor membre, însă niciunul dintre cei cinci indicatori nu urmărește nivelul de risc sau gradul de penetrare a domeniilor-cheie evidențiate în obiectivul general;

181. subliniază că indicatorii nu măsoară progresele înregistrate de obiectivul specific ca atare, care se referă la creșterea volumului aferent BEI, în special în ceea ce privește operațiunile cu un grad mai ridicat de risc;

182. reamintește că FEIS reușise să mobilizeze fonduri pentru a sprijini investiții suplimentare considerabile, însă s-a supraevaluat, în unele cazuri, valoarea efectivă a investițiilor suplimentare în economia reală antrenate de FEIS (evaluarea FEIS și raportul special al Curții ([6]) au mai scos la iveală și că volumul finanțării nu poate fi atribuit în întregime FEIS);

183. regretă că Comisia nu a evaluat temeinic riscul unui „efect de balast” al finanțării acolo unde investițiile necesare ar fi putut fi finanțate din alte surse, fără implicarea fondurilor FEIS;

184. constată că estimarea raportată cu privire la investițiile mobilizate nu ia în calcul faptul că unele operațiuni FEIS au înlocuit alte operațiuni ale BEI și alte instrumente financiare ale Uniunii sau faptul că o parte din sprijinul din partea FEIS a fost furnizat pentru proiecte care ar fi putut fi finanțate din alte surse, deși în termeni diferiți;

185. subliniază că, potrivit raportului BEI din 2019 privind FEIS, cea mai mare parte a tranzacțiilor derulate prin FEIS sunt așa-numitele „activități speciale”, care, prin definiție, comportă un risc mai mare decât operațiunile normale ale BEI (volumul acestor noi activități semnate în 2019 a fost de 15 miliarde de euro, aproximativ 25 % din volumul total al împrumuturilor acordate de BEI în anul respectiv, în timp ce nivelul de dinainte de FEIS era sub 10 %);

186. subliniază că în evaluarea independentă a Comisiei s-a remarcat că, de la lansarea FEIS, s-au introdus o serie de produse noi, cu un grad mai ridicat de risc, precum instrumentele de capitaluri proprii și instrumentele de partajare a riscurilor cu intermediari financiari în cadrul Componentei pentru infrastructură și inovare;

187. observă că Comisia și BEI au ratat ocazia de a utiliza fondurile FEIS pentru a promova și mai mult trecerea de la investiții în proiecte de infrastructură la scară largă la proiecte mai mici, moderne și mai sustenabile, încercând în același timp în principal să restructureze creșterea economică a Uniunii, acordând o atenție redusă viitorului potențial al acestor investiții; indică o serie de bune exemple de astfel de investiții în proiecte la scară mai mică pe care BEI le-a sprijinit în afara UE;

188. ia act de evaluarea Curții conform căreia FEIS a consolidat unele programe ale Uniunii, dar cu altele s-a suprapus temporar;

([6]) Raportul special nr. 03/2019 al Curții: „Fondul european pentru investiții strategice (FEIS): este nevoie să se acționeze pentru ca FEIS să devină un succes deplin”, punctul 81.

189. este îngrijorat din cauza distribuției geografice (la sfârșitul lui 2019, statelor UE-15 le corespundeau 80 % din operațiunile semnate, ceea ce depășește ponderea economică a acestora în Uniune, măsurată în funcție de PIB și de formarea brută de capital fix, în timp ce statele UE-13 primeau doar 10 %, restul fondurilor ajungând la categoria „altele", în special la proiecte desfășurate de mai multe țări);

190. reamintește că BEI trebuie să furnizeze informații clare și accesibile cu privire la impactul economic, social și de mediu și la valoarea adăugată a proiectelor finanțate de FEIS; subliniază că evaluarea suplimentară a tuturor proiectelor finanțate de FEIS ar trebui să fie documentată în mod corespunzător;

191. invită Comisia și BEI:

— să revizuiască utilizarea produselor BEI cu un profil de risc mai ridicat în cadrul FEIS (pentru operațiunile FEIS realizate cu bănci și instituții naționale de promovare, BEI ar trebui să identifice oportunități de a spori utilizarea unei game mai diverse de instrumente de finanțare prin datorii subordonate, în cazuri justificate corespunzător; acest lucru ar ajuta la asigurarea faptului că finanțarea din partea FEIS este complementară finanțării acordate de băncile și instituțiile naționale de promovare; BEI ar trebui, de asemenea, să promoveze utilizarea unor produse de partajare a riscurilor adecvate pentru toate băncile și instituțiile naționale de promovare, în special cele care, în prezent, nu sunt utilizate frecvent la operațiuni FEIS); să comande un studiu al riscurilor aferente profilului de risc pe termen mediu și lung al produselor BEI cu un profil de risc mai ridicat în cadrul FEIS;

— să încurajeze din plin complementaritatea între instrumentele financiare ale Uniunii și garanțiile bugetare ale Uniunii (în contextul noilor programe CFM, Comisia ar trebui să propună ca instrumentele financiare ale Uniunii să fie coerente și complementare în ce privește obiectivele de politică urmărite, pentru a evita concurența între instrumente);

— să evalueze mai bine dacă potențialele proiecte finanțate din FEIS ar fi putut fi finanțate din alte surse, ca în cazul așa-numitei pierderi datorate efectului de balast (BEI ar trebui să determine, în etapa de evaluare a proiectelor, dacă finanțarea sa ar putea fi înlocuită de alte surse de finanțare; BEI ar trebui să valorifice aceste informații la evaluarea eligibilității operațiunilor FEIS);

— să estimeze mai bine investițiile mobilizate (metodologia de calcul al efectului multiplicator al FEIS elaborată în comun de Comisie și BEI ar trebui să ia măsuri proporționale pentru a identifica și corecta în timp util toate cazurile de investiții pe care BEI le sprijină atât în mod direct, cât și indirect, prin intermediul unor operațiuni FEIS diferite, astfel încât să nu se ia în calcul de două ori);

— să îmbunătățească distribuția geografică a investițiilor sprijinite de FEIS (Comisia și BEI ar trebui, prin intermediul Comitetului director al FEIS, să evalueze cauzele profunde ale distribuției geografice observate și să furnizeze recomandări cu privire la acțiunile care ar trebui întreprinse în perioada rămasă pentru punerea în aplicare a FEIS; Comitetul director al FEIS ar trebui să evalueze efectul măsurilor luate);

Coeziune economică, socială și teritorială

192. constată că plățile aferente subrubricii 1b „Coeziune economică, socială și teritorială" s-au ridicat la 53,8 miliarde EUR și au fost efectuate prin intermediul următoarelor programe și politici:

— „FEDR și alte operațiuni regionale, până la 54,9 % din bugetul subrubricii sau 29,6 miliarde EUR;

— „Fondul de coeziune", până la 16,4 % din bugetul subrubricii sau 8,8 miliarde EUR;

— „Fondul social european", până la 25,9 % din bugetul subrubricii sau 13,9 miliarde EUR;

— „Alte programe", până la 2,8 % din bugetul subrubricii sau 1,5 miliarde EUR;

193. reamintește rolul important al cheltuielilor aferente subrubricii 1b din CFM, „Coeziune economică, socială și teritorială", care se axează pe reducerea decalajelor de dezvoltare dintre diferitele state membre și regiuni din Uniune, precum și pe creșterea competitivității tuturor regiunilor;

194. reamintește că la subrubrica Coeziune economică, socială și teritorială, statele membre prezintă, în general, programe operaționale multianuale la începutul fiecărei perioade de programare, pentru întreaga durată a unui CFM; după aprobarea de către Comisie, responsabilitatea pentru punerea în aplicare a unui program operațional este împărțită între Comisie [DG Politică Regională și Urbană (DG REGIO) și DG Ocuparea Forței de Muncă, Afaceri Sociale și Incluziune (DG EMPL)] și statele membre;

195. constată că măsurile preventive întreprinse de DG REGIO în 2019 au avut rezultate pozitive și nu a fost nevoie să se suspende plăților din FEDR și FC în 2019, deoarece autoritățile responsabile de programe au aplicat la timp planurile de acțiuni corective necesare și s-a acordat o derogare de la întreruperi pentru 16 plăți în valoare de 1,1 miliarde EUR (din 20 de plăți, în valoare de 1,2 miliarde EUR); constată, de asemenea, că DG REGIO a reușit să închidă 12 dintre cele 19 scrisori de avertizare privind măsurile corective pentru cazurile de deficiențe ale sistemului ca urmare a punerii în aplicare a punctelor de ieșire necesare;

196. apreciază măsurile ulterioare pozitive luate de Comisie pentru a pune în practică recomandarea făcută de Curte în raportul anual pe 2018 și faptul că s-a început munca la orientările pentru închidere cu scopul de a garanta că pentru perioada 2014-2020 și, în orice caz, cu mult înainte de închiderea din 2025 vor fi disponibile în timp util mecanisme adecvate de închidere;

197. constată cu satisfacție că, în urma adoptării noii strategii antifraudă a Comisiei la 29 aprilie 2019, DG EMPL a efectuat o analiză a riscului de fraudă și a revizuit și actualizat, împreună cu DG REGIO și DG MARE, „Strategia comună antifraudă", precum și strategia sa antifraudă pentru gestiunea directă; notează că DG EMPL a lucrat în continuare la dezvoltarea instrumentului de notare a riscului ARACHNE, ajutând autoritățile naționale, printre altele, să identifice riscul de fraudă;

198. notează că numărul total al investigațiilor OLAF în curs privind domeniile de activitate ale DG EMPL și toate perioadele de programare cumulate se ridică la 20 de cazuri legate de FSE, un caz privind FEAD și două cazuri legate de cheltuieli directe la sfârșitul anului 2019, principalele domenii de fraudă (potențială) în aceste cazuri fiind nerespectarea principiilor bunei gestiuni financiare, prețul excesiv și nerespectarea normelor și procedurilor de achiziții publice;

199. apreciază faptul că în 2019 au fost finalizate acțiunile subsecvente la 10 rapoarte ale OLAF și astfel bugetul Uniunii a fost protejat, prin diferite mijloace și forme, prin recuperarea a aproape 55,3 milioane EUR;

Sisteme de monitorizare și control: stocarea și înregistrarea datelor și digitalizarea raportării

200. reamintește Acordul interinstituțional dintre Parlamentul European și Consiliu; cere să se apere mai bine de nereguli, inclusiv de fraudă, bugetul Uniunii și Next Generation EU; solicită introducerea unor măsuri standardizate pentru colectarea, compararea și agregarea informațiilor și a cifrelor privind beneficiarii finali ai finanțării din partea Uniunii, în scopuri de control și audit;

201. constată că pentru eficiența controalelor și auditurilor trebuie colectate date despre cei care beneficiază cu adevărat, direct sau indirect, de finanțarea Uniunii în gestiune partajată și în cazul proiectelor și reformelor sprijinite de Mecanismul de redresare și reziliență, inclusiv date referitoare la beneficiarii reali ai destinatarilor finanțării; consideră că normele referitoare la colectarea și prelucrarea unor astfel de date ar trebui să fie compatibile cu normele aplicabile privind protecția datelor;

202. constată că Curtea analizează în prezent, în cursul unui audit, relevanța, fiabilitatea și coerența nivelului anual al cheltuielilor de la rubrica „Coeziune economică, socială și teritorială" pe care Comisia îl calculează în urma auditurilor sale, și așteaptă concluziile acestui audit;

Constatările Curții

203. consideră extrem de îngrijorător faptul că, din cele 236 de operațiuni examinate, autoritățile de audit nu au detectat 29 de erori, iar 64 de erori au fost descoperite anterior de autoritățile de audit și autoritățile responsabile de programe au aplicat corecții (reprezentând o valoare totală de 334 milioane EUR pentru ambele perioade de programare luate împreună), Curtea estimează că nivelul de eroare este de 4,4 %;

204. este dezamăgit că s-a dovedit imposibil să se reducă rata de eroare la nivelul de 3 % înregistrat în 2017, cu toate măsurile de simplificare prevăzute în Regulamentul Omnibus; este convins că ar trebui depuse eforturi în acest sens în următoarea perioadă de programare;

205. constată că riscul la închidere a fost estimat la 1,1 % (1,3 % în 2018), iar riscul la momentul plății a crescut de la 1,7 % în 2018 până undeva între 2,2 și 3,1 % în 2019 pentru acest domeniu de cheltuieli, în conformitate cu raportul anual al Comisiei privind gestionarea și performanța și în rapoartele anuale de activitate ale direcțiilor generale în cauză, ceea ce se încadrează în intervalul de erori calculat de Curte;

206. constată că, pentru FEDR, riscul la momentul plății a crescut de la 2 % în 2018 la un interval cuprins între 2,7 și 3,8 % în 2019, iar pentru FSE, a fost estimat în intervalul 1,7-2,4 %; atrage atenția că Comisia a constatat că cheltuielile neeligibile, neregulile din domeniul achizițiilor publice și problemele legate de pistele de audit constituie principalele surse ale constatărilor auditului și ale neregulilor identificate în acest domeniu de politică;

207. constată că, în raportul său anual de activitate pentru 2019, DG EMPL a raportat un indicator-cheie de performanță (rată totală de eroare reziduală de 1,7 %) sub pragul de semnificație de 2 % și că a raportat, de asemenea, „o rată maximă” (până la 2,4 %) care ar permite să se ia în considerare alte posibile erori la cheltuielile aferente operațiunilor care nu au fost incluse în auditurile Comisiei; notează, în plus, că Curtea consideră că „rata maximă” este mai adecvată, deoarece ia în considerare impactul potențial al activităților de audit în curs;

208. ia act de faptul că autoritățile de audit au raportat 64 de erori cuantificabile în pachetele de asigurare/închidere pentru cele 236 de operațiuni incluse în eșantionul analizat de Curte, iar aceste erori vizau costuri neeligibile (39), achiziții publice (24) și lipsa unor documente justificative (o eroare);

209. constată cu îngrijorare că majoritatea erorilor sunt legate de trei categorii principale:

— 55 % dintre erori priveau „proiecte neeligibile”: au existat cinci proiecte FEDR din perioada de programare 2014-2020 în cazul cărora sprijinul financiar a fost acordat unor beneficiari sau unor operațiuni care nu îndeplineau condițiile de eligibilitate stabilite în regulamentul aplicabil și în programele operaționale;

— 24 % dintre erori priveau „încălcări ale normelor pieței interne” (de pildă încălcarea normelor privind ajutoarele de stat - 9 % și nerespectarea gravă a normelor privind achizițiile publice - 15 %);

— 12 % dintre erori se refereau la „cheltuieli neeligibile”;

210. observă că Curtea a identificat din nou un număr mare de erori legate de achizițiile publice, normele privind ajutoarele de stat și procedurile de atribuire a granturilor, în special la „Coeziune” și „Resurse naturale”. constată că aceste erori au contribuit cu 20 % la nivelul de eroare estimat de Curte pentru cheltuielile cu risc ridicat (2018: 16 %) și, din acest motiv, Comisia ar trebui să identifice modalități de reducere a erorilor;

211. subliniază că complexitatea normelor contribuie creșterea riscului de eroare; recunoaște eforturile Comisiei de a lucra permanent la simplificarea normelor și la utilizarea mai intensă a unor mecanisme mai simple de implementare, cum ar fi opțiunile simplificate de costuri;

212. este de părere că nivelul de eroare estimat de CCE pentru cheltuielile din 2019 în acest domeniu ar trebui evaluat ținând cont de natura multianuală a programelor, caz în care într-o etapă ulterioară ar trebui efectuate corecții suplimentare, care ar putea duce la o reducere semnificativă a riscului la închiderea programului; invită Curtea să redacteze un raport cu o rată de eroare estimată după închiderea programelor politicii de coeziune pentru perioada 2007-2013;

213. felicită Comisia pentru elaborarea unui Plan de acțiune privind achizițiile publice, actualizat de mai multe ori începând din 2014;

214. constată cu îngrijorare că cea mai frecventă eroare care afectează cheltuielile din cadrul FSE este lipsa documentelor justificative esențiale; constată, de asemenea, că în 2019 Curtea a identificat un proiect FSE care a încălcat normele Uniunii privind ajutoarele de stat;

215. ia act cu îngrijorare de raportul anual al CCE privind exercițiul financiar 2019, care arată că majoritatea erorilor din cheltuielile programelor în gestiune partajată se datorează unor erori de audit comise de autoritățile naționale de audit; de aceea, consideră binevenită ideea Comisiei Europene de a crea programe de asistență tehnică pentru colaborarea cu organismele de gestionare și programe de pregătire și de a lărgi programele de angajare de experți naționali, ca instrument de îmbogățire a cunoștințelor despre instrumentele existente și de evitare a erorilor menționate mai sus; în acest context subliniază că se impune monitorizarea prin strategia antifraudă a Comisiei Europene și acordarea de sprijin și asistență statelor membre la punerea în aplicare a măsurilor antifraudă, inclusiv prin analizarea neregulilor raportate de statele membre în cadrul fondurilor ESI, deoarece ar trebui eliminat orice tip de fraudă asociat cu finanțarea acordată de UE pentru a întări încrederea cetățenilor în cheltuielile și instituțiile UE;

216. constată cu îngrijorare că, în pofida numeroaselor nereguli pe care autoritățile naționale de audit le-au raportat deja în cazul proiectelor examinate de Curte, există în continuare multe erori care nu au fost detectate sau corectate la controalele interne efectuate în etapele anterioare; recomandă Comisiei să analizeze principalele surse de erori nedetectate, pe baza constatărilor și a concluziilor Curții pentru exercițiul 2019, și să elaboreze, împreună cu autoritățile de audit, măsurile necesare pentru a mări fiabilitatea ratelor reziduale raportate;

217. este îngrijorat de deficiențele constatate când s-a evaluat munca depusă de 18 dintre cele 116 autorități de audit din statele membre incluse în eșantionul Curții și care scad încrederea în această muncă (rata recalculată a depășit pragul de semnificație de 2 % în nouă din cele 20 pachete de asigurare pentru perioada 2014-2020; ia act de observația Curții potrivit căreia Comisia a obținut rezultate similare pentru opt dintre aceste pachete și a ajustat ratele de eroare reziduală la un nivel de peste 2 %); regretă că Curtea nu poate include în activitatea sa o analiză

a cauzelor acestor deficiențe persistente; regretă că nici Comisia nu a putut să explice mai în profunzime cauzele și situațiile specifice anumitor țări la nivelul autorităților statelor membre; regretă că această lipsă de informații despre cauzele profunde ale acestor deficiențe sistemice persistente întâlnite la anumite autorități naționale de audit împiedică tratarea și soluționarea eficientă și eficace a acestor probleme;

218. reține că pentru 120 de operațiuni dintre cele incluse în eșantion (55 %), Curtea a fost în măsură să tragă concluzii după ce a examinat munca autorităților de audit; este foarte îngrijorat că pentru 100 de operațiuni (45 %) Curtea a identificat deficiențe legate de domeniul de aplicare, calitate și/sau munca de documentare, fiind obligată să ia de la capăt procedurile de audit în cauză;

219. subliniază că, în 2019, Comisia a efectuat 26 de audituri de conformitate (14 realizate de DG REGIO și 12 de DG EMPL) în 11 state membre și a concluzionat, în proiectele de raport pe care le-a întocmit în urma tuturor acestor audituri de conformitate, că ratele de eroare reziduală raportate în rapoartele anuale de control ale autorităților de audit pentru exercițiul contabil 2017/2018 au fost subestimate (ca urmare, Comisia a majorat ratele respective);

220. reține că numai 13 dintre auditurile de conformitate (5 făcute de DG REGIO și 8 de DG EMPL) au fost finalizate până în mai 2020, ceea ce înseamnă că pentru jumătate dintre audituri ratele reziduale de eroare nu erau definitive;

221. apreciază faptul că, începând cu 2020, Comisia are de gând să includă în dialogul structurat cu autoritățile de audit în cauză o analiză detaliată a erorilor suplimentare constatate în auditurile Uniunii, cu măsurile luate de autoritățile de audit pentru a rezolva problema erorilor nedetectate;

222. are, la fel ca și Curtea, o părere foarte bună despre inițiativa comună a Comisiei și a autorităților de audit și despre eforturile coordonate de a îmbunătăți partea de documentare a muncii autorităților de audit și de a elabora un „document de reflecție privind documentația de audit” în decembrie 2019, care, deși nu este obligatoriu, reprezintă un prim pas în eforturile de a îmbunătăți calitatea și documentarea în munca autoritățile de audit;

223. apreciază eforturile de simplificare a cerințelor aplicabile managerilor de proiect și autorităților de management din statele membre în perioada de programare 2021-2027 din Regulamentul privind dispozițiile comune și fondurile legate de CFM; subliniază că elementul-cheie pentru a rezolva această probleme este simplificarea normelor naționale de eligibilitate, care ar putea reduce sarcina administrativă și probabilitatea de a comite erori, asigurând astfel un nivel ridicat de transparență; îndeamnă la utilizarea pe scară mai largă a opțiunilor simplificate de costuri, despre care CCE crede că sunt o mare ușurare pentru solicitanți și că ușurează controlul; este de acord cu concluziile CCE că modificarea normelor de execuție a fondurilor structurale și de investiții europene (ESI) ar trebui să accelereze și mai mult procesul de execuție; subliniază că trebuie îmbunătățite metodele de audit la nivel național; invită Comisia ca, într-un dialog structurat cu statele membre, să analizeze practicile și procedurile administrative pentru a elimina ineficiențele și să difuzeze exemple de practici și proceduri administrative de succes către toate autoritățile competente;

224. constată din raportul anual de activitate pe 2019 al DG EMPL, că aceasta a obținut o asigurare rezonabilă și a concluzionat că sistemele de gestiune și control ale programelor operaționale au funcționat conform planificării în 2019, cu excepția a 29 de programe FSE/YEI și a unui program FEAD, care au prezentat deficiențe semnificative la unele elemente-cheie ale sistemelor;

225. constată cu satisfacție, din raportul anual de activitate pe 2019 al DG EMPL, că DG EMPL a întreprins acțiunile subsecvente necesare în legătură cu toate recomandările din Declarația de asigurare pentru perioada 2015-2018 raportate de Curte și că, până la sfârșitul lunii martie 2020, nu mai existau recomandări ale Curții cărora nu li se dăduse curs;

226. subliniază că, în practică, majoritatea rezervelor formulate în rapoartele anuale de activitate pe 2019 se bazau în principal pe ratele de eroare exprimate pentru conturile aferente exercițiului contabil 2018/2019, conturi care nu fuseseră încă acceptate, prin urmare, ambele direcții generale au indicat că ratele de eroare pentru exercițiul contabil 2018/2019 vor fi confirmate cel mai devreme cu ocazia rapoartelor anuale de activitate pe 2020;

227. consideră că interesele financiare ale UE și banii contribuabililor la nivelul UE sunt subminate de criminalitatea organizată și invită Comisia să adopte măsurile necesare pentru a combate rețelele infracționale care sustrag banii Uniunii;

228. se arată încă o dată nemulțumit de faptul că, atunci când își elaborează avizele referitoare la legalitatea și regularitatea operațiunilor financiare, Curtea și Comisia folosesc metodologii de lucru diferite;

229. regretă că Comisia nu respectă termenele stabilite în regulamentul aplicabil ([7]) pentru publicarea raportului anual privind „Instrumentele financiare din cadrul fondurilor ESI"; reiterează solicitarea Parlamentului de a publica raportul până în octombrie pentru a include constatările acestuia în procedura de descărcare de gestiune; se așteaptă la un răspuns pozitiv din partea Comisiei la această cerere anume, pentru a crește nivelul de transparență;

Document de analiză al Curții de Conturi Europene 04/2020 – Măsurile adoptate de UE pentru combaterea problemei deșeurilor din plastic

230. constată că, deși nu este un raport de audit, acest document a analizat cum tratează UE problema deșeurilor de plastic din mediul terestru, după cum se prevede în Strategia din 2018 privind materialele plastice;

231. se arată îngrijorat de observațiile Curții conform cărora cadrul juridic al UE pentru combaterea infracțiunilor legate de deșeuri este marcat de deficiențe: absența datelor despre siturile contaminate, dar și despre numărul de sancțiuni aplicate și de procese intentate, dificultăți în a stabili ce comportament constituie infracțiune împotriva mediului din cauza insecurității juridice în definirea noțiunii de deșeu în raport cu încetarea statutului de deșeu, faptul că actele juridice ale Uniunii nu tratează implicarea tot mai mare a grupurilor infracționale organizate în infracțiunile împotriva mediului, care sunt apoi asociate cu alte infracțiuni, precum spălarea banilor, faptul că Uniunea nu dispune de norme armonizate privind amestecul de sancțiuni (administrative/penale/civile), faptul că nu există forțe de poliție, parchete și judecători specializați în infracțiunile împotriva mediului;

232. constată că reciclarea chimică poate cuprinde multe tehnologii diferite, care nu constituie încă o opțiune de tratare a deșeurilor fezabilă din punct de vedere tehnologic sau economic, în timp ce depozitarea de deșeuri ar trebui redusă dramatic; consideră că trebuie crescute drastic capacitățile de reciclare pentru a îmbunătăți fezabilitatea tehnologică și economică a reciclării; este convins că creșterea capacității de eliminare legală a deșeurilor din plastic pentru ca producătorii de ambalaje din plastic să își îndeplinească obligațiile în temeiul sistemelor de răspundere extinsă a producătorilor va avea un impact pozitiv asupra problemei reprezentate de traficul ilegal de deșeuri și alte infracțiuni în materie de deșeuri;

233. salută resursa proprie bazată pe deșeurile de ambalaje din plastic nereciclate ca fiind un instrument adecvat pentru a stimula statele membre să îmbunătățească reciclarea; subliniază în acest sens necesitatea unei raportări adecvate;

Nereguli grave și deturnări de fonduri în statele membre

234. regretă că corelația dintre costul FEG per lucrător asistat și rata de reintegrare este foarte slabă sau inexistentă; menționează că, de exemplu, în Spania costul per lucrător este de 2 422,74 EUR, iar rata de reintegrare este de 48 %, în timp ce în Finlanda costul este de 2 289,81 per persoană, iar rata de reintegrare este de 83 %; menționează că ratele de integrare și costurile variază foarte mult de la un stat membru la altul, dar, cu toate acestea, este imposibil să se concluzioneze că sumele mai mari cheltuite pe cap de locuitor s-ar transpune în rate mai mari de reintegrare; solicită Comisiei să analizeze cu atenție și să soluționeze această discrepanță;

235. consideră că Garanția UE pentru tineret nu corespunde așteptărilor; invită Comisia să se asigure că programele menite să ajute tinerii nu creează așteptări care nu pot fi îndeplinite; insistă că Comisia ar trebui să gestioneze așteptările stabilind obiective și ținte realiste și realizabile;

236. constată că, în 2019, DG EMPL a emis 16 scrisori de avertizare în care au fost identificate deficiențe semnificative în sistemul de gestionare și control; menționează că s-au luat 12 decizii de întrerupere a termenelor de plată (4 pentru Italia, 3 pentru Ungaria, 2 pentru Regatul Unit și Franța și 1 pentru Spania) și a fost luată o decizie de suspendare a plăților (Regatul Unit-Scoția);

237. constată că au fost emise rezerve semnificative pentru Italia (15 rezerve, în valoare de 50,26 milioane EUR) și Franța (9 rezerve, în valoare de 47,95 milioane EUR); menționează că, în cazul Italiei, acest lucru a fost determinat în principal de o problemă sistemică în achizițiile publice datorată transpunerii greșite a Directivei privind achizițiile publice în legislația națională, în timp ce în Franța organismele regionale de control nu au avut timp suficient să finalizeze auditurile operațiunilor în termenul-limită în cazul a cinci programe;

238. constată că suma totală a corecțiilor financiare făcute de statele membre pentru exercițiul financiar 2018-2019 a fost de 3,41 miliarde EUR, din care 912 milioane Ungaria, 578 de milioane Spania, 368 de milioane Slovacia și 236 de milioane Polonia; cât privește corecțiile financiare raportate cumulativ de la începutul perioadei 2014-2020 de statele membre, suma totală a fost de 6,10 miliarde EUR, din care 2,15 miliarde Ungaria, 668 de milioane Spania, 647 de milioane Polonia și 459 de milioane Slovacia;

([7]) Articolul 46 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 (JO L 347, 20.12.2013, p. 320).

239. constată cu îngrijorare că, în Raportul său anual de activitate pentru anul 2019, direcția generală Politică Regională și Urbană (DG REGIO) a trebuit să emită două rezerve cu privire la 67 de programe FEDR/FC din perioada de programare 2014-2020 și la 9 programe FEDR/FC și un program IPA-CTF din perioada de programare 2007-2013; semnalează deficiențe grave în sistemele de gestionare și control, care duc la riscuri pentru cheltuieli estimate la peste 10 % pentru cadrul financiar multianual 2014-2020; se bucură că Regulamentul financiar actualizat a clarificat și mai mult conceptul de conflict de interese în gestiunea partajată;

240. este preocupat de faptul că, în Raportul său anual de activitate pentru anul 2019, direcția generală Ocuparea Forței de Muncă, Afaceri Sociale și Incluziune (DG EMPL) a trebuit să emită o rezervă privind FSE/Inițiativa privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor și Fondul de ajutor european destinat celor mai defavorizate persoane (FEAD) (30 de programe din FSE/Inițiativa privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor și FEAD) în perioada 2014-2020; constată că, având în vedere că cele două direcții generale au declarat în rapoartele lor anuale de activitate că nu se realizează rezerve dacă rata de eroare reziduală confirmată pentru exercițiul contabil anterior a fost mai mare de 2 %, deoarece corecțiile financiare suplimentare ar fi aplicate în viitor, rezervele Comisiei se bazează în principal pe rate provizorii și este posibil să nu acopere în mod obligatoriu toate riscurile semnificative;

241. este deosebit de îngrijorat de faptul că Comisia Europeană a finalizat o procedură de audit care a confirmat un caz de încălcare gravă a legislației privind conflictele de interese în Republica Cehă;

242. constată cu îngrijorare că raportul de audit al DG REGIO a identificat trei granturi din cadrul FEDR care au încălcat legislația cehă și Regulamentul UE privind dispozițiile comune pentru FEDR; este preocupat că s-a identificat un conflict de interese în gestionarea plăților din fondurile structurale europene;

243. se așteaptă ca Comisia să informeze Parlamentul și Comisia pentru control bugetar despre răspunsul guvernului ceh la recomandările incluse în raport; este consternat de faptul că, la mai bine de doi ani de la începerea auditurilor Comisiei, situația din jurul presupusului conflict de interese în cazul premierului ceh Andrej Babiš rămâne nesoluționată; îndeamnă Comisia să își intensifice eforturile pentru a finaliza procedura repede și în toate aspectele sale, să îi comunice Parlamentului la ce concluzii a ajuns și, acolo unde este necesar, să suspende și/sau să recupereze fondurile mobilizate incorect; reamintește Rezoluția Parlamentului din 19 iunie 2020 referitoare la conflictul de interese în care se găsește prim-ministrul ceh, în care se prevede că dacă se confirmă conflictul de interese al domnului Babiš, fie ar trebui rezolvat, fie domnul Babiš ar trebui să demisioneze din funcția sa publică ([8]);

Recomandări

244. solicită Comisiei:

— să analizeze amănunțit cauzele profunde și eventualele probleme structurale care determină deficiențele sistemice persistente detectate de Curte în auditurile sale în fiecare an și să acorde o atenție specială oricărei potențiale situații specifice care diferă de la o țară la alta; solicită Comisiei să includă și observații privind bunele practici ale autorităților naționale cu niveluri reduse de erori și a căror activitate este considerată fiabilă de către Curte; solicită Comisiei să efectueze această analiză în strânsă cooperare cu Curtea și să implice activ autoritățile naționale atât în ceea ce privește descrierea problemei, cât și potențialele soluții;

— să comunice rezultatele acestei analize Curții, autorității care acordă descărcarea de gestiune și statelor membre;

— să transmită autorităților naționale, pe baza acestei analize, recomandări orizontale clare, practice și ușor de pus în aplicare, precum și recomandări specifice fiecărei țări; solicită Comisiei să instituie un dialog structurat cu autoritățile naționale și cu Curtea pentru a lucra continuu la consolidarea capacităților și la schimbul de bune practici cu scopul de a îmbunătăți fiabilitatea activității autorităților naționale de audit; să informeze autoritatea care acordă descărcarea de gestiune despre cum evoluează acest dialog;

— să clarifice prompt condițiile de eligibilitate (inclusiv prin definirea a ceea ce se înțelege prin operațiuni „finalizate fizic” și/sau „implementate integral” pentru a ajuta statele membre să verifice dacă operațiunile respectă articolul 65 alineatul (6) din RDC și să evite nedetectarea operațiunilor neeligibile);

— să ia măsuri pentru a mări fiabilitatea ratelor reziduale raportate de autoritățile de audit (să analizeze principalele surse ale erorilor nedetectate și să elaboreze, împreună cu autoritățile de audit, măsurile necesare pentru a îmbunătăți fiabilitatea ratelor reziduale raportate);

— să prezinte Parlamentului un raport anual care să ilustreze în detaliu contribuția fiecărui post bugetar la obiectivul de integrare a măsurilor legate de schimbările climatice și la cheltuielile pentru biodiversitate, pentru a le putea monitoriza mai ușor;

([8]) https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0164_RO.html

— să înceapă de urgență să lucreze la o metodologie eficace, unde este cazul și în acord cu legislația sectorială, pentru a monitoriza cheltuielile legate de climă și performanțele lor și a atinge obiectivul general ca cel puțin 30 % din bugetul total al Uniunii pe perioada 2021-2027 și 30 % din cheltuielile programului Next Generation EU (NGEU) să sprijine obiective de climă;

— să pună la punct împreună cu statele membre un sistem unic de informare și monitorizare integrat și interoperabil, care să includă un instrument unic de extragere a datelor și de evaluare a riscurilor pentru a accesa și a analiza datele relevante și pentru a crește fiabilitatea controlului, în vederea unei aplicări generalizate, inclusiv cu ajutorul instrumentului de sprijin tehnic;

— să introducă un mecanism de tratare a plângerilor la nivelul UE care să sprijine beneficiarii fondurilor care se confruntă, de exemplu, cu comportamente abuzive ale autorităților naționale, presiuni din partea structurilor infracționale sau a criminalității organizate, oferindu-le posibilitatea de a prezenta o plângere în fața Comisiei;

— să continue să coopereze în mod constant și pe scară largă cu autoritățile de audit pentru a asigura un cadru de control solid, pentru a îmbunătăți calitatea activității de asigurare atunci când este necesar și pentru a asigura capacitățile de detectare și corecție necesare;

— să solicite autorităților de management să ia măsuri pentru a combate cele mai frecvente erori și a atenua orice risc pentru cheltuielile viitoare și să îmbunătățească, acolo unde este necesar, capacitățile de detectare atât ale verificărilor făcute de conducere, cât și ale auditurilor;

— să furnizeze o rată de eroare la momentul plății, și nu o rată de eroare reziduală, pentru a îmbunătăți evaluarea controlului făcut;

— să își continue cooperarea cu Curtea pentru a alinia mai mult metodologiile de audit și interpretarea textelor juridice;

— să acorde o atenție sporită și să aloce mai mult sprijin tehnic statelor membre ale căror sisteme de gestiune și control nu sunt 100% fiabile sau nu sunt fiabile deloc, dacă există un risc mare de fraudă și corupție cu fonduri;

— să acorde o atenție deosebită contracte-cadru atribuite prin intermediul procedurilor de achiziții publice, deoarece frauda și corupția legate de acestea reprezintă un risc mai mare pentru interesele financiare ale Uniunii;

— să reducă cât mai curând posibil întârzierile pe partea de angajamente;

— să precizeze în rapoartele anuale de activitate modul în care au fost reutilizate sumele care au făcut obiectul corecțiilor financiare ex post impuse de statele membre și de Comisie, în special în cazurile în care au existat fraude, acte de corupție sau alte activități infracționale;

— să publice raportul anual pentru 2020 privind „Instrumentele financiare din cadrul fondurilor ESI” fără întârziere și până în octombrie 2021, pentru a permite includerea constatărilor sale în procedura de descărcare de gestiune;

— să elaboreze o strategie solidă împotriva conflictelor de interese în rândul politicienilor de rang înalt; să dezvolte, împreună cu statele membre, instrumente juridice eficace menite să evite încurajarea structurilor oligarhice să profite de fondurile de coeziune ale Uniunii;

— să informeze Parlamentul despre orice evoluție ulterioară în cazul conflictului de interese semnalat în Raportul de audit al DG REGIO privind Republica Cehă;

— să țină cont de observațiile Curții privind deșeurile de materiale plastice la revizuirea Directivei 2008/99/CE, în special de cele referitoare la standardele minime și definirea clară a diferitelor infracțiuni în materie de deșeuri;

— să abordeze problema lipsei capacității de reciclare și incinerare ca mijloc de reducere a infracțiunilor în materie de deșeuri, cum ar fi traficul de deșeuri, prin creșterea capacității de eliminare legală a deșeurilor din plastic și a atractivității sale economice pentru producătorii de deșeuri din plastic;

— să îmbunătățească definiția reciclării și cerințele pentru raportarea referitoare la reciclare, în special pentru resursele proprii bazate pe deșeurile de ambalaje din plastic nereciclate; solicită Comisiei să evalueze posibilitatea de digitalizare a raportării și monitorizării fluxurilor de deșeuri între operatori pentru a crește capacitatea de detectare a neregulilor și a indiciilor privind traficul de deșeuri;

— să analizeze, în strânsă cooperare cu autoritățile naționale responsabile, motivele care stau la baza absorbției reduse a fondurilor disponibile pentru infrastructura de gestionare a deșeurilor și să informeze autoritatea care acordă descărcarea de gestiune cu privire la constatări; să informeze autoritatea care acordă descărcarea de gestiune cu privire la modul în care Comisia ajută statele membre la creșterea ratei de absorbție și să analizeze alte modalități de asistență;

— să informeze autoritatea care acordă descărcarea de gestiune cu privire la orice realocare a finanțării pentru coeziune din fonduri destinate sprijinirii reciclării și gestionării deșeurilor către alte domenii ca urmare a pandemiei de COVID-19;

— să acorde prioritate de urgență revizuirii cerințelor esențiale pentru ambalare cu scopul de a accelera adaptarea proiectării și a fabricării ambalajelor din plastic în favoarea posibilității de reciclare și a sustenabilității în timp pentru a sprijini realizarea obiectivului de reciclare a ambalajelor din plastic stabilit pentru 2025;

245. solicită Comisiei, la nivel mai general, să dea curs, cât mai curând posibil, tuturor recomandărilor pendinte ale Curții, să prezinte rapoarte specifice privind execuția și, pe termen mai lung, să țină seama de recomandările Curții atunci când realizează acțiuni în cadrul noului FSE+ începând cu 2021.

246. este surprins că nu a existat nicio inițiere de proceduri de reducere a alocărilor pentru programe prin corecții nete în 2019, așa cum a raportat DG REGIO în raportul său anual de activitate pentru anul 2019; invită Comisia să impună în mod sistematic corecții financiare nete atunci când sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 145 alineatul (7) din Regulamentul privind dispozițiile comune;

247. invită Comisia să continue să dea sfaturi și sprijin și totodată să identifice bunele practici și să le disemineze în rândul statelor membre;

Performanța: Fondul european de dezvoltare regională (FEDR) și Fondul de coeziune (FC)

248. reamintește că FEDR și FC sprijină politica de coeziune economică, socială și teritorială europeană a UE (denumită pe scurt „politica de coeziune a UE"), care are ca obiectiv consolidarea coeziunii economice și sociale în cadrul Uniunii Europene, prin reducerea decalajelor de dezvoltare dintre diferitele regiuni;

249. reamintește că FEDR acoperă toate statele membre și se concentrează asupra mai multor domenii prioritare, cum ar fi inovarea și cercetarea, sprijinul pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) și economia cu emisii scăzute de dioxid de carbon; ia act de faptul că, în 2019, Comisia a alocat 31,1 miliarde EUR din bugetul FEDR; reamintește că FC oferă sprijin statelor membre al căror venit național brut (VNB) pe cap de locuitor este mai mic de 90 % din media UE, finanțează în principal proiecte legate de mediu și de rețelele transeuropene de transport, iar alocarea sa bugetară pentru 2019 a fost de 11,5 miliarde EUR;

250. constată cu îngrijorare că, la cinci ani de la lansarea perioadei de programare 2014-2020, doar puțin peste o treime dintre cei 72 de indicatori comuni ai programelor aferente FEDR și Fondului de coeziune erau pe drumul cel bun, în condițiile în care o serie de valori-țintă fuseseră revizuite în sensul reducerii lor; reamintește recomandarea de a îmbunătăți mai mult indicatorii-cheie de performanță; constată totuși că limitările datelor împiedică auditorii să realizeze o evaluare cuprinzătoare a performanței în acest domeniu de politică, deoarece este dificil de evaluat dacă fondurile au îndeplinit sau există șanse mari să îndeplinească obiectivele generale și specifice stabilite, deși progresul indicatorilor individuali poate fi evaluat în raport cu etapele și obiectivele stabilite; invită Comisia să elaboreze un cadru de evaluare consecvent, care să poată evalua dacă au fost îndeplinite etapele și obiectivele FEDR și FC;

251. este preocupat de problemele semnalate de Curte privind lipsa controalelor interne în statele membre sau lipsa de fiabilitate a datelor;

252. își exprimă dubii serioase în legătură cu veridicitatea și fiabilitatea rezultatelor obținute raportate de Comisie, pornind de la faptul că majoritatea erorilor constatate priveau „proiecte neeligibile", întrucât toate aceste proiecte și altele similare (încă neidentificate) nu ar trebui să „contribuie" în niciun fel la evaluarea generală a rezultatelor mai ample obținute cu ajutorul politicii de coeziune economică, socială și teritorială a Uniunii; recomandă Comisiei să își reevalueze procesul de raportare a rezultatelor reale obținute;

253. recunoaște importanța instrumentelor digitale, cum ar fi Arachne, în combaterea corupției și a utilizării abuzive a fondurilor UE; invită toate statele membre să introducă astfel de instrumente fără alte întârzieri nejustificate; regretă că nu toate statele membre utilizează sistemul Arachne de extragere a datelor pentru a îmbunătăți detectarea fraudelor; subliniază că atât Comisia, cât și statele membre sunt responsabile de combaterea fraudelor din cheltuielile aferente politicii de coeziune. ele trebuie să își intensifice eforturile pentru a preveni și detecta fraudele, în cooperare cu OLAF și EPPO, și subliniază că, pe lângă instrumentul ARACHNE, Comisia ar trebui să se gândească serios și la alte instrumente IT, precum tehnologia de lucru cu volume mari de date, nu numai pentru investigații, ci și pentru a monitoriza schimbarea tendințelor și a preveni alte modalități de utilizare abuzivă a fondurilor UE;

254. remarcă faptul că gestiunea celor două fonduri este partajată între Comisie și statele membre și acestea sunt implementate prin intermediul unor programe operaționale elaborate de statele membre și aprobate de Comisie;

255. constată cu satisfacție că, în primul său raport anual privind performanța până la sfârșitul anului 2019, Curtea oferă o prezentare generală a performanței programului FEDR ca exemplu pozitiv de concluzii clar formulate cu privire la obiectivul general; încurajează DG REGIO să continue să prezinte concluzii clare în secțiunile de performanță atât pentru obiectivele generale, cât și pentru obiectivele specifice și invită alte direcții generale să urmeze acest exemplu adecvat și să-și îmbunătățească concluziile, făcându-le mai informative și mai clare;

256. subliniază că informațiile furnizate de indicatorii de realizare și de rezultat sunt completate cu rezultatele mai multor evaluări și studii care analizează rezultatele perioadei 2007-2013 și primele etape ale programării și implementării programelor din cadrul politicii de coeziune pentru perioada 2014-2020; este de acord cu observația Curții, că amânarea calendarului pentru aceste evaluări, față de calendarul prevăzut în legislație, înseamnă că experiențele de atunci vor fi cunoscute prea târziu pentru a mai avea un impact fie asupra perioadelor de programare actuale, fie asupra celor viitoare (de exemplu, se preconizează că rezultatele evaluărilor ex post 2014-2020 vor fi disponibile până la sfârșitul anului 2025, astfel cum prevede RDC, însă la acel moment perioada de programare 2021-2027 va fi în cel de-al cincilea an, iar Comisia se va găsi probabil deja într-un stadiu avansat cu propunerile sale legislative pentru perioada de după 2027);

257. constată cu îngrijorare că la sfârșitul celui de al șaselea an de execuție ratele de absorbție pentru Fondul european de dezvoltare regională (FEDR) și Fondul de coeziune (FC) sunt cu 6,6 % mai scăzute decât în aceeași etapă a perioadei de programare precedente; subliniază că acest lucru se datorează parțial întârzierilor înregistrate la începutul perioadei de programare; remarcă însă că rata de absorbție a fondurilor ESI în 2019 a fost mai mare decât în oricare alt an al CFM 2014-2020; de asemenea, atrage atenția că există riscul ca, pe măsură ce perioada de eligibilitate se apropie de final și date fiind circumstanțele crizei provocate de pandemia de COVID-19, statele membre să acorde prioritate ratelor de absorbție în detrimentul obiectivelor de coeziune, al performanței și regularității; subliniază că mutarea atenției de la performanță la conformitate ar împiedica atingerea obiectivelor de coeziune și ar genera cheltuieli inutile, astfel că invită Comisia să elaboreze măsuri de simplificare a procedurilor, care, în circumstanțele menționate mai sus, să contribuie la utilizarea responsabilă și adecvată a fondurilor și deci la redresarea statelor membre, fără a pierde din vedere că obiectivele statelor membre în perioada de programare 2021-2027 trebuie să fie mult mai ambițioase, pentru a răspunde impactului economic și social al crizei provocate de pandemia de COVID-19 și a proteja cetățenii, a salva locurile de muncă și a consolida climatul de investiții, implicând toate nivelurile de guvernare în elaborarea și implementarea planurilor de redresare;

258. invită Comisia să identifice regiunile care au rate scăzute de absorbție a fondurilor și să le ajute să le îmbunătățească prin identificarea normelor care pot mări eficiența și eficacitatea fondurilor de coeziune;

259. subliniază că în cadrul politicii de coeziune, caracterizată de proiecte de infrastructură de mare anvergură, poate exista un decalaj de timp între demararea programului, punerea sa în aplicare și obținerea realizărilor și a rezultatelor; consideră îngrijorător faptul că este probabil ca progresele să fie afectate de nivelurile relativ scăzute de execuție observate în cazul politicii de coeziune în comparație cu restul bugetului Uniunii; reține din constatările Curții că acești factori, dar și faptul că cele mai recente date disponibile (pentru o perioadă de punere în aplicare ce durează până la sfârșitul anului 2023) se referă la sfârșitul anului 2018, îngreunează în această etapă eforturile Curții de a trage concluzii cu privire la realizarea obiectivelor; invită Comisia să reducă decalajul de timp între demararea programului, punerea sa în aplicare și obținerea realizărilor și a rezultatelor; constată că trebuie supravegheată mai strict finalizarea rețelei; îndeamnă Comisia să înființeze un grup de experți care să le ofere statelor membre sprijin specializat în coordonarea unor astfel de proiecte mari;

260. este foarte îngrijorat de relatările din mass-media despre un stat membru cu privire la unele investiții cofinanțate în clădiri în scopul formării profesionale, din care reiese că destinația clădirilor respective a fost schimbară după perioada minimă obligatorie de trei ani; regretă acuzațiile de fraudă și îmbogățire personală asociate cu această schimbare de destinație; regretă că Comisia nu a fost în măsură să furnizeze informații suplimentare pentru a risipi toate îndoielile rămase; apreciază intenția Comisiei de a verifica temeinic aceste acuzații; consideră că conceptul de durabilitate este o garanție importantă pentru utilizarea eficientă și eficace a resurselor Uniunii în cadrul politicii de coeziune;

261. consideră că cerința legală de durabilitate minimă de trei până la cinci ani este prea scurtă, având în vedere suma importantă investită și longevitatea unor astfel de proiecte; regretă că colegiuitorii nu au decis să introducă cerințe de durabilitate mai mare în timpul revizuirii [Regulamentului privind dispozițiile comune]; constată că există diferențe semnificative între statele membre în ceea ce privește normele naționale privind durabilitatea investițiilor în infrastructură și schimbarea prematură a scopurilor;

262. este preocupat de lipsa de control și de monitorizare a finanțării pentru antreprenori; invită Comisia să elaboreze o strategie detaliată pentru controlul finanțării; și roagă Comisia să evalueze rezultatele proiectelor finanțate prin acest mecanism financiar; încurajează Comisia să publice rezultatele evaluării sale;

263. ia act de alți factori relevanți pentru analiza performanței efectuată de Curte, care explică faptul că obiectivele politicii de coeziune, cum ar fi cele legate de ratele de ocupare a forței de muncă, de dezvoltarea economică și de climă și de energie, sunt puternic influențate de o gamă largă de factori naționali și externi, din Europa și din întreaga lume, precum și că în multe state membre, finanțarea în cadrul politicii de coeziune reprezintă, de regulă, o mică parte din fondurile alocate acestor chestiuni și, prin urmare, poate avea doar un impact foarte limitat asupra progreselor înregistrate de aceste state membre în direcția îndeplinirii obiectivelor respective;

264. ia act, în plus, de observația Curții cu privire la factori suplimentari, cum ar fi faptul că Uniunea dispune de o serie de instrumente de politică pentru îndeplinirea obiectivelor sale de înalt nivel din cadrul politicii de coeziune, iar FEDR și FC fac parte din aceste instrumente, că există, de asemenea, alte fonduri și inițiative legislative concepute pentru a aborda obiectivele, ceea ce face deseori imposibilă distincția între efectele pe care le au diferitele instrumente de politică asupra progreselor în direcția îndeplinirii obiectivelor;

265. subliniază cu îngrijorare că analiza Curții, bazată pe puținele date disponibile de la sfârșitul anului 2018, arată că dintr-un total de 72 de indicatori doar puțin peste o treime dintre indicatori sunt pe drumul cel bun către atingerea valorilor-țintă, că aproximativ jumătate din indicatori nu sunt pe drumul cel bun și că, pentru restul indicatorilor, Curtea nu a putut trage o concluzie; regretă că 9 indicatori legați de obiectivele generale doar doi sunt pe calea cea bună; constată totuși că pentru circa o treime dintre indicatori, care au o valoare intermediară stabilită pentru 2018, Curtea conchide că 70 % au fost realizați sau există șanse mari să fie realizați în curând;

266. subliniază cu îngrijorare că, deși FEDR și FC ar putea fi plătite în continuare până în 2023, în total sunt la zi 40 % din indicatorii de realizare, iar pentru indicatorii de rezultat și de impact acest procent este de doar 10 %;

267. reamintește că Europa 2020 este strategia Uniunii la nivel înalt care acoperă perioada 2010-2020; reține că pentru perioada 2014-2020 Comisia a definit nouă indicatori de măsurare a progreselor înregistrate în direcția realizării obiectivelor acestei strategii, în următoarele domenii: ocuparea forței de muncă, cercetare și dezvoltare, schimbări climatice și energie, educație, precum și sărăcie și excluziune socială; ia act de faptul că, potrivit Comisiei, datele pe 2018 arată că este probabil ca țintele în materie de ocupare a forței de muncă și de educație să fie atinse, în timp ce progresele înregistrate în ceea ce privește cercetarea și dezvoltarea, precum și sărăcia și incluziunea socială nu sunt suficiente și este puțin probabil ca țintele să fie atinse;

268. subliniază cu mare îngrijorare că dintre toți cei 10 indicatori din fișele de program legați de obiectivul de a sprijini tranziția către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon în toate sectoarele, doar 1 – „Numărul de gospodării cu un indicator îmbunătățit de clasificare a consumului de energie” – este la zi; solicită Comisiei ca, și în contextul țintelor prevăzute în Pactul verde, să acorde îmbunătățirilor corelate cu acest obiectiv o prioritate absolută;

269. evidențiază faptul că, în reacție la pandemia de COVID-19, Uniunea a introdus măsuri de creștere a flexibilității de care dispun statele membre în utilizarea finanțării din fondurile structurale și de investiții europene (de exemplu s-a acordat o derogare de la cerința alocării unei proporții fixe din fondurile ESI pentru anumite teme esențiale, însă flexibilitatea oferită de propunere poate afecta capacitatea Uniunii de a atinge obiectivele stabilite inițial în programele operaționale);

270. recunoaște că criza provocată de pandemia de COVID-19 a reprezentat o problemă nouă și neașteptată la care Uniunea și statele sale membre trebuie să răspundă cu hotărâre și să ofere soluții la nivelul Uniunii și la nivel național;

271. consideră flexibilitatea financiară tot mai mare a cheltuielilor pentru coeziune, care le permite statelor membre să utilizeze fondurile pentru a finanța proiectele legate de criză; subliniază necesitatea de a promova continuitatea și cooperarea mai strânsă a tuturor părților interesate relevante pentru politica de coeziune, în special a IMM-urilor, a municipalităților și a regiunilor, care se vor confrunta cu șomajul și cu asistența medicală în lunile următoare;

272. subliniază că pacienții din Uniune care doresc să beneficieze de Directiva privind asistența medicală transfrontalieră întâmpină greutăți, identificate în Raportul special nr. 7/2019 al Curții și legate mai ales de informarea pacienților potențiali despre drepturile lor, de probleme și întârzieri în schimbul electronic de date despre sănătatea pacienților între statele membre și de accesul la asistență medicală pentru pacienții care suferă de boli rare;

273. este îngrijorat de opinia Curții potrivit căreia există indicii clare că Uniunea nu își va îndeplini obiectivele fixate pentru 2030 în domeniile climei și energiei; ia act de faptul că, potrivit Comisiei, nu s-au înregistrat decât progrese limitate în reducerea impactului negativ asupra mediului generat de utilizarea resurselor naturale; evidențiază observația Curții, conform căreia jumătate dintre statele membre ale Uniunii riscă să nu producă suficientă energie electrică din surse regenerabile pentru a-și atinge obiectivele stabilite pentru 2020; remarcă faptul că, în analiza sa panoramică cu privire la acțiunile Uniunii în domeniul energiei și al schimbărilor climatice, Curtea a arătat că reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră preconizată de statele membre nu va permite atingerea obiectivului de 40 % fixat pentru 2030; invită Comisia să reevalueze rezultatele ca urmare a impactului pandemiei de COVID-19 și a pachetului „Pactul verde";

274. este preocupat de faptul că doar jumătate din cei 16 indicatori legați de obiectivul de promovare a sistemelor de transport sustenabile și de eliminare a blocajelor din cadrul infrastructurilor rețelelor majore se află pe drumul cel bun în direcția atingerii valorilor lor țintă; regretă că statele membre au redus majoritatea valorilor-țintă fixate pentru 2023 în cel mai recent raport, aprobat de Comisie, în unele cazuri în proporții considerabile [de exemplu, valoarea-țintă combinată pentru FEDR și FC aferentă indicatorului „Lungimea totală a noilor linii de cale ferată" a fost redusă de la 947 km la 579 km (cu 39 %), iar valoarea-țintă combinată pentru cele două fonduri aferentă indicatorului „Lungimea totală a liniilor de tramvai și de metrou noi sau îmbunătățite" a fost redusă de la 680 km la 441 km (cu 35 %)];

275. reiterează cererea Parlamentului de a se crea o nouă linie bugetară pentru turism, pentru a sprijini acest sector grav afectat de criza provocată de pandemia de COVID-19; felicită Curtea pentru că a lansat un audit pentru a evalua proiectele din domeniul turismului cofinanțate cu 6,4 miliarde EUR în perioada 2007-2013 și cu 4 miliarde EUR până în prezent din fondurile FEDR și din Fondul de coeziune din perioada 2014-2020, ceea ce va contribui la îmbunătățirea politicilor UE în domeniul turismului;

276. observă că, până în cel de al șaselea an al actualei perioade de programare 2014-2020, doar aproximativ 31 % din fondurile alocate inițial s-au concretizat în plăți până în ianuarie 2020, ceea ce pune sub semnul întrebării execuția integrală a MIE; invită statele membre să accelereze în mod semnificativ investițiile și invită Comisia să își intensifice acțiunile de monitorizare, având în vedere nevoia urgentă de investiții în infrastructură pentru redresarea rapidă în urma recesiunii economice cauzate de pandemia de COVID-19;

277. subliniază încă o dată că, în acest domeniu de politică, toți indicatorii măsoară realizările (în principal, furnizează date privind implementarea programului în funcție de infrastructura construită) și nu rezultatele proiectelor realizate; îndeamnă Comisia să planifice politica astfel încât să permită o evaluare adecvată, continuă și la jumătatea perioadei, a rezultatelor și a efectelor mai ample realizate;

278. reamintește că, în auditul său din 2019, Curtea a subliniat în special subutilizarea Fondului de coeziune pentru finanțarea de noi linii de cale ferată; subliniază importanța deosebită a investițiilor în rețele de transport durabile și invită statele membre cu performanțe slabe să își intensifice eforturile în acest sens;

279. subliniază că în cadrul auditului efectuat recent cu privire la infrastructurile de transport de maximă importanță ([9]), Curtea a afirmat că este puțin probabil ca rețeaua centrală de transport a Uniunii să își atingă capacitatea deplină până în 2030 și, mai mult, în analiza sa panoramică referitoare la transporturi, Curtea a indicat că, întrucât fondurile Uniunii sunt limitate comparativ cu nevoile generale, trebuie să ne focalizăm pe prioritățile cu cea mai mare valoare adăugată europeană;

280. invită Comisia să își dezvolte în continuare mecanismul și instrumente prin care să sensibilizeze și să informeze cetățenii și părțile interesate despre proiectele de turism și transport pe care le finanțează prin FEDR și FC;

281. este de părere că, așa cum se precizează în auditul Curții despre infrastructurile de transport de maximă importanță, prognozele de trafic trebuie îmbunătățite și coordonate mai bine; subliniază că prognozele de trafic ar trebui să se întemeieze pe evaluări economice și analize cost-beneficiu solide și să fie revizuite periodic pentru a lua în calcul posibilele întârzieri; subliniază că ar trebui evitată proasta planificare, în special în domeniul schimbărilor climatice, și că Comisia trebuie să își amelioreze procesul de planificare, mai ales în domeniul implementării cerințelor de protecție a mediului și utilizare a resurselor;

282. regretă că în propunerea sa legislativă privind fondurile ESI pentru perioada 2021-2027 Comisia elimină toate cerințele de evaluare specifice proiectelor majore, inclusiv cerința de a face o analiză costuri-beneficii. Chiar dacă se știe că această eliminare înseamnă o reducere a sarcinii administrative generale, ea este contrabalansată de riscul mai mare ca investițiile cofinanțate să nu aducă cel mai bun raport costuri-beneficii. îndeamnă răspicat Comisia să își reevalueze propunerea;

([9]) Raportul special nr. 10/2020 al Curții: Infrastructurile de transport din UE: rețeaua de transport nu a fost finalizată la timp.

283. se bucură că Actul european privind accesibilitatea a fost adoptat, în cele din urmă, în 2019, subliniază importanța sa ca prim act legislativ în acest domeniu în Uniune și solicită Comisiei să monitorizeze cu atenție progresele realizate de statele membre în adoptarea și publicarea tuturor legilor, reglementărilor și proceselor administrative necesare pentru a se conforma cu acest act până la 28 iunie 2022;

284. consideră o performanță insuficientă faptul că doar 3 din cei 9 indicatori (33 %) din fișele de program care sunt legați de obiectivul specific al FEDR vizând îmbunătățirea competitivității IMM-urilor sunt pe drumul cel bun către atingerea valorilor-țintă; subliniază că acești trei indicatori sunt legați de realizări, măsurând numărul întreprinderilor care au beneficiat de sprijin prin FEDR, în timp ce alți indicatori, cum ar fi cei care măsoară dacă investițiile private vin în completarea sprijinului public acordat întreprinderilor sau dacă numărul de locuri de muncă în întreprinderile sprijinite a crescut, nu sunt pe drumul cel bun; îndeamnă Comisia să planifice politica astfel încât să permită o evaluări temeinice, continue și la jumătatea perioadei, ale rezultatelor și efectelor mai ample obținute, evaluând inclusiv impactul politicilor de combatere a șomajului pe termen lung;

285. ia act de faptul că finanțarea din FEDR a fost utilizată împreună cu surse naționale de sprijin pentru IMM-uri, fie prin completarea măsurilor naționale existente, fie prin acoperirea unor lacune din sistemul de sprijin, însă s-a constatat ([10]) că sinergiile dintre sprijinul acordat prin FEDR și cel acordat prin FSE au fost în general mici, în pofida importanței pe care o are protejarea locurilor de muncă;

286. ține seama de faptul că, în contextul auditului realizat de Curte în vederea declarației de asigurare pentru exercițiul 2019, doar 11 din cele 121 de proiecte cofinanțate din FEDR și FC conduse de 12 state membre au fost finalizate; ia act de faptul că șapte proiecte își atinseseră pe deplin obiectivele, două le atinseseră parțial, iar celelalte două proiecte nu le atinseseră deloc;

287. constată cu îngrijorare că nu există informații clare despre beneficiarii finali ai fondurilor de coeziune și solicită Comisiei să se asigure că sunt colectate toate informațiile necesare cu privire la această finanțare, nu doar despre intermediarii financiari, ci mai ales despre beneficiarii finali;

288. subliniază potențialul enorm al registrelor publice de beneficiari finali reali introduse prin a cincea Directivă privind combaterea spălării banilor în lupta împotriva corupției, a utilizării abuzive a fondurilor UE și a conflictelor de interese; invită Comisia să se asigure că se întocmesc și se publică datele privind proprietatea efectivă a întreprinderilor;

289. felicită DG EMPL pentru că, în cadrul măsurilor preventive aplicate de Comisie, continuă să aplice o politică strictă de întrerupere și suspendare a plăților pentru a proteja interesele financiare ale Uniunii; constată, în acest context, că pentru FSE/YEI și FEAD, în 2019 au fost adoptate 12 decizii de întrerupere și o decizie de suspendare și că, în plus, au fost trimise statelor membre în cauză 16 scrisori de avertizare și cinci scrisori de presuspendare;

290. este profund îngrijorat de măsurile discriminatorii luate începând din 2019 de diferite guverne locale poloneze care au adoptat așa-numitele rezoluții privind „zonele fără LGBTI” sau „Carta regională a drepturilor familiei”, discriminând în special familiile monoparentale și familiile LGBTI; reține că aceste autorități primesc fonduri ESI și au influență asupra gestionării lor; insistă asupra ideii că, potrivit Regulamentului (UE) nr. 1303/2013, la utilizarea fondurilor UE trebuie respectat principiul nediscriminării; consideră că există un risc grav de încălcare a acestor dispoziții în municipalitățile și regiunile amintite; invită Comisia să ia măsuri astfel încât fondurile de coeziune să fie acordate în conformitate cu drepturile fundamentale consacrate în tratate și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și în Regulamentul privind dispozițiile comune cu privire la fondurile ESI; invită Comisia să ancheteze dacă în aceste regiuni utilizarea fondurilor ESI este conformă cu dreptul Uniunii, în special cu dispozițiile privind combaterea discriminării, să informeze autoritatea care acordă descărcarea de gestiune despre constatările acestei anchete și să recurgă la toate instrumentele de care dispune, inclusiv corecții financiare, dacă există dovezi clare de utilizare necorespunzătoare a fondurilor din aceste motive;

Performanța: Fondul social european (FSE) și inițiativa privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor

291. ia act de concluzia Comisiei că, din perspectiva performanței bugetului UE, majoritatea programelor fac progrese în direcția obiectivelor stabilite la începutul perioadei de programare și, în ciuda întârzierilor înregistrate în demararea programelor de coeziune pentru perioada 2014-2020, acum lucrurile avansează mai repede; constată totuși că Comisia poate defini concluzii clare cu privire la performanță exclusiv pe baza evaluărilor detaliate după închiderea programelor actuale;

([10]) Comisia Europeană, Ex-post evaluation of 2007-2014, Support to SMEs – Increasing Research and Innovation in SMEs and SME Development (Evaluarea ex post a programului Sprijin pentru IMM-uri – Impulsionarea cercetării și inovării în rândul IMM-urilor și dezvoltarea IMM-urilor), februarie 2016.

292. reamintește importanța vitală a Fondului social european (FSE) și a Inițiativei privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor (YEI) în a încuraja un nivel ridicat încadrare în muncă, crearea de locuri de muncă de calitate, educația și instruirea și combaterea sărăciei și a excluziunii sociale; subliniază că FSE și YEI au nevoie de sprijin financiar și politic continuu din partea Uniunii și a instituțiilor naționale și regionale pentru a-și îndeplini obiectivele în anii următori; reține că pentru FSE, care reprezintă 94,7 % din bugetul DG EMPL pe 2019, riscul inerent major este legat de complexitatea operațiunilor și a activităților finanțate, de tipologia și de varietatea beneficiarilor și de numărul mare de intervenții anuale;

293. constată că Curtea nu a inclus FSE și FEAD în primul său raport anual privind performanța bugetului Uniunii la sfârșitul anului 2019;

294. consideră îmbucurătoare concluziile evaluării Comisiei (februarie 2021) privind sprijinul acordat prin FSE în perioada 2014-2018 pentru ocuparea forței de muncă și mobilitatea forței de muncă, incluziunea socială și educație și formare; constată cu satisfacție că în perioada 2014-2018 aproape 23 de milioane de persoane au participat la acțiunile FSE și că 52 % dintre participanți au fost femei; constată, de asemenea, că aproape 3,2 milioane de persoane dintre participanți și-au găsit deja un loc de muncă și 3,9 milioane au reușit să obțină o calificare;

295. constată că, până în 2018, s-au cheltuit 10,4 miliarde EUR - atât din FSE, cât și din YEI, că 3,8 milioane de persoane cu vârsta mai mică de 30 de ani au participat la proiecte de sprijin pentru încadrarea în muncă a tinerilor și că 1,4 milioane de persoane s-au angajat imediat după participare;

296. constată, de asemenea, că, până la sfârșitul anului 2018, 33,8 miliarde EUR din FSE au fost investite pentru incluziune socială, că aproape 6,2 milioane de persoane au participat la acțiuni de incluziune socială și că, dintre acestea, aproape 700 000 de persoane și-au găsit un loc de muncă, aproximativ 400 000 dobândind o calificare;

297. își exprimă satisfacția că introducerea opțiunilor de costuri simplificate în cadrul FSE a redus sarcina administrativă și a facilitat execuția, atât pentru autoritățile responsabile de programe, cât și pentru beneficiari;

298. constată că programul EaSI a finanțat 44 de proiecte, prin intermediul a cinci cereri de propuneri în valoare de 29,3 milioane EUR în cadrul programului său de lucru pentru 2019; ia act că, în octombrie 2019, DG EMPL a semnat prima subscriere de acțiuni la instrumentul de finanțare EaSI, reprezentând un fond de împrumut în valoare de 200 de milioane EUR pentru a sprijini acordarea de împrumuturi microîntreprinderilor și întreprinderilor sociale;

299. subliniază că trebuie mărite și mai mult resursele Fondului social european Plus (FSE+) pentru a permite incluziunea pe piața muncii și formarea profesională adaptată, întrucât criza provocată de pandemia de COVID-19 le-a afectat în mod disproporționat pe femeile din câmpul muncii, mai ales pe femeile care lucrează în economia informală și în condiții de muncă precare, precum și în unele sectoare puternic afectate și cu personal preponderent feminin.

300. constată că, în medie, mai mult de una din cinci persoane și unul din patru copii sunt încă expuși riscului de sărăcie sau de excluziune socială în Uniune; reamintește angajamentul Uniunii de a oferi, prin intermediul FEAD, sprijin celor mai defavorizate persoane, atenuând cele mai grave forme de sărăcie din Uniune, cum ar fi privarea de hrană, lipsa de adăpost și sărăcia în rândul copiilor; notează că FEAD sprijină anual circa 13 milioane de persoane, printre care se numără aproximativ 4 milioane de copii cu vârsta sub 15 ani;

Recomandări

301. solicită Comisiei:

— să verifice acuzațiile de fraudă în schimbarea destinației centrelor de formare profesională; să analizeze dacă există probleme similare în alte state membre cu privire la schimbarea destinației proiectelor imobiliare cofinanțate de Uniune;

— să îi comunice cu promptitudine autorității care acordă descărcarea de gestiune la ce concluzii a ajuns și ce are de gând să facă după această analiză;

— să analizeze amănunțit diferitele norme naționale de durabilitate a investițiilor în infrastructură și schimbarea prematură a destinației și să transmită această analiză autorității care acordă descărcarea de gestiune;

— să încurajeze statele membre să elaboreze o legislație națională care să fixeze perioade de durabilitate adecvate, mai mari decât cerințele minime, așa cum există deja în multe state membre;

— invită Comisia să vegheze ca sustenabilitatea investițiilor să fie garantată o perioadă mai lungă;

Resurse naturale

302. constată că plățile pentru domeniul „Resurse naturale” s-au ridicat la 59,5 miliarde EUR și au fost efectuate prin intermediul următoarelor programe și politici:

— plăți directe din Fondul european de garantare agricolă (FEGA), până la 69,5 % sau 41,4 miliarde EUR;

— cheltuieli legate de piață în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA), până la 4,0 % sau 2,4 miliarde EUR;

— Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), până la 23,9 % sau 14,2 miliarde EUR;

— Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime (FEPAM), până la 1,4 % sau 0,8 miliarde EUR;

— alte programe, până la 1,2 % sau 0,7 miliarde EUR;

303. ține seama de faptul că există două seturi principale de indicatori prevăzuți pentru monitorizarea performanței PAC, ambele fiind bazate în primul rând pe raportarea realizată de statele membre și pe datele colectate de Eurostat:

— „Cadrul comun de monitorizare și evaluare” (CMEF) conține 210 indicatori: 45 de indicatori de context, 84 de indicatori de realizare, 41 de indicatori de rezultat, 24 de indicatori-țintă și 16 indicatori de impact;

— fișele de program legate de PAC conțin 63 de indicatori, majoritatea extrași din CMEF: 6 sunt prevăzuți pentru măsurarea impacturilor aferente celor trei obiective generale, restul sunt indicatori de realizare/resurse, indicatori de rezultat și indicatori de impact pentru obiectivele specifice;

304. salută constatarea Curții potrivit căreia plățile directe din FEGA, care reprezintă 70 % din cheltuielile de la rubrica „Resurse naturale”, în continuare nu prezintă erori semnificative, iar nivelul de eroare estimat pentru întregul capitol este sub pragul de semnificație, ceea ce demonstrează eficacitatea planurilor de acțiuni corective pe care statele membre le-au implementat în anii precedenți;

305. constată că pentru ambele fonduri PAC scăderea continuă a ratelor de eroare se datorează sistemelor eficiente de gestionare și control aplicate, în special Sistemului integrat de administrare și control (IACS);

306. este satisfăcut de faptul că nivelul cheltuielilor pentru plățile directe, în comparație cu plafoanele nete prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, se ridică la 99 % din 2017; constată că, în ceea ce privește FEADR, rata de execuție a atins o rată medie satisfăcătoare de 50 % din pachetul financiar total până la sfârșitul anului 2019; solicită Comisiei să publice informațiile privind cheltuielile pentru plățile directe și nivelul utilizării fondurilor din FEADR pentru fiecare stat membru în parte;

307. subliniază că alocările incorecte ale fondurilor PAC, în special plățile directe, conduc la efecte nedorite legate de distribuire, cum ar fi concentrarea subvențiilor în mâinile câtorva persoane, o capitalizare a prețului terenurilor agricole și un comportament de tip „căutare a rentei” din partea „investitorilor financiari ecologici” care consideră plățile directe ca fiind dividende atractive aferente terenurilor agricole, determinând astfel creșterea prețului terenurilor în detrimentul agricultorilor activi mici și mijlocii; regretă că normele actuale ale PAC permit astfel de distribuiri legale, dar care nu sunt de dorit și subliniază că este nevoie urgent să fie definite plafoane eficiente și care pot fi aplicate pentru persoanele fizice, care să limiteze aceste efecte nedorite pentru PAC 2021-2027; invită Comisia și statele membre să sprijine propunerile respective ale Parlamentului;

308. evidențiază necesitatea de a elimina, în special în contextul următorului CFM, sarcinile administrative inutile care împiedică realizarea investițiilor prin intermediul PAC, precum și necesitatea de a simplifica, în măsura posibilului, obligațiile care decurg din noua arhitectură verde;

309. subliniază că actualele sisteme de control și audit ale PAC s-au dovedit a fi foarte eficiente în asigurarea protecției intereselor financiare ale Uniunii, a stabilității în materie de reglementare și a egalității de tratament între fermieri și alți beneficiari; reliefează că aplicarea corespunzătoare a intervențiilor PAC este strict legată de respectarea de către beneficiari a angajamentelor stabilite la nivelul Uniunii;

310. este preocupat de faptul că flexibilitatea sporită propusă în cadrul noului model de performanță, care urmează să fie acordată statelor membre în elaborarea propriilor sisteme și norme naționale de control, ar putea duce la divergențe între practicile naționale și ar putea agrava problemele legate de utilizarea necorespunzătoare și abuzivă a fondurilor Uniunii și, prin urmare, îndeamnă Comisia să evite „renaționalizarea” PAC; își exprimă preocuparea profundă că acest nou model de performanță ar putea să nu contribuie nici la simplificarea, nici la performanțele PAC și ar putea pune în pericol egalitatea de tratament a fermierilor și a statelor membre; consideră, în plus, că un astfel de sistem ar putea conduce la o complexitate suplimentară și la reduceri mai mari ale plăților în cazurile de planificare bugetară inadecvată și la o sarcină administrativă suplimentară, punând în pericol credibilitatea financiară a PAC; consideră, așadar, că ar trebui introduse garanții suficiente pentru a asigura soliditatea modelului de performanță al PAC în ceea ce privește gestiunea financiară;

311. este preocupat, în același timp, că noile cerințe privind agricultura sustenabilă, în special în legătură cu obiectivele climatice și de mediu pentru 2030, alături de reducerea bugetului total al PAC pentru perioada 2021-2027, pot împiedica execuția bugetului din cadrul FEADR, în special în prima perioadă de implementare a acestuia, și riscă să afecteze profitabilitatea, în special pentru fermele mici; subliniază că introducerea unor noi cerințe privind PAC trebuie să fie însoțită de o finanțare adecvată la nivelul Uniunii;

312. subliniază că anul trecut sectorul agricol a fost afectat în mod deosebit de pandemia de COVID-19, ceea ce a mărit riscul de instabilitate a veniturilor de bază ale fermierilor; consideră, prin urmare, că, în anii următori, ar trebui să se pună un accent deosebit pe asigurarea regularității plăților către beneficiarii finali ai PAC, ca parte a noului model de performanță al PAC;

313. avertizează că cheltuielile publice pentru PAC riscă să fie percepute greșit de contribuabilii europeni, dacă nu se impune ca produsele importate din țări terțe să respecte aceleași norme de mediu și de siguranță alimentară în vigoare în Uniune; invită Comisia să revizuiască funcționarea clauzelor de salvgardare din acordurile comerciale pentru a facilita și a extinde aplicarea acestora dincolo de situațiile temporare de pe piață;

314. invită Comisia să continue să monitorizeze îndeaproape acordurile comerciale în curs și viitoare cu țările terțe, urmărind respectarea standardelor de siguranță alimentară și privind mediul și calitatea vieții animalelor; îndeamnă Comisia să se asigure că în toate acordurile comerciale există un capitol solid despre sustenabilitate și că partenerii comerciali respectă pe deplin cerințele prevăzute de acesta; constată că este nevoie de condiții de concurență echitabile și în ceea ce privește standardele de mediu și calitatea vieții animalelor și invită Comisia să dezvolte în continuare legislația privind diligența necesară în lanțul de aprovizionare, pentru a se asigura că standardele aplicate în agricultura Uniunii nu sunt subminate sau compromise;

315. se arată încă o dată extrem de preocupat de faptul că în raportul anual de activitate al DG Politici Climatice pe 2019 se exprimă din nou rezerve din motive juridice, financiare, instituționale și reputaționale în legătură cu riscurile de securitate semnificative identificate în activitatea de întreținere și exploatare a Sistemului de înregistrare al Uniunii aferent sistemului UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS), semnalate în raportul anual de activitate încă din 2010 și confirmate de cel mai recent exercițiu de evaluare a riscurilor; regretă că această rezervă se referă la o perioadă anormal de lungă; invită Comisia să soluționeze prompt această problemă;

316. subliniază că DG Politici Climatice și DG Buget monitorizează obiectivul de 20 % de integrare a măsurilor legate de schimbările climatice în CFM, iar DG Politici Climatice sprijină alte direcții generale să integreze problematica climei în activitățile lor; consideră îmbucurător faptul că 20,9 % din bugetul pe 2019 al Uniunii a fost cheltuit pentru activități legate de climă, dar regretă că tendința constatată indică o valoare estimată de doar 19,7 % pentru actuala perioadă a CFM;

317. ia act de faptul că, în 2019, bugetul DG Sănătate și Siguranță Alimentară în domeniile sale de politică s-a ridicat la 502,85 milioane EUR și că acest DG avea 772 de angajați; subliniază că ratele de execuție a creditelor de angajament și a celor de plată se situau la 95,85 % și, respectiv, la 94,63 %;

Constatările Curții

318. reamintește că politica agricolă comună (PAC) reprezintă 98 % din cheltuielile aferente rubricii „Resurse naturale”; constată că nivelul de eroare este sub pragul de semnificație pentru rubrica „Resurse naturale”, luând în considerare nivelul de eroare estimat de Curte (1,9 %); constată că plățile directe, care reprezintă 70 % din cheltuielile pentru „resurse naturale”, s-au situat cu mult sub pragul de semnificație;

319. ia act de evoluția pozitivă a domeniului de politică „Resurse naturale”, care își continuă tendința descendentă cu o scădere suplimentară a nivelului general de eroare stabilit de Curte la un nivel estimat de eroare de 1,9 %, sub pragul de semnificație; salută faptul că rata de eroare stabilită de Curte se apropie foarte mult de rata generală de eroare pentru PAC menționată în raportul anual de activitate al DG AGRI pentru anul 2019;

320. constată că, dintre cele 251 de operațiuni examinate de Curte, 44 (18 %) conțineau erori, în timp ce 207 (82 %) nu conțineau erori; constată faptul că 70 % dintre erori priveau „Beneficiar/activitate/proiect/cheltuieli neeligibile”, ca și în anii precedenți;

321. ia act de faptul că dintre cele 136 de operațiuni pentru domeniul dezvoltării rurale, 114 nu erau afectate de eroare, 5 cazuri de eroare au avut un impact mai mare de 20 % și 15 operațiuni prezentau erori de sub 20 % din suma examinată, iar în cazul a două plăți au fost detectate probleme de conformitate fără impact financiar;

322. ia act de faptul că din cele 68 de plăți efectuate pentru proiecte de investiții, cum ar fi modernizarea exploatațiilor, sprijin pentru servicii de bază și reînnoirea satelor în zonele rurale, investiții în management forestier și sprijin pentru dezvoltare locală plasată sub responsabilitatea comunității, 9 au fost afectate de erori, inclusiv 2 cazuri în care beneficiarul și/sau proiectul nu îndeplinise condițiile de eligibilitate;

323. ia act de faptul că din cele 68 de plăți pentru dezvoltare rurală bazate pe suprafața sau pe efectivul de animale declarate de fermieri și pe cerințele de respectare a unor criterii legate de mediu și de climă, 8 operațiuni erau afectate de erori minore de sub 5 % din suma examinată, 1 caz de eroare afecta între 5 % și 20 % din suma examinată, în alte 2 cazuri beneficiarii încălcaseră condiții de eligibilitate legate de mediu și climă, ceea ce a dus la erori care afectau peste 20 % din suma examinată în ambele cazuri;

324. observă că cheltuielile cu risc ridicat au vizat în principal plăți bazate pe rambursarea costurilor, de exemplu în domeniile coeziunii și dezvoltării rurale, în care cheltuielile Uniunii sunt gestionate de statele membre; înțelege că cheltuielile cu risc ridicat fac adesea obiectul unor norme și criterii de eligibilitate complexe;

325. ia act cu mare îngrijorare de faptul că din 14 operațiuni privind măsuri de piață, în 5 cazuri (36 %) agențiile de plăți rambursaseră costuri neeligibile, inclusiv în 3 cazuri în care nu fuseseră respectate normele privind eligibilitatea, ceea ce a dus la erori care depășeau 20 % din suma examinată;

326. ia act cu mare îngrijorare de faptul că din 6 operațiuni privind pescuitul, mediul și acțiunile climatice, 2 proiecte (33 %) prezentau elemente neeligibile în costurile rambursate;

327. consideră că transparența este un element esențial pentru păstrarea sau câștigarea încrederii cetățenilor/contribuabililor, precum și a reputației PAC; ia act de concluziile îngrijorătoare ale Curții și ale Ombudsmanului și de numeroasele cereri de îmbunătățire din partea autorității care acordă descărcarea de gestiune cu privire la corupție și lipsă de transparență; ia act de progresele limitate realizate de Comisie; subliniază că instrumentul Arachne de extragere a datelor parcurge câțiva pași, dar nu pe toți până la soluționarea acestor probleme și ar trebui dezvoltat în continuare prin adăugarea altor instrumente digitale care să ajute Comisia să realizeze controale eficiente; sprijină recomandarea Curții privind diseminarea bunelor practici de utilizare a sistemului Arachne pentru a încuraja mai mult utilizarea acestuia de către agențiile de plăți; regretă profund faptul că sistemul Arachne nu este utilizat de toate statele și speră că vor fi luate măsuri în această direcție; subliniază că Comisia trebuie să utilizeze Arachne ca bază de date comună și să promoveze puternic utilizarea acestuia de către toate statele membre;

328. se bucură să afle din constatarea Curții din Raportul special nr. 18/2019 ([11]) că raportarea datelor privind emisiile de gaze cu efect de seră din Uniune este în conformitate cu cerințele internaționale și că inventarele emisiilor s-au îmbunătățit în timp; subliniază că este nevoie de date mai fiabile în sectoare precum agricultura și silvicultura; invită Comisia să țină seama de îmbunătățirile sugerate în rapoartele despre modul în care politicile Uniunii și naționale de atenuare contribuie la atingerea obiectivelor de reducere a emisiilor;

329. ia act de faptul că, în raportul anual de activitate din 2019, DG Sănătate și Siguranță Alimentară a prezentat o rată de eroare reziduală medie de 0,4 %, care este mult sub pragul de semnificație de 2 %;

330. ia act de faptul că DG Sănătate și Siguranță Alimentară a redresat situația plăților efectuate la timp legate de gestionarea granturilor, ajungând la 92 % în 2019 (față de 83 % în 2018), deși rămâne sub obiectivul de 95 %;

331. atrage atenția că în raportul anual de activitate al DG Sănătate și Siguranță Alimentară iar s-au semnalat probleme în implementarea cadrului financiar comun în domeniul lanțului alimentar; arată că, dacă nu se creează un mecanism de rezervă pentru situații de criză, în situațiile de urgență vor trebui realocate fonduri de la alte activități importante și că în același timp nu există o metodă consacrată pentru a evalua animalele, plantele și produsele care trebuie sacrificate sau distruse în cursul măsurilor de limitare a răspândirii bolilor;

Regularitatea cheltuielilor aferente PAC

332. ia act de opinia Curții conform căreia extinderea în 2015 a rolului organismelor de certificare pentru a furniza un aviz cu privire la regularitatea cheltuielilor a fost o evoluție pozitivă, precum și de faptul că Curtea recunoaște că a identificat unele domenii în care mai este loc de îmbunătățiri, de tip similar celor identificate de Comisie; invită Comisia să ia măsurile necesare pentru a depăși limitările în ceea ce privește fiabilitatea rezultatelor activității organismelor de certificare, din cauza deficiențelor identificate de Comisie și de Curte la nivelul controalelor și al metodologiilor de eșantionare ale unora dintre organismele de certificare;

([11]) Raportul special nr. 18/2019 referitor la emisiile de gaze cu efect de seră generate în UE sunt bine raportate, dar este necesară o mai bună cunoaștere a situației în vederea unor reduceri viitoare, JO C 400, 26.11.2019, p. 16.

333. regretă că Curtea nu poate include în activitatea sa o analiză a cauzelor acestor deficiențe persistente pe care le-a identificat în statele membre; salută faptul că Comisia a vizitat toate organismele de certificare pentru a le revizui activitatea în materie de legalitate și nereguli și pentru a le ajuta să își îmbunătățească activitatea până la sfârșitul anului 2019, dar regretă faptul că Comisia nu a putut prezenta informații semnificative privind motivele și diferențele naționale specifice dintre organismele de certificare ale statelor membre; regretă că această lipsă de informații cu privire la motivele care stau la baza acestor deficiențe sistemice persistente în cadrul anumitor organisme de certificare împiedică abordarea și soluționarea în mod eficient și eficace a problemelor în cauză; invită Comisia să analizeze principalele surse de erori nedetectate și să elaboreze, împreună cu autoritățile de audit, măsurile necesare pentru a îmbunătăți fiabilitatea ratelor reziduale raportate, în special având în vedere noul model de performanță al PAC, în care organismele de certificare vor juca un rol mai important; invită Comisia să se concentreze mai mult pe fiabilitatea rezultatelor pe care le furnizează aceste organisme;

334. subliniază că DG AGRI a estimat că riscul la momentul plății era de aproximativ 1,9 % pentru ansamblul cheltuielilor PAC în 2019, riscul la momentul plății fiind de aproximativ 1,6 % pentru plățile directe, de 2,7 % pentru dezvoltarea rurală și de 2,8 % pentru măsurile de piață;

335. ia act de faptul că în 2019 DG Mediu avea un buget de 505,58 milioane EUR și 476 de membri ai personalului; subliniază că la sfârșitul exercițiului ratele de execuție a creditelor de angajament și a creditelor de plată au depășit 99 %;

336. felicită DG Mediu pentru că în 2019 a redus ponderea plăților executate după expirarea termenelor legale (3,23 % față de 8,20 % în 2018);

337. reține că în 2019 raportul anual de activitate al DG Mediu prezintă o rată de eroare reziduală medie de 0,80 %, situată sub pragul de semnificație de 2 %;

338. constată că, în 2019, DG Politici Climatice a gestionat fonduri în valoare de 140,3 milioane EUR sub titlul „Acțiuni în domeniul climei" din bugetul Uniunii și a avut aproximativ 225 de membri ai personalului; subliniază că ratele de execuție a creditelor de angajament și a creditelor de plată se situau la 99,98 % și 96,41 %;

339. constată că în 2019 1,59 % din totalul plăților efectuate de DG Politici Climatice au fost efectuate după expirarea termenelor legale;

Politici și proceduri antifraudă în cadrul PAC

340. subliniază că frauda reprezintă orice acțiune sau inacțiune având ca scop inducerea în eroare și care duce la plăți necuvenite;

341. ia act de metodologia prin care Curtea verifică dacă operațiunile auditate nu prezintă nereguli semnificative rezultate fie din acte de fraudă, fie din erori neintenționate, reamintind că în fiecare an identifică cazuri de presupusă fraudă în cheltuielile din cadrul PAC, cu riscul ca frauda să aibă un impact semnificativ mai mare pentru plățile de sprijinire a pieței, pentru investițiile în dezvoltare rurală și pentru alte plăți, care în general fac obiectul cofinanțării bazate pe rambursare;

342. reamintește că, deoarece PAC face obiectul gestiunii partajate, atât Comisia, cât și statele membre sunt responsabile pentru remedierea problemelor legate de fraudă; ia act de faptul că, din partea Comisiei, DG AGRI oferă formare și orientări organismelor de gestionare și control ale statelor membre cu privire la riscurile de fraudă, în timp ce OLAF investighează cazuri de presupusă fraudă în cooperare cu organismele naționale de anchetă;

343. ia act de faptul că DG AGRI a adoptat strategia sa antifraudă actualizată la 20 octombrie 2020;

Alocarea echitabilă a fondurilor din cadrul PAC

344. insistă asupra ideii că fermele mai mari nu au nevoie neapărat de același nivel de sprijin ca fermele mai mici pentru stabilizarea veniturilor agricole în perioade de criză caracterizate de volatilitatea veniturilor, întrucât pot beneficia de posibile economii de scară, care le pot face mai reziliente; consideră că Comisia ar trebui să ia măsuri pentru a asigura distribuirea fondurilor PAC într-o manieră ponderată, astfel încât plățile la hectar să fie invers proporționale cu dimensiunea exploatației sau a fermei ([12]);

([12]) Punctul 258 din rezoluția referitoare la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2018, secțiunea III – Comisia și agențiile executive.

345. solicită Comisiei să se asigure că PAC este alocată în mod echitabil fermierilor activi și nu duce la tranzacții funciare în beneficiul unui grup restrâns de persoane privilegiate cu legături politice, numite adesea „oligarhi"; invită Comisia să țină o evidență a încălcărilor, a eludărilor și a consecințelor nedorite ale normelor actuale de alocare din cadrul PAC; observă importanța unui sistem de guvernanță transparent și solid și invită totodată Comisia să își intensifice eforturile de prevenire și detectare a fraudei ([13]);

Conflictele de interese, acapararea terenurilor și concentrarea terenurilor

346. ia act cu îngrijorare de datele furnizate de Comisie în ceea ce privește repartizarea plăților directe pe clase de plăți în 2019, care demonstrează că cea mai mare pondere din pachetul destinat plăților directe (58 %) ajunge la 15 % din numărul total al beneficiarilor, în timp ce majoritatea beneficiarilor (75 %) primesc o cotă și mai mică din plățile directe (15 %) decât cei 0,5 % din numărul total de beneficiari care primesc peste 100 000 EUR, ceea ce corespunde la 16,3 % din totalul pachetului de plăți directe;

347. este profund îngrijorat de faptul că subvențiile PAC încurajează exploatațiile agricole, investitorii, fondurile de hedging, fundațiile și persoanele foarte bogate să acumuleze terenuri, ceea ce conduce la o creștere suplimentară a concentrării drepturilor de proprietate asupra terenurilor; constată cu mare îngrijorare că acest lucru conduce la creșterea prețului terenurilor agricole, ceea ce face ca achiziționarea de terenuri de către fermierii mici și mijlocii să devină din ce în ce mai dificilă; reiterează cu fermitate că subvențiile agricole nu sunt menite să aducă un profit sigur pentru investițiile verzi;

348. își reiterează apelul privind introducerea unui cuantum maxim al plăților de care o persoană fizică poate beneficia în cadrul primului și al celui de al doilea pilon al PAC; consideră că sumele maxime definite pentru persoanele fizice sunt mult mai greu de eludat decât plafoanele pentru persoanele juridice; reamintește că beneficiarii își pot diviza în mod artificial întreprinderile sau pot crea noi întreprinderi care să primească toate cuantumul maxim al finanțării, eludând astfel un plafon definit per persoană juridică; salută intenția de a se propune ca toate întreprinderile aparținând aceluiași grup să fie considerate drept un singur beneficiar, dar este de părere că acest lucru nu este suficient; consideră că structurile opace și extrem de complexe ale întreprinderilor, care implică adesea entități din mai multe state membre și/sau țări terțe, îngreunează foarte mult identificarea tuturor întreprinderile care aparțin aceluiași grup și tratarea lor, în fapt, ca pe un singur beneficiar;

349. își reiterează îngrijorarea cu privire la faptul că subvențiile PAC continuă să încurajeze acapararea terenurilor de către structurile infracționale și oligarhice; își reiterează apelul urgent adresat Comisiei de a institui un mecanism de tratare a plângerilor provenite de la fermierii și IMM-urile care se confruntă cu acapararea terenurilor, cu abateri grave ale autorităților naționale, cu un tratament ilegal sau părtinitor în cadrul licitațiilor sau la distribuirea subvențiilor, cu presiuni sau acțiuni de intimidare exercitate de structurile infracționale, structurile de criminalitate organizată sau structurile oligarhice, persoanele obligate să muncească forțat sau aduse în sclavie ori cu alte încălcări grave ale dreptului lor fundamental de a depune o plângere direct la Comisie; salută faptul că un astfel de mecanism de tratare a plângerilor a fost propus pentru noul regulament privind PAC;

350. constată că auditurile efectuate de DG AGRI în 2017 și în 2019 au depistat deficiențe în ceea ce privește funcționarea sistemului de identificare a parcelelor agricole, cererea de ajutor în format electronic cu informații geospațiale, calitatea controalelor la fața locului, precum și întârzieri excesive în procesarea plăților, în special în cazul suprapunerii cererilor; salută faptul că Comisia a întrerupt plățile și a pus agenția de plăți sub supraveghere; constată că deficiențele din cadrul sistemelor de gestionare și control ale agenției de plăți sunt abordate într-un plan de acțiune solicitat de DG AGRI și consolidat în 2019; constată că suma expusă riscului este de 3,271 milioane EUR în cazul plăților directe și de 21,596 milioane EUR în cazul dezvoltării rurale, iar procedura de verificare a conformității este în curs de desfășurare;

351. este profund îngrijorat de raportul recent publicat de Oficiul Suprem de Control din Slovacia privind activitatea agenției slovace de plăți agricole, care a constatat lipsa de transparență în gestionarea subvențiilor directe, precum și în controlul sistematic al solicitanților de subvenții și al destinatarilor subvențiilor ([14]); este îngrijorat că fiabilitatea rezultatelor activității organismelor de certificare este limitată, din cauza deficiențelor identificate de Curte la nivelul controalelor și al metodologiilor de eșantionare ale unora dintre organismele de certificare;

352. constată că OLAF a închis trei anchete administrative în 2020 privind posibila utilizare abuzivă a fondurilor Uniunii pentru agricultură în Slovacia, care vizau cereri de plăți directe formulate între 2013 și 2019; regretă că o întreprindere a solicitat în mod intenționat plăți din fondurile Uniunii pentru terenuri neeligibile, care erau utilizate în principal pentru activități neagricole; consideră alarmant că OLAF a observat și că anumite suprafețe pentru care unele întreprinderi ceruseră subvenții timp de mulți ani nu erau de fapt acoperite de contracte de închiriere valabile din punct de vedere juridic;

([13]) Punctul 260 din rezoluția referitoare la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2018, secțiunea III – Comisia și agențiile executive.

([14]) https://www.nku.gov.sk/web/sao/news/-/asset_publisher/FaxZbYV7Oqlp/content/direct-aid-in-agriculture-without-targeted-control-with-holes-in-legislation.

353. constată, în plus, că investigațiile OLAF au descoperit mai multe deficiențe ale sistemului de control și de gestionare a plăților directe în Slovacia; regretă că se efectuează doar un număr limitat de controale pentru a se stabili dacă vânzarea terenurilor de către solicitanți este legală și că controalele de verificare se limitează la suprapunerea cererilor; ia act de constatarea OLAF potrivit căreia procedurile de verificare internă adoptate de autoritatea națională slovacă responsabilă de gestionarea terenurilor agricole aflate în proprietatea statului sau a terenurilor cu proprietari privați care nu sunt cunoscuți ar trebui îmbunătățite în ceea ce privește transparența și securitatea juridică; ia act de faptul că OLAF consideră că, având în vedere deficiențele identificate în ceea ce privește procesele de verificare, plățile în exces s-ar putea ridica la peste un milion de euro;

354. continuă să fie extrem de preocupat de informațiile referitoare la fondurile agricole care ajung în buzunarele liderilor autocrați și ale acoliților lor; afirmă din nou că acest lucru reprezintă o mare nedreptate care li se face contribuabililor europeni și mai ales micilor agricultori și comunităților rurale; subliniază că eradicarea corupției și a fraudei ar trebui să facă parte integrantă din PAC;

355. subliniază că, având în vedere problema larg răspândită a conflictelor de interese în repartizarea fondurilor pentru agricultură alocate de Uniune, nu este de dorit ca membrii Consiliului European, miniștrii agriculturii, funcționarii sau familiile acestora să ia decizii cu privire la sprijinul pentru venit;

356. este uimit de evaluarea Comisiei potrivit căreia ministrul ceh al agriculturii nu se află într-o situație de conflict de interese deși primește subvenții PAC substanțiale, fiind totodată responsabil cu programarea programelor agricole în cadrul PAC; critică interpretarea și aplicarea aparent diferite ale articolului 61 din Regulamentul financiar; invită Comisia să prezinte un raport cuprinzător care să clarifice dacă au loc în prezent audituri împotriva oricărui membru al guvernului din orice stat membru și să ofere o imagine de ansamblu cu privire la membrii guvernelor din toate statele membre care primesc subvenții în cadrul PAC și/sau al fondurilor de coeziune;

357. indică un studiu recent oferit autorității care acordă descărcarea de gestiune privind identificarea beneficiarilor direcți și finali ai cheltuielilor din cadrul PAC ([15]); reiterează constatarea studiului, conform căreia o imagine de ansamblu cuprinzătoare și accesibilă a acestor beneficiari rămâne imposibil de furnizat; invită, prin urmare, Comisia ca, în cooperare cu agențiile naționale, să elaboreze un format standardizat și accesibil publicului care să dezvăluie cine sunt beneficiarii finali ai PAC;

358. îndeamnă Comisia să coopereze cu statele membre în vederea ajustării condițiilor stabilite de autoritățile naționale pentru primirea de subvenții pentru proiecte mai mari, întrucât în prezent întreprinderile mari beneficiază de majoritatea finanțării PAC; invită Comisia să emită recomandări și să alinieze aceste condiții pentru ca ele să fie mai bine armonizate în întreaga UE, respectând în același timp particularitățile naționale;

359. invită Comisia să raporteze Parlamentului rezultatele procedurii de audit a DG AGRI privind cazul de conflict de interese din Republica Cehă; solicită să se acorde o atenție deosebită plăților efectuate către întreprinderile deținute direct și indirect de prim-ministrul ceh sau de alți membri ai guvernului ceh;

360. constată că, în ceea ce privește măsurile de piață, 6 agenții de plăți au fost clasificate ca oferind „asigurare limitată cu risc ridicat”: Bulgaria, Spania, Regatul Unit, Grecia, Italia (pentru 2 scheme de ajutor) și Portugalia; Cea mai mare rată de eroare ajustată a fost identificată în Bulgaria (11,52 %), urmată de Polonia (7,15 %) și Italia (6,12 %). menționează că DG AGRI a emis 7 rezerve la nivel de măsură: fructe și legume: programe operaționale pentru organizațiile de producători (Regatul Unit, Italia și Portugalia), ulei de măsline (Grecia), sectorul vinicol (Bulgaria, Italia), programul UE pentru școli (Spania); este îngrijorat în special cu privire la sectorul vinicol, unde ratele de eroare ajustate în Bulgaria (15,7 %) și Italia (9,6 %) sunt foarte mari, cu sume expuse riscului de peste 30 de milioane EUR în Italia și de 2,3 milioane EUR în Bulgaria;

361. constată că, în ceea ce privește plățile directe, 18 agenții de plăți au avut o rată de eroare cuprinsă între 2 % și 5 % și una peste 5 % (5,2 în Austria); menționează că DG AGRI a emis 17 rezerve la nivel de agenție de plăți pentru Austria, Cipru, Danemarca, Spania (3 agenții de plăți), Grecia, Italia (7 agenții de plăți), Portugalia, România și Suedia;

362. consideră că rezervele pot fi grupate în următoarele categorii: din cauza deficiențelor legate de drepturile la plată (AT, DK, IT, PT, SE), din cauza deficiențelor din cadrul măsurilor de sprijin voluntar legate de animale (AT, GR, RO), din cauza ratei ridicate de eroare raportate (CY), pe baza evaluării organismului de certificare (ES06), din cauza deficiențelor în calitatea controalelor la fața locului (ES09, ES15, GR, PT, SE), a deficiențelor din cadrul sistemului de identificare a parcelelor agricole (LPIS) (IT) și din cauza deficiențelor în definirea tipului de teren (RO, SE);

363. consideră că reducerile efectuate în 2019 au vizat 17 state membre și o sumă totală de 67 764 269,48 EUR, din care 36 de milioane au revenit Italiei, 15 milioane Regatului Unit și 8 milioane Spaniei;

([15]) https://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2014_2019/plmrep/COMMITTEES/CONT/DV/2021/01-25/Study_Largest50Beneficiaries_EN.pdf

364. constată că, în ceea ce privește dezvoltarea rurală, 30 din cele 71 de agenții de plăți au înregistrat o rată de eroare ajustată de peste 2 % (dintre care 8 au depășit 5 %: Cipru, Germania (o agenție de plăți), Estonia, Spania (o agenție de plăți), Franța (o agenție de plăți), Regatul Unit (o agenție de plăți), Portugalia, Slovacia; menționează că DG AGRI a emis 21 rezerve la nivel de agenție de plăți: Austria, Cipru, Germania (o agenție de plăți), Danemarca, Estonia, Spania (două agenții de plăți), Finlanda, Franța (două agenții de plăți), Regatul Unit (o agenție de plăți), Croația, Ungaria, Irlanda, Italia (două agenții de plăți), Lituania, Portugalia, România, Suedia și Slovacia. Cea mai mare rată de eroare ajustată a fost identificată în Slovacia (10,31 %), urmată de Cipru (7,63 %) și Polonia (5,94 %).

365. consideră că rezervele pot fi grupate în următoarele categorii: din cauza deficiențelor măsurii privind agricultura ecologică (AT, HU); la rubrica „Împădurire" (ES02, PT); și pentru măsura privind LEADER și investițiile private, Sistemul neintegrat de administrare și control (non-IACS), din cauza deficiențelor în controalele la fața locului (CY, DK, FR18, FR19, IT10, SK); caracterul rezonabil al costurilor (ES09, FR19); verificările încrucișate (ES09, SK); neeligibilitate (ES09, CY, RO, SK) și fermierul activ (GB07), din cauza deficiențelor în procedurile de supraveghere pentru unele măsuri (IT10); și la înregistrarea suprafeței maxime eligibile în sistemul de identificare a parcelelor agricole (LPIS) pentru măsurile din cadrul Sistemului integrat de administrare și control (IACS) (IT10, IT26), din cauza deficiențelor în măsura investițională (HR); investițiile private (LT); angajamentele forestiere și de agromediu, constituirea unor grupuri de producători și măsuri de gestionare a riscurilor (HU); din cauza deficiențelor din cadrul procedurilor de achiziții publice (HU, RO, SK), din cauza ratelor ridicate de eroare raportate (CY, DK, EE, ES02, ES09, FR18, FR19 HR, IE, LT, PT), pe baza evaluării organismului de certificare (FI, GB07, HR, IT26, SE);

Recomandări

366. solicită Comisiei:

— să analizeze amănunțit cauzele profunde și eventualele probleme structurale care determină deficiențele sistemice persistente în materie de fiabilitate și calitate a activității organismelor de certificare, detectate de Curte în auditurile sale în fiecare an și să acorde o atenție specială oricărei potențiale situații specifice care diferă de la o țară la alta; solicită Comisiei să includă și observații privind bunele practici ale autorităților naționale cu niveluri reduse de erori și a căror activitate este considerată fiabilă de către Curte; solicită Comisiei să efectueze această analiză în strânsă cooperare cu Curtea și să implice activ autoritățile naționale atât în ceea ce privește descrierea problemei, cât și potențialele soluții;

— să comunice rezultatele acestei analize Curții, autorității care acordă descărcarea de gestiune și statelor membre;

— să transmită autorităților naționale, pe baza acestei analize, recomandări orizontale clare, practice și ușor de pus în aplicare, precum și recomandări specifice fiecărei țări; solicită Comisiei să instituie un dialog structurat cu autoritățile naționale și cu Curtea pentru a lucra continuu la consolidarea capacităților și la schimbul de bune practici, cu scopul de a îmbunătăți fiabilitatea activității autorităților naționale de audit; să informeze autoritatea care acordă descărcarea de gestiune cu privire la progresul acestui dialog;

— să îmbunătățească în continuare calitatea și să extindă domeniul de aplicare al auditării și controalelor privind regularitatea politicii agricole a UE și rezultatele obținute de aceasta atât la nivel național, cât și la nivel european, ca o condiție esențială pentru protejarea intereselor financiare ale UE;

Performanța PAC

367. consideră că, în absența unor instrumente specifice în cadrul PAC pentru a echilibra funcționarea lanțului de aprovizionare cu alimente, este urgent și prioritar să continue acțiunile de legiferare, astfel încât fermierii să nu mai fie veriga cea mai slabă a lanțului;

368. subliniază că investițiile care contribuie la o redresare economică rezilientă, sustenabilă și digitală, în conformitate cu obiectivele de agromediu și climă urmărite în cadrul Pactului verde european, sunt fundamentale pentru dezvoltarea socială și economică a zonelor rurale;

369. subliniază rolul pe care îl joacă în cadrul PAC sprijinul de bază pentru venit și contribuția sa la menținerea activității agricole și a creșterii animalelor, reducând exodul rural și promovând un mediu rural activ și dinamic;

370. evidențiază că sprijinul din partea PAC pentru tinerii fermieri s-a dovedit a fi un instrument esențial, care ar trebui consolidat în continuare; consideră că digitalizarea și inovarea, precum și investițiile pentru dezvoltarea unor lanțuri de aprovizionare scurte și a vânzărilor directe către consumatori ar putea fi instrumente esențiale pentru revitalizarea zonelor rurale, făcându-le mai atractive pentru tinerii fermieri; consideră că un sprijin suficient și accesibil, precum și simplificarea pentru beneficiarii finali, în special pentru tinerii, noii și micii fermieri, ar trebui să fie o prioritate pentru statele membre atunci când își desfășoară planificarea strategică; subliniază că este necesar să se introducă proceduri adaptate nevoilor specifice, în etapa de realizare a planurilor naționale strategice;

371. subliniază buna funcționare, în general, a plăților cuplate voluntare pentru sprijinirea sectoarelor cu risc ridicat de abandon;

372. subliniază că fondurile de promovare sunt esențiale pentru deschiderea și consolidarea de noi piețe; invită Comisia să reconcilieze promovarea modelului ecologic cu alte modele la fel de sustenabile, cum ar fi producția integrată sau agricultura de precizie;

373. remarcă faptul că o PAC mai ecologică, în conformitate cu Acordul de la Paris și cu Pactul verde european, nu numai că ar sprijini Uniunea în atingerea obiectivelor sale, ci ar spori în același timp eficiența utilizării fondurilor publice, prin limitarea externalităților negative legate de practicile agricole și prin reorientarea atenției către prevenire mai degrabă decât către soluționarea problemelor;

374. reamintește că cheltuielile care contribuie la stoparea și inversarea declinului biodiversității ar trebui calculate pe baza unei metodologii eficace, transparente și cuprinzătoare stabilite de Comisie, în cooperare cu Parlamentul și Consiliul; invită Comisia să transmită Parlamentului un raport anual în care să prezinte în detaliu contribuția fiecărui post bugetar la obiectivul de integrare a aspectelor de biodiversitate, alocând pentru obiective de biodiversitate 7,5 % din cheltuielile anuale din CFM 2021-2027 începând din 2024 și 10 % din cheltuielile anuale din CFM începând din 2026, pentru a ușura monitorizarea;

375. consideră îngrijorător faptul că Curtea a identificat deficiențe în setul de indicatori referitori la performanța PAC:

— mai mulți indicatori se referă la resurse sau la realizări și astfel arată nivelul de absorbție, mai degrabă decât rezultatele sau impactul politicii:

— informațiile pe care indicatorii din fișele de program le furnizează privesc, în principal, realizările, care sunt mai ușor de măsurat și mai puțin influențate de factori externi decât rezultatele și impacturile:

— 14 indicatori nu au o țintă specifică, cuantificată și, prin urmare, indică doar tendințe:

— dacă volumul sprijinului care ajunge la beneficiari din afara grupului-țintă ar fi evaluat, politica agricolă comună ar putea fi îmbunătățită atât sub aspectul conceperii sale, cât și sub aspectul eficienței. Acest lucru ar implica identificarea fondurilor PAC plătite beneficiarilor a căror activitate economică principală nu este agricultura. Astfel de date ar putea contribui, de asemenea, la identificarea cererilor care implică o concentrare semnificativă de teren (reprezentând potențial fenomenul de „acaparare a terenurilor"). În plus, plățile directe au avut o influență în sensul creșterii chiriilor pentru terenuri în unele state membre, în special pentru terenurile cu o productivitate scăzută. Evaluatorii au recomandat Comisiei să investigheze impactul plăților directe asupra creșterii chiriilor pentru terenuri și să aibă în vedere luarea unor contramăsuri adecvate;

— șapte indicatori nu se referă la performanța PAC, ci la asigurarea privind regularitatea cheltuielilor, la informarea publicului în legătură cu PAC și la sprijinul pentru informații legate de politică în cadrul DG AGRI;

376. Regretă nivelul scăzut al agriculturii ecologice în Europa, care este de numai 7,5 %, date fiind resursele investite; invită Comisia să pună în aplicare un model bazat pe performanță în cadrul PAC, care să funcționeze pe baza acelorași indicatori, oferind valori cuantificate pentru identificarea etapelor; insistă că este nevoie să se furnizeze informații suplimentare semnificative despre performanțele în atingerea obiectivelor politicii din domeniul biodiversității și al climei; subliniază că este nevoie de date mai fiabile în sectoare precum agricultura și silvicultura; invită Comisia să țină seama de îmbunătățirile sugerate în rapoartele despre modul în care politicile UE și naționale de atenuare contribuie la atingerea obiectivelor de reducere a emisiilor; propune ca sistemul de monitorizare a suprafețelor să fie obligatoriu în cadrul IACS (Sistemul integrat de administrare și control) în statele membre;

377. este îngrijorat de disponibilitatea limitată a datelor privind subvențiile agricole și beneficiarii lor finali și de accesul public limitat la aceste date; consideră că astfel de informații ar trebui puse la dispoziția publicului, însă cu respectarea strictă a legislației privind protecția datelor și a jurisprudenței consacrate a CJUE în acest domeniu; invită Comisia și statele membre să colecteze aceste date și să le facă accesibile în condițiile enunțate mai sus, într-un mod transparent și ușor de utilizat (inclusiv într-un format prelucrabil automat), pentru a asigura transparența cu privire la beneficiarii finali și controlul public al utilizării fondurilor Uniunii în general și în mod explicit pentru organismele și autoritățile competente;

378. constată cu îngrijorare că, în conformitate cu normele actuale de transparență, datele sunt disponibile numai pentru o perioadă de doi ani în cazul finanțării PAC; solicită o perioadă mai lungă de timp în cazul finanțării PAC, așa cum se întâmplă în cazul fondurilor structurale;

379. constată că, în 2019, Comisia a clarificat cadrul juridic aplicabil pentru monitorizarea directă prin tehnologii de imagistică ([16]); salută observațiile Curții ([17]) potrivit cărora tehnologiile de imagistică prezintă avantaje extraordinare, cum ar fi reducerea vizitelor pe teren și, în consecință, a costurilor administrative ale acestora, o abordare de monitorizare interactivă care previne neconformitatea, precum și generarea de date utile pentru agricultura inteligentă; subliniază în special faptul că tehnologiile de imagistică ar permite monitorizarea tuturor destinatarilor ajutoarelor, ceea ce ar putea produce schimbări în ceea ce privește controlul bugetar; invită Comisia să revizuiască indicatorii de performanță ecologică și climatică, pentru a îi face compatibili cu verificările prin monitorizare; îndeamnă Comisia să înlăture obstacolele din calea utilizării mai ample a tehnologiilor de imagistică și să ofere stimulente și sprijin agențiilor naționale de plăți pentru a utiliza controalele prin monitorizare;

380. ia act de observația Curții conform căreia informațiile din raportul anual privind gestionarea și performanța bugetului UE sunt aliniate la datele subiacente din fișele de program, dar raportul în cauză oferă o imagine prea optimistă asupra realizărilor și nu aduce în discuție eficiența cheltuielilor; invită Comisia să raporteze autorității care acordă descărcarea de gestiune măsurile întreprinse pentru a depăși provocările semnificative observate de aceasta în realizarea obiectivelor de politică pentru perioada 2014-2020;

381. ia act de observația Curții potrivit căreia plățile directe reduc volatilitatea veniturilor (cu aproximativ 30 %, astfel cum se indică într-un studiu de evaluare care a utilizat datele pentru perioada 2010–2015), dar că, în mare parte, acestea nu au o destinație specifică; solicită Comisiei să asigure o mai bună coerență între valorile-țintă abordate de indicatori și obiectivele de politică privind creșterea veniturilor individuale ale lucrătorilor din agricultură, limitând în același timp nevoia de sprijin direct;

382. salută revizuirea indicatorilor și a obiectivelor în cadrul propunerilor Comisiei privind PAC pentru perioada de după 2020, care se bazează pe deficiențele identificate de Serviciul de Audit Intern al acesteia și de Curte în ceea ce privește indicatorii din CMEF, precum și pe recunoașterea faptului că este necesar ca indicatorii să fie ameliorați;

383. ia act de observația Curții potrivit căreia PAC are potențialul de a contribui la utilizarea sustenabilă a resurselor naturale, dar că nu există date suficiente pentru a evalua eficacitatea; ia act și de constatările acesteia potrivit cărora înverzirea avusese un efect măsurabil redus asupra practicilor agricole și a mediului, aceasta rămânând, în esență, o măsură de sprijin pentru venit;

384. ia act de limitarea, identificată de Curte, care împiedică măsurile de agromediu și climă să contribuie cu succes la biodiversitate și invită Comisia să sugereze măsuri pentru extinderea schemei și aplicarea ei la o suprafață considerabilă din peisajele agricole și la riscuri specifice;

385. ia act de rezultatele modeste obținute prin măsurile forestiere din cadrul FEADR, de faptul că obiectivul referitor la sisteme de irigații mai eficiente, stabilit pentru 2023, a fost atins în proporție de 60 % în 2018, precum și de necesitatea unei reduceri suplimentare a emisiilor de gaze cu efect de seră din agricultură și invită Comisia să raporteze cu privire la măsurile întreprinse pentru a îmbunătăți rezultatele punerii în aplicare a PAC în aceste domenii;

386. ia act de observația Curții potrivit căreia Raportul anual privind gestionarea și performanța bugetului UE conține informații cu privire la locurile de muncă și la accesul la internetul în bandă largă, însă nu oferă nicio informație relevantă referitoare la performanță în legătură cu obiectivul dezvoltării teritoriale echilibrate; regretă profund faptul că 40 % din gospodăriile rurale încă nu au acces la internet de mare viteză; digitizarea nu este accelerată în zonele rurale pentru a dezvolta acolo ocuparea forței de muncă și pentru a sprijini dezvoltarea fermelor în mod curent;

387. salută creșterea ratei de ocupare a forței de muncă în mediul rural de la 63,4 % în 2012 la 68,1 % în 2018;

388. ia act de cifrele menționate în observațiile Curții privind inițiativa LEADER până la sfârșitul anului 2018 (13 337 de locuri de muncă înregistrate, reprezentând 30 % din obiectivul pentru 2023), precum și de faptul că Comisia nu dispune de date fiabile cu privire la locurile de muncă create în cadrul LEADER; solicită Comisiei să colaboreze cu statele membre pentru a îmbunătăți disponibilitatea datelor fiabile pentru punerea în aplicare a LEADER;

([16]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1804 al Comisiei din 28 octombrie 2019 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 în ceea ce privește modificările cererilor de ajutor sau ale cererilor de plată, controalele din sistemul integrat de administrare și control și sistemul de control în legătură cu ecocondiționalitatea.

([17]) Raportul special nr. 04/2020 al Curții intitulat „Utilizarea noilor tehnologii de imagistică pentru monitorizarea politicii agricole comune: progresele sunt constante per ansamblu, dar mai lente în cazul monitorizării climei și a mediului”;

389. este îngrijorat de numeroasele rapoarte ale mass-mediei privind abuzurile comise în multe state membre asupra drepturilor în domeniul muncii ale lucrătorilor agricoli transfrontalieri și sezonieri din întreaga UE; sprijină Comisia în eforturile pe care le depune pentru a refuza acordarea de ajutor fermelor care nu respectă drepturile în domeniul muncii ale lucrătorilor sezonieri;

Recomandări

390. solicită Comisiei:

— să asigure distribuția mai echitabilă a plăților directe;

— să facă tot posibilul, în cadrul negocierilor privind PAC, pentru a se asigura că noul regulament privind PAC va include un mecanism de tratare a plângerilor pentru fermieri și IMM-uri;

— să facă tot posibilul, în cadrul negocierilor privind PAC, pentru a se asigura că sunt definite pentru persoanele fizice sumele maxime ale plăților de care se poate beneficia în cadrul primului și al celui de al doilea pilon al PAC;

— să își intensifice eforturile pentru a preveni și a depista fraudele și să își actualizeze frecvent analiza riscurilor de fraudă în cadrul PAC și să efectueze cu prioritate o analiză a măsurilor de prevenire adoptate de statele membre;

— să se asigure că a cincea Directivă privind combaterea spălării banilor este pusă în aplicare pe deplin și corect în toate statele membre, în special în ceea ce privește crearea registrelor publice ale beneficiarilor reali și a registrelor beneficiarilor reali ai fiduciilor; constată că plafonarea ar trebui să se aplice și întreprinderii-mamă, în cazul în care aceasta există, mai curând decât beneficiarului individual sau filialelor, pentru a preveni fragmentarea fermelor în vederea evitării plafonării;

— să dea curs cererilor Parlamentului, inclusiv privind înființarea unor instrumente concrete pentru a evalua concentrarea terenurilor în întreaga Uniune, să identifice beneficiarii finali reali ai fondurilor Uniunii, de asemenea, printr-un identificator comercial unic la nivelul Uniunii, așa cum se propune în constatările preliminare ale studiului privind Cei mai mari 50 de beneficiari ai PAC și ai fondurilor de coeziune din fiecare stat membru al Uniunii;

— să analizeze mai bine legislația și politicile statelor membre destinate să prevină acapararea terenurilor și să formuleze orientări despre cele mai bune practici; invită statele membre sa aplice cele mai bune practici legislative care vizează să limiteze acapararea terenurilor; invită Comisia să își intensifice eforturile de prevenire și detectare a fraudelor; îndeamnă statele membre ca, în colaborare cu Comisia, să elaboreze un instrument juridic corespunzător la nivelul Uniunii pentru a preveni acapararea terenurilor;

— să informeze autoritatea care acordă descărcarea de gestiune cu privire la orice evoluție nouă în ceea ce privește agenția slovacă de plăți pentru agricultură, incluzând informații specifice privind corecțiile financiare;

— pe baza neregulilor constatate în Slovacia, să revizuiască situația agențiilor de plăți pentru agricultură din statele membre și să asigure atât independența acestora, cât și conformitatea operațiunilor lor cu normele Uniunii;

— să asigure respectarea pe deplin a Regulamentului financiar al Uniunii, în special a articolului 61, și să se asigure că Regulamentul financiar se aplică tuturor plăților din fondurile Uniunii, inclusiv plăților directe pentru agricultură;

— să prezinte Parlamentului un raport anual care să ilustreze în detaliu contribuția fiecărui post bugetar la obiectivul de integrare a dimensiunii climatice și la cheltuielile pentru biodiversitate, pentru a le putea monitoriza mai ușor;

— să înceapă de urgență să lucreze la o metodologie eficace, unde este cazul și în acord cu legislația sectorială, pentru a monitoriza cheltuielile legate de climă și performanțele lor și a atinge obiectivul general ca cel puțin 30 % din bugetul total al Uniunii pe perioada 2021-2027 și 30 % din cheltuielile programului Next Generation EU (NGEU) să sprijine obiective climatice;

— să furnizeze resursele financiare necesare pentru gestionarea apelor, inclusiv pentru sprijinirea calității și cantității resurselor de apă de pe terenurile agricole, din păduri și din zonele umede;

Securitate și cetățenie

391. constată că plățile pentru domeniul „Securitate și cetățenie” s-au ridicat la 3,3 miliarde EUR și au fost efectuate prin intermediul următoarelor programe, politici și agenții:

— „Migrație și securitate”, până la 45,3 % din bugetul rubricii sau 1,6 miliarde EUR;

— 14 agenții descentralizate (sănătate: ECDC, EFSA, EMA, ECHA; afaceri interne: Frontex, EASO, Europol, CEPOL, EU-LISA, OEDT; justiție: Eurojust, FRA, EIGE, Parchetul European), până la 29,1 % din bugetul rubricii sau 1 miliard EUR;

— „Alimente și furaje”, până la 7,6 % din bugetul rubricii sau 0,2 miliarde EUR;

— „Europa creativă”, până la 7,3 % din bugetul rubricii sau 0,2 miliarde EUR;

— „Altele” (consumatori, justiție, drepturi, egalitate și cetățenie), până la 10,7 % sau 0,3 miliarde EUR;

392. ia act cu satisfacție de faptul că, în cadrul programului „Europa creativă”, în 2019 au fost semnate 1 370 de acorduri de grant, depășindu-se astfel obiectivul Comisiei și utilizându-se integral creditele bugetare disponibile; reamintește, în acest sens, că o distribuție geografică echitabilă a granturilor este esențială pentru a valorifica întreaga bogăție a culturii europene; salută progresele din implementarea proiectului-pilot privind schema de mobilitate pentru artiști și profesioniștii din domeniul cultural și creativ, precum și a acțiunilor pregătitoare intitulate „Europa pentru festivaluri, festivaluri pentru Europa”, respectiv „Muzica mișcă Europa”; profită de această ocazie pentru a reaminti importanța majorării bugetului pentru acest program cu scopul de a-i îmbunătăți și mai mult rata de succes;

393. este în continuare preocupat de lipsa clară de transparență și de responsabilitate care caracterizează modalitățile de acordare de către Comisie a sprijinului financiar pentru Euronews; subliniază că Curtea nu evidențiază deficiențe ale Euronews, ci se concentrează mai degrabă pe deficiențele mecanismelor de monitorizare și evaluare ale Comisiei; îndeamnă, așadar, Comisia să sporească transparența bugetului pentru activitățile multimedia și să îmbunătățească responsabilitatea pentru cheltuieli; ia act de faptul că Euronews a fost supus la două audituri ale performanței în ultimii patru ani; constată că într-un audit independent al performanței pentru acțiunile finanțate prin linia bugetară „Acțiuni multimedia”, publicat la 23 iunie 2020, se afirmă că „Euronews dispune de proceduri bine stabilite pentru a sprijini calitatea, echilibrul, independența și imparțialitatea editorială, iar acestea par să funcționeze în mod eficient”; reamintește că este necesar să se continue evaluarea imparțială, cu scopul de a garanta cele mai înalte standarde de transparență și răspundere; solicită Comisiei să țină seama de preocupările Parlamentului European la elaborarea următorului acord-cadru de parteneriat în 2021; solicită Comisiei să diversifice canalele de comunicare finanțate din linia bugetară „Acțiuni multimedia”;

394. evidențiază că beneficiarii programelor pentru drepturi, egalitate și cetățenie finanțate din bugetul Uniunii trebuie să respecte cele mai înalte standarde legate de statul de drept, mass-media independentă și libertatea de exprimare; regretă că politologul austriac Farid Hafez a primit în mod repetat finanțare de la bugetul Uniunii, în ciuda strânsei sale asocieri cu Frăția Musulmană și guvernul turc, care încearcă să reducă la tăcere jurnaliștii independenți și libertatea mass-mediei sub pretextul islamofobiei; invită Comisia să modifice criteriile de eligibilitate pentru programele privind drepturile, egalitatea și cetățenia finanțate din bugetul Uniunii, pentru a împiedica persoanele și organizațiile care au opinii atât de îngrijorătoare să primească finanțare din partea Uniunii;

395. se bucură de rezultatele obținute în domenii-cheie de acțiune ale egalității de gen, cum ar fi violența pe criterii de gen, datorită programelor dedicate, precum și de rezultatul și încheierea negocierilor din CFM pentru programul „Cetățenie, egalitate, drepturi și valori”;

396. cere să se caute sinergii între programele interne și externe ale Uniunii, pentru a asigura o abordare coerentă și continuă a politicilor, atât în interiorul, cât și în afara Uniunii, în special în ceea ce privește chestiuni legate, de exemplu, de violența împotriva femeilor sau combaterea traficului de ființe umane;

397. își reiterează ferm solicitarea de a majora resursele dedicate prevenirii și combaterii violenței pe criterii de gen în programul „Cetățenie, egalitate, drepturi și valori”, dată fiind în special escaladarea violenței împotriva femeilor în timpul crizei provocate de pandemia de COVID-19; își reiterează solicitarea privind o linie bugetară independentă pentru toate măsurile destinate în mod specific egalității de gen, inclusiv pentru combaterea violenței pe criterii de gen, acesta constituind un prim pas pentru a crește transparența, a urmări mai ușor cheltuielile legate de gen și a decide în mod deschis cu privire la fondurile alocate egalității de gen, proces în care Parlamentul ar trebui să joace un rol fundamental în calitatea sa de autoritate bugetară;

398. se arată îngrijorat de faptul că, în analiza sa internă a cheltuielilor aferente programelor actuale ale Uniunii, Curtea a constatat că egalitatea de gen nu a fost integrată în bugetul Uniunii la fel ca schimbările climatice sau biodiversitatea și că, în schimb, au fost utilizate programe specifice, în special cele care abordează aspecte sociale și legate de ocuparea forței de muncă, pentru a combate discriminarea de gen; regretă că nu există nicio metodologie prin care să se urmărească cheltuielile dedicate egalității de gen; salută decizia Curții de a examina integrarea perspectivei de gen în bugetul Uniunii și de a publica raportul de audit în primul trimestru al anului 2021 ([18]);

399. subliniază că drepturile femeilor și perspectiva egalității de gen ar trebui integrate și garantate în toate domeniile de politică, având în vedere mai ales impacturile de gen multiple ale pandemiei de COVID-19 asupra drepturilor femeilor; își reiterează așadar solicitarea ca dimensiunea de gen să fie integrată în toate etapele procesului bugetar, inclusiv în etapa de execuție bugetară și de evaluare a acesteia; își reiterează solicitarea de a include indicatori specifici de gen în setul comun de indicatori de rezultat pentru execuția bugetului UE;

400. consideră îmbucurător faptul că egalitatea de gen și integrarea dimensiunii de gen au fost introduse ca unul dintre principiile orizontale pentru fondurile Uniunii în noul CFM, ceea ce înseamnă că egalitatea de gen și integrarea perspectivei de gen vor fi acum prioritare în CFM; regretă faptul că, deși integrarea perspectivei de gen a fost deja inclusă într-o declarație comună anexată la CFM pentru perioada 2014-2020, ea nu a fost realizată pe deplin în CFM-ul aferent acestei perioade; speră ca în viitor Comisia să își ia în serios angajamentele și în acest scop să monitorizeze riguros implementarea acestor principii orizontale în toate domeniile de politică ale UE și să realizeze evaluări temeinice ale impactului de gen și monitorizări pentru toate politicile și programele sale;

401. apreciază angajamentul de a elabora o metodologie de urmărire a cheltuielilor pentru egalitatea de gen și îi cere Comisiei să facă tot posibilul pentru ca metodologia să fie gata până la sfârșitul anului 2021 pentru a o putea aplica cât mai curând posibil;

402. se arată preocupat de corelația dintre atacurile la adresa statului de drept și regresul în materie de egalitate de gen și drepturile femeilor; solicită ca această chestiune să fie tratată aplicând procedura prevăzută la articolul 7 împotriva statelor membre în cauză;

Constatările Curții: Conturile anuale FAMI/FSI ale statelor membre

403. ia act de faptul că cel mai important domeniu de cheltuieli din cadrul acestei rubrici este migrația și securitatea, precum și de faptul că majoritatea cheltuielilor provin din două fonduri: Fondul pentru azil, migrație și integrare (FAMI) și Fondul pentru securitate internă (FSI);

404. regretă că Curtea nu a estimat rata de eroare pentru această rubrică din CFM, dar a examinat un eșantion de 19 operațiuni conceput astfel încât să contribuie la declarația sa de asigurare globală, și nu cu scopul de a fi reprezentative pentru cheltuielile acoperite de această rubrică din CFM; constată că eșantionul a inclus 8 operațiuni în gestiune partajată, 8 operațiuni în gestiune directă și o operațiune în gestiune indirectă; este preocupat de faptul că Curtea a identificat 7 operațiuni (37 %) care au fost afectate de erori; reamintește că interesul public și politic în acest domeniu este mult mai mare decât ponderea sa financiară; își reiterează cererea adresată Curții de a estima în mod clar rata de eroare pentru capitolul „Securitate și cetățenie”;

405. constată că Curtea nu a furnizat informații despre impactul financiar al celor trei erori cuantificabile pe care le-a identificat asupra sumelor imputate bugetului Uniunii;

406. ia act de cele patru cazuri de nerespectare a dispozițiilor legale care reglementează selectarea proiectelor și a normelor privind achizițiile publice, fără impact financiar asupra bugetului Uniunii;

407. ia act de faptul că Curtea a auditat activitatea desfășurată de opt autorități responsabile cu auditarea conturilor anuale FAMI/FSI ale statelor membre respective și cu furnizarea de rapoarte anuale de control către Comisie;

408. ia act cu satisfacție de faptul că autoritățile de audit din statele membre[17] selectate de Curte pentru verificare elaboraseră și implementaseră proceduri detaliate de o calitate suficientă pentru a efectua raportări potrivit normelor și dispuneau de programe de audit detaliate și de fișe de verificare pentru a-și susține concluziile;

409. subliniază anumite deficiențe din rapoartele anuale de control emise de autoritățile de audit, al căror impact asupra conturilor nu a fost suficient de semnificativ pentru a afecta concluziile autorităților de audit, dar au creat un risc potențial ca datele raportate să nu fie fiabile, iar asigurarea să fie limitată;

([18]) https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/INAP20_03/INAP_Gender_equality_RO.pdf

— probleme legate de eșantionare (utilizarea unei metodologii bazate pe riscuri mai degrabă decât a unei metodologii bazate pe o selecție aleatorie; valori inexacte utilizate pentru a determina dimensiunea eșantionului), în Slovenia;

— un set de conturi greșit (autoritatea responsabilă a transmis proiectul de conturi autorității de audit înainte de a-și finaliza propriile controale la fața locului), în Italia și Slovenia;

— calcul și prezentare inexacte a ratelor de eroare totale și/sau reziduale, în Germania și Italia;

— asistența tehnică a fost exclusă din populația de audit și acest fapt nu a fost semnalat în raportul anual de control, în Slovenia;

— plățile în avans au fost parțial excluse din populația de audit și acest fapt nu a fost semnalat în raportul anual de control, în Germania;

— alocarea proiectelor în două subgrupuri (avansuri și cheltuieli suportate) din motive de eșantionare, în Cipru;

410. constată că autoritățile de audit din statele membre ([19]) selectate de Curte pentru verificare dispuneau de programe de audit detaliate și de fișe de verificare pentru a-și susține concluziile;

411. subliniază anumite deficiențe în activitatea autorităților de audit, care creează riscuri potențiale ca cheltuielile neeligibile să nu fie detectate, ca concluziile de audit să nu fie fiabile, iar asigurarea furnizată să fie limitată, cum ar fi cele ilustrate în exemplele de mai jos, și solicită Comisiei și Curții să colaboreze cu autoritățile naționale de audit pentru a ameliora aceste deficiențe:

— auditorii nu au verificat întotdeauna toate criteriile de selecție a proiectelor și/sau toate criteriile de atribuire, în Italia și Cipru;

— pistă de audit insuficientă sau documentarea insuficientă a activității de audit, în Grecia, Cipru, Lituania și Regatul Unit;

— auditorii nu au verificat întotdeauna toate probele relevante disponibile pentru a confirma eligibilitatea grupurilor țintă și a cheltuielilor declarate sau caracterul rezonabil al costurilor, în Italia și Cipru;

412. evidențiază deficiențe care rezultă din evaluările realizate de Comisie cu privire la rapoartele anuale de control ([20]), cum ar fi;

— definiții diferite pentru „plăți intermediare”, ceea ce creează riscuri de compromitere a valorii și exhaustivității datelor raportate;

— lipsa unor orientări din partea Comisiei cu privire la modul de calcul al sferei minime de acoperire a auditului de 10 % în cazul în care se recurge la subeșantionare, ceea ce face ca fiabilitatea concluziilor auditului să fie incertă;

413. salută cooperarea strânsă dintre OLAF și Curte în vederea combaterii fraudelor cu fondurile bugetare; ia act de faptul că, în 2019, la fel ca în 2018, Curtea a raportat la OLAF 9 cazuri de fraudă, în privința cărora OLAF a deschis cinci investigații; constată că principalele tipuri de fraudă detectate de Curte sunt declarații false de cheltuieli, nereguli în materie de achiziții publice și crearea artificială de condiții pentru a primi finanțare din partea Uniunii;

414. salută rapoartele speciale ale Curții, în special cele privind azilul, transferul și returnarea migranților ([21]), privind sistemele de informații ale UE care sprijină controlul la frontiere ([22]) și privind combaterea fraudei legate de cheltuielile UE ([23]), menționând rolul pozitiv pe care crearea Parchetului European îl are în această privință;

([19]) Germania, Grecia, Italia, Cipru, Lituania, Polonia, Regatul Unit, Slovenia.
([20]) Din Bulgaria, Cehia, Franța, Țările de Jos, Austria, Portugalia, Slovacia, Estonia, Spania, Islanda, Malta și Finlanda.
([21]) Raportul special nr. 24/2019 intitulat „Azilul, transferul și returnarea migranților: este momentul să se accelereze măsurile de reducere a disparităților dintre obiective și rezultate”.
([22]) Raportul special nr. 20/2019 al Curții intitulat „Sistemele de informații ale UE care sprijină controlul la frontiere constituie un instrument puternic, dar este necesar să se pună un accent mai mare pe caracterul complet și actual al datelor”
([23]) Raportul special nr. 01/2019 al Curții intitulat „Combaterea fraudei legate de cheltuielile UE: este necesar să se acționeze”.

415. reamintește scrisoarea pe care a trimis-o Comisiei la 13 februarie 2020 privind punerea în aplicare a celor două acte delegate prin care se integrează instrumentul de sprijin financiar pentru frontiere externe și vize în Regulamentul delegat (UE) 2020/446 ([24]) privind FSI și se include o nouă acțiune specifică în Regulamentul delegat (UE) 2020/445 ([25]) privind FAMI; constată că actul delegat privind FAMI nu a fost utilizat; invită Comisia să furnizeze de urgență informații detaliate cu privire la diferitele proiecte finanțate în temeiul Regulamentului delegat (UE) 2020/446;

416. solicită Comisiei și autorităților de audit din statele membre să remedieze deficiențele identificate de Curte în ceea ce privește sfera de cuprindere a auditului, eșantionarea și pistele de audit în legătură cu autoritățile de audit ale statelor membre și să informeze autoritatea care acordă descărcarea de gestiune;

Performanța: FAMI

417. atrage atenția asupra celor patru indicatori de impact generali (returnările efective în raport cu deciziile de returnare, procentul returnărilor voluntare, diferența în ceea ce privește ratele de ocupare a forței de muncă dintre cetățenii Uniunii și cei din afara Uniunii, precum și convergența ratelor de recunoaștere pentru solicitanții de azil), care nu sunt direct legați de performanța FAMI, deși cheltuielile efectuate din fond pot contribui la atingerea valorii-țintă respective;

418. salută observația Curții potrivit căreia evaluarea intermediară a Comisiei arată că FAMI este relevant și că a finanțat intervenții în concordanță cu nevoile statelor membre;

419. constată totuși că indicatorii de performanță pentru FAMI au unele limitări, identificate de Curte, cum ar fi faptul că două treimi dintre indicatori sunt indicatori de realizare și că, dintre cele 24 de obiective de etapă aferente indicatorilor fixate pentru 2020, 5 au fost deja atinse în anii precedenți, dar valorile-țintă nu au fost ajustate în sus, în conformitate cu bunele practici de gestiune financiară, pentru a reflecta voința politică și potențialul de creștere a eficienței;

420. constată că unii dintre indicatorii FAMI nu sunt pe cale să își îndeplinească obiectivele, că Comisia nu a elaborat un cadru de monitorizare a performanței pentru proiectele finanțate prin EMAS și că raportul anual privind gestionarea și performanța bugetului UE și fișele de program oferă puține informații privind progresele realizate în cadrul unor indicatori importanți; ia act cu îngrijorare de faptul că Curtea a constatat o întârziere semnificativă în ceea ce privește îndeplinirea obiectivului pe care FAMI l-a stabilit pentru integrare și migrația legală;

421. constată că evaluarea indicatorilor de realizare este dificilă în acest domeniu de politică; este îngrijorat de faptul că finanțarea UE nu a îmbunătățit situația umanitară din taberele de refugiați și nici nu a protejat în mod eficient frontierele externe; solicită Comisiei o clarificare detaliată, în special în ceea ce privește procedurile de admisie la frontierele externe; invită Comisia să investigheze unde au fost investite exact fondurile UE în cadrul programelor FAMI și ce îmbunătățiri specifice au determinat; solicită Comisiei să elaboreze un raport corespunzător pentru fiecare dintre statele membre în cauză;

422. subliniază că aceste deficite sunt cauzate în principal de durata procedurilor de azil, de integrarea lentă și de ratele de returnare insuficiente; solicită Comisiei Uniunii și statelor membre să realizeze progrese legislative rapide;

423. solicită Comisiei să ia măsuri pentru a remedia deficiența identificată de Curte și pentru a îmbunătăți informațiile incluse în raportul anual privind gestionarea și performanța bugetului UE și în fișele de program, care vor permite o mai bună monitorizare a progreselor realizate de fond;

424. este foarte îngrijorat de faptul că informațiile disponibile cu privire la performanța tuturor cheltuielilor efectuate prin EMAS ([26]) sunt limitate și prezentate într-o formă agregată (alocarea inițială de 100 de milioane EUR a fost majorată la 2,2 miliarde EUR pentru perioada de până în 2020, ceea ce reprezintă 30 % din fond; cu toate acestea, Comisia nu a elaborat însă un cadru de monitorizare a performanței pentru proiectele finanțate prin EMAS);

425. este foarte îngrijorat că raportul anual privind gestionarea și performanța bugetului UE și fișele de program oferă puține informații privind economia și eficiența punerii în aplicare a fondului sau cu privire la raportul cost-eficacitate al acțiunilor FAMI;

426. este foarte îngrijorat că raportul anual privind gestionarea și performanța bugetului UE și fișele de program nu conțin informații cu privire la măsurile menite să atragă în Uniune lucrători cu înaltă calificare prin intermediul sistemelor de migrație legală, iar indicatorii nu sunt adecvați pentru raportarea cu privire la astfel de măsuri;

([24]) Regulamentul delegat (UE) 2020/446 al Comisiei din 15 octombrie 2019 de modificare a anexei II la Regulamentul (UE) nr. 515/2014 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire, în cadrul Fondului pentru securitate internă, a instrumentului de sprijin financiar pentru frontiere externe și vize (JO L 94, 27.3.2020, p. 3).

([25]) Regulamentul delegat (UE) 2020/445 al Comisiei din 15 octombrie 2019 de modificare a anexei II la Regulamentul (UE) nr. 516/2014 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Fondului pentru azil, migrație și integrare (JO L 94, 27.3.2020, p. 1).

([26]) Asistența de urgență prin FAMI

427. observă că există două sisteme paralele finanțate de Uniune care sprijină același tip de activități de returnare (programele naționale FAMI și sprijinul pentru returnare acordat de Frontex) și că, în principal, coordonarea este responsabilitatea statelor membre; le solicită, prin urmare, acestora să asigure o mai bună coordonare între cele două sisteme;

428. constată cu îngrijorare că, atât pentru FAMI, cât și pentru FSI, statele membre nu au utilizat întregul buget disponibil; consideră că acest lucru este deosebit de problematic având în vedere utilizarea din ce în ce mai frecventă a asistenței de urgență pentru finanțarea politicilor statelor membre în aceste domenii; reamintește că provocările legate de securitate și de gestionarea migrației reprezintă o prioritate pentru Uniune; recunoaște eforturile Comisiei în acest sens și solicită o cooperare mai strânsă din partea tuturor statelor membre;

Recomandări

429. solicită Comisiei:

— să emită orientări pentru autoritățile de audit din statele membre pentru FAMI și FSI cu privire la modul de calcul al sferei minime de acoperire a auditului în cazul în care se recurge la subeșantionare, pentru a se asigura că eșantionarea este suficientă și adecvată pentru a oferi o bază rezonabilă pentru ca auditorul să tragă concluzii cu privire la întreaga populație auditată;

— să reamintească autorităților de audit ale statelor membre pentru FAMI și FSI că ar trebui să urmeze instrucțiunile Comisiei privind eșantionarea și calcularea ratei de eroare, cu condiția ca eșantionarea să fie aleatorie, ca fiecare unitate de eșantionare din cadrul populației să aibă o șansă de selecție și, după caz, ca toate erorile să fie extrapolate la populația relevantă;

— să emită, pentru autoritățile de audit din statele membre pentru FAMI și FSI, orientări cu privire la documentarea, în mod suficient și adecvat, a naturii, a calendarului și a amplorii procedurilor lor de audit, a rezultatelor acestora, precum și a probelor de audit colectate;

430. solicită Comisiei:

— să definească criterii pentru alocarea fondurilor EMAS aflate în gestiune partajată cu statele membre în următorul cadru financiar;

— să consolideze cadrul de monitorizare a performanței prin a) asigurarea faptului că proiectele EMAS finanțate prin FAMI conțin indicatori de realizare și indicatori de rezultat, cu valori-țintă și valori de referință clare, după caz, fiind necesară o justificare acolo unde această cerință nu este respectată; b) monitorizarea și raportarea rezultatelor obținute de proiectele finanțate prin EMAS; c) pentru noul CFM 2021-2027, prin definirea indicatorilor CMEF și IMBF pentru FAMI, inclusiv a valorilor de referință și a valorilor-țintă aferente, înainte de începerea proiectelor din perioada 2021-2027;

— să implementeze măsuri care să asigure complementaritatea și o mai bună coordonare între FAMI și EASO/Frontex (de exemplu, în domeniul returnărilor forțate sau al sprijinului pentru autoritățile de azil);

— să utilizeze ajutorul pentru dezvoltare ca instrument de facilitare a unei mai bune cooperări cu țările de origine ale migranților ([27]);

431. invită Comisia să respecte pe deplin Acordul interinstituțional privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ([28]), pentru a se conforma dispozițiilor juridice ale Uniunii și principiului bunei guvernanțe;

Raportul anual de activitate al DG HOME pe 2019

432. ia act de faptul că DG Migrație și Afaceri Interne a menținut două rezerve în cadrul gestiunii partajate (una pentru FAMI și FSI și una pentru fondurile SOLID pentru perioada 2007-2013, care fac, fiecare, obiectul unor rezerve în ceea ce privește mai multe state membre) și o rezervă privind granturile pentru gestiune directă, din cauza unui nivel semnificativ de eroare, care corespunde unei rate de eroare reziduală de 4,11 % și unui impact estimat de 7,21 milioane EUR; constată, pe baza Raportului anual de activitate pe 2019 al Comisiei, că rata medie de eroare reziduală pentru FAMI și FSI este de 1,57 %, cu mult sub pragul semnificativ de 2 %; își exprimă îngrijorarea cu privire la implementarea proiectului de asistență de urgență „Consolidarea activităților de control la frontierele externe ale Croației, din cauza creșterii presiunii exercitate de migrație”, care a durat din septembrie 2018 până la sfârșitul anului 2019 și ia act de deschiderea cazului 1598/2020/MMO de către Ombudsmanul European referitor la modul în care Comisia Europeană monitorizează și asigură respectarea drepturilor fundamentale de către

([27]) Rezoluția Parlamentului European din 25 noiembrie 2020 referitoare la îmbunătățirea eficacității dezvoltării și a eficienței ajutorului (2019/2184(INI))

([28]) Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară (JO C 373, 20.12.2013, p. 1), înlocuit la 16 decembrie 2020 de Acordul Interinstituțional din 16 decembrie 2020 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară, precum și privind noile resurse proprii, inclusiv o foaie de parcurs în vederea introducerii de noi resurse proprii (JO L 433 I, 22.12.2020, p. 28).

autoritățile croate în contextul operațiunilor de gestionare a frontierelor; ia act de accentul pus de Comisie pe instituirea unui mecanism independent de monitorizare, astfel cum se prevede în grant; constată, de asemenea, că Comisia colaborează îndeaproape cu Croația, care și-a exprimat intenția de a pune în aplicare acest mecanism de monitorizare independent; reamintește că instrumentele de finanțare ale Uniunii pentru gestionarea frontierelor necesită ca toate acțiunile finanțate să respecte Carta drepturilor fundamentale și să fie conforme cu aceasta; insistă, prin urmare, ca orice asistență de urgență viitoare destinată Croației în legătură cu gestionarea frontierelor să fie acordată numai după punerea în aplicare a mecanismului de monitorizare; îndeamnă Ombudsmanul să furnizeze periodic Parlamentului informații actualizate privind cazul 1598/2020/MMO;

433. salută recomandările emise de Serviciul de Audit Intern al Comisiei pentru DG HOME pentru 2019, printre care:

— elaborarea și planificarea activității de audit a DG HOME (definirea și comunicarea declarației de misiune și mandatului funcției de audit, ajustarea rolurilor și responsabilităților, liniilor de raportare și etapelor pentru exercițiul de validare și închidere a conturilor; actualizarea strategiilor de audit; analizarea necesarului de resurse pentru activitatea de audit);

— executarea planului de audit (planificarea și lansarea de audituri cât mai curând posibil în anul următor adoptării programului anual de lucru și examinarea rapoartelor anuale de control și a opiniilor de audit; armonizarea etapelor procesului de audit; garantarea faptului că rapoartele finale de audit sunt trimise fără întârziere beneficiarilor și că acest lucru este monitorizat de către conducerea superioară);

— validarea și închiderea conturilor (garantarea faptului că deciziile de validare și închidere a conturilor sunt luate la timp; ar trebui să clarifice procedura pentru conturile prezentate înainte de sfârșitul exercițiului); să adapteze procedura de validare și închidere la noua structură organizațională și să îmbunătățească comunicarea dintre unitățile financiare și sectorul de audit (organizarea și planificarea activității de audit; executarea planului de audit; validarea și închiderea conturilor);

Raportul anual de activitate al DG JUST pe 2019

434. evidențiază că DG Justiție și Consumatori (DG JUST) și-a menținut rezerva cu privire la o rată de eroare semnificativă în cazul granturilor din cadrul gestiunii directe, care se ridică la o rată de eroare reziduală de 2,65 %; ia act de angajamentul Comisiei de a-și adapta metodologia pentru calcularea ratei de eroare a granturilor din cadrul programului „Drepturi, egalitate și cetățenie” și al programului „Justiție”, în conformitate cu observațiile Curții, începând cu implementarea campaniei de audit ex post din 2020;

435. salută faptul că DG JUST pune în prezent în aplicare recomandările emise de Serviciul de Audit Intern al Comisiei pentru DG JUST cu privire la procesul de evaluare a impactului și la punerea în aplicare a orientărilor și a setului de instrumente pentru o mai bună legiferare;

Europa în lume

436. ia act de faptul că plățile de la rubrica „Europa în lume” s-au ridicat la 10,1 miliarde EUR în 2019 și au fost efectuate prin intermediul următoarelor instrumente speciale:

— „Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare (ICD)”, până la 26 % din bugetul „Europa în lume” sau 2,6 miliarde EUR;

— „Instrumentul european de vecinătate, până la 20,6 % din bugetul Europa în lume” sau 2,1 miliarde EUR;

— „Instrumentul de asistență pentru preaderare, până la 15,7 % din bugetul Europa în lume” sau 1,6 miliarde EUR;

— „Ajutor umanitar”, până la 20,4 % din bugetul „Europa în lume” sau 2,1 miliarde EUR;

— „Alte acțiuni și programe”, până la 17,3 % din bugetul „Europa în lume” sau 1,7 miliarde EUR;

437. reamintește că principalele obiective de politică de la rubrica 4 din bugetul 2019 sunt, printre altele, promovarea în străinătate a valorilor Uniunii, precum democrația, statul de drept și respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și reamintește că fiecare acțiune finanțată de Uniune trebuie să respecte aceste principii fundamentale; consideră îmbucurătoare evoluția în general pozitivă constatată de Curte în reducerea sărăciei, egalitatea de gen în educație și numărul de acorduri cu țările învecinate, însă se arată îngrijorat de tendința de înrăutățire a situației în ce privește consolidarea democrației, statul de drept și stabilitatea politică; apreciază din toată inima eforturile depuse de societatea civilă la nivel mondial pentru a promova și apăra drepturile omului, mai ales într-o perioadă când se restrânge spațiul de acțiune pentru societatea civilă și se contestă caracterul universal al drepturilor omului, subliniind, totodată, principiile transparenței și responsabilității în cheltuirea fondurilor publice pentru societatea civilă și cât este de important să se prevină tentaculele birocratice și alimentarea suspiciunilor nefondate;

438. observă că execuția bugetului destinat acțiunii externe este realizată de direcția generală Cooperare Internațională și Dezvoltare (DG DEVCO), direcția generală Politica de Vecinătate și Negocieri privind Extinderea (DG NEAR), direcția generală Protecție Civilă și Operațiuni Umanitare (DG ECHO), direcția generală Politică Regională și Urbană (DG REGIO) și Serviciul Instrumente de Politică Externă (FPI);

439. constată că cheltuielile din acest domeniu au fost efectuate cu ajutorul mai multor instrumente și metode de acordare, cum ar fi contracte de lucrări, de bunuri și de servicii, granturi, împrumuturi speciale, garanții pentru împrumuturi și asistență financiară, sprijin bugetar și alte forme specifice de ajutor bugetar, în peste 150 de țări din lume;

440. observă că Curtea a examinat un eșantion de 68 de operațiuni: 22 de operațiuni pentru DG NEAR, 25 de operațiuni pentru DG DEVCO, 10 operațiuni pentru DG ECHO și 11 alte operațiuni; și 7 operațiuni din studiile pe 2019 ale DG NEAR și DG DEVCO privind rata de eroare reziduală, ajustate pentru a compensa limitările metodologice ale acestora;

441. ia act de faptul că Curtea a constatat că ajutorul UE a contribuit la restabilirea și la menținerea accesului la o educație sigură și de bună calitate în timpul crizelor umanitare; salută relevanța proiectelor în ceea ce privește problemele identificate; constată că proiectele au reușit să își atingă majoritatea obiectivelor; sprijină recomandarea Curții și invită Comisia să își perfecționeze sprijinul pentru educație în situații de urgență, astfel încât să se atingă un nivel bun de eficiență și relevanță;

442. reamintește că politica de dezvoltare și cooperare are ca scop eradicarea sărăciei și reducerea inegalităților și că fondurile ar trebui să ajungă doar la beneficiarii pe care îi vizează;

443. subliniază importanța participării active a Parlamentului European la elaborarea acordurilor de parteneriat și cooperare cu țările terțe; subliniază că viitoarele acorduri de parteneriat ar trebui să facă obiectul controlului parlamentar și să se bazeze pe principiile solidarității, responsabilității comune, respectării drepturilor omului, statului de drept și dreptului umanitar internațional ([29]);

444. este îngrijorat de discursurile de incitare la ură și violență prezentate în manualele școlare palestiniene și utilizate în școli de către UNRWA; este îngrijorat de eficacitatea mecanismelor UNRWA în ceea ce privește adeziunea la valorile ONU a materialelor educaționale pe care personalul UNRWA le utilizează și le predă în școlile agenției și care conțin discursuri de incitare la ură și la violență; insistă ca UNRWA să acționeze cu deplină transparență și să publice pe o platformă cu sursă deschisă toate materialele sale educaționale pentru profesori și elevi, precum și recenziile sale despre manualele țării-gazdă utilizate, pentru a se asigura că acele conținuturi respectă valorile ONU și nu încurajează ura; solicită eliminarea imediată a tuturor materialelor școlare care nu respectă aceste standarde; insistă asupra faptului că alocarea de fonduri UE, cum ar fi PEGASE, pentru salariile plătite profesorilor și funcționarilor publici din sectorul educației trebuie să se facă doar cu condiția ca materialele educaționale și conținutul cursurilor să respecte standardele de pace, de toleranță, de coexistență și de nonviolență ale UNESCO, așa cum au decis miniștrii educației din Uniune la Paris, la 17 martie 2015;

445. își reiterează poziția că asistența externă ar trebui finanțată integral de la bugetul Uniunii și subliniază că acțiunile finanțate din fonduri fiduciare (EUTF) sunt doar soluții provizorii până la înlocuirea lor totală cu viitoarele instrumente de finanțare externă, în special Instrumentul de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (IVCDCI) și Instrumentul de asistență pentru preaderare (IPA III); regretă faptul că au existat mai multe situații în care nu au fost îndeplinite obiectivele umanitare, cum ar fi protejarea demnității și a drepturilor fundamentale ale migranților și ale altor grupuri vulnerabile, precum copiii și femeile, când au fost executate acțiunile sprijinite prin fondurile fiduciare, cum ar fi Fondul Madad și Fondul fiduciar al UE pentru Africa; subliniază că pentru a proteja drepturile omului trebuie acționat cu fermitate; reamintește, de asemenea, că respectarea drepturilor omului, a libertăților fundamentale, promovarea statului de drept, principiile democratice,

([29]) Avizul DEVE referitor la „protecția drepturilor omului și politica externă a UE în domeniul migrației”, punctul 17.

libertatea religioasă și de convingere, transparența, buna guvernanță și pacea și stabilitatea reprezintă elemente esențiale ale Fondului fiduciar al UE pentru Columbia; invită Comisia să înăsprească, în această privință, controlul asupra acțiunilor partenerilor de implementare.

446. reamintește că reducerea sărăciei este obiectivul principal al politicii de dezvoltare a Uniunii și că asistența oficială pentru dezvoltare (AOD) ar trebui să aibă ca obiectiv principal, conform definiției AOD oferite de OCDE, promovarea dezvoltării economice și îmbunătățirea condițiilor de viață în țările în curs de dezvoltare; subliniază că AOD trebuie să contribuie la îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD), să respecte principiile Agendei 2030 a ONU, inclusiv principiul de „a nu lăsa pe nimeni în urmă", să respecte principiile eficacității dezvoltării și să contribuie la reducerea inegalităților, fără excepție pentru AOD legată de migrație sau atunci când se utilizează o formă specială de ajutor; solicită o alocare mai eficientă și mai transparentă a împrumuturilor în cadrul AOD, asigurându-se că AOD ajunge acolo unde este nevoie cel mai mult de ea și are cel mai mare impact asupra dezvoltării;

447. subliniază necesitatea de a suplimenta măsurile de reducere a datoriilor cu o mai mare mobilizare a AOD; consideră, de asemenea, că eforturile de reducere a datoriilor ar trebui însoțite de resurse sporite din partea agențiilor de creditare multilaterale, inclusiv de extinderea drepturilor speciale de tragere ale FMI;

448. observă că nevoile de AOD sunt influențate de mobilizarea resurselor interne ale țărilor, care este subminată de erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor de către multinaționale; reamintește că, deoarece depind în mai mare măsură de impozitul pe profit, țările în curs de dezvoltare suferă în mod disproporționat din cauza erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor; solicită ca acest fenomen să fie combătut mai activ de către Uniune, în conformitate cu Agenda de acțiune de la Addis Abeba privind finanțarea pentru dezvoltare inclusă în Agenda 2030; subliniază necesitatea unor acțiuni concrete pentru a sprijini o mai mare mobilizare a resurselor naționale, cum ar fi susținerea luptei împotriva corupției și dezvoltarea unor sisteme fiscale progresive, combaterea evitării obligațiilor fiscale și a evaziunii fiscale;

449. reamintește că politicile Uniunii din domeniul agriculturii, pescuitului, comerțului, economiei, educației, migrației, mediului, climei, afacerilor externe și securității și din alte domenii influențează eficiența politicii de dezvoltare a Uniunii; constată că coerența politicilor în favoarea dezvoltării (CPD), prevăzută la articolul 208 din TFUE, ține, prin urmare, și de o bună gestiune financiară; reamintește că eficacitatea ajutorului depinde de punerea în aplicare corespunzătoare a CPD; subliniază că trebuie intensificate în continuare eforturile pentru a respecta principiile CPD, în special în domeniile menționate mai sus, dacă se dorește atingerea obiectivelor privind eficacitatea ajutorului; invită Comisia să dea curs recomandărilor din raportul de evaluare externă din 2018 ([30]) privind CPD, demonstrând angajamentul și alocând suficient personal pentru sarcinile CPD, pentru a asigura o strategie orientată spre rezultate și progrese în ceea ce privește CPD;

450. subliniază că, pentru a spori eficacitatea ajutorului pentru dezvoltare, pentru a obține rezultate pe termen lung și pentru a răspunde nevoilor locale, în special în contexte de criză prelungită și post-criză, este imperativ să se îmbunătățească coordonarea ajutorului umanitar și a asistenței pentru dezvoltare și să se consolideze legătura dintre dimensiunea umanitară și dezvoltare; solicită Uniunii să dezvolte în continuare o astfel de abordare;

451. apreciază analiza Curții din septembrie 2020 referitoare la „Răspunsul UE la strategia de investiții coordonată de stat aplicată de China"; subliniază deficiențele constatate de Curte în monitorizarea, raportarea și evaluarea acțiunilor din actuala strategie Uniunea-China, inclusiv finanțarea de Uniune a unor proiecte prevăzute în strategia de investiții a Chinei, care nu sunt în conformitate cu principiile strategiei Uniunii pentru conectivitate; solicită să se aloce în continuare resursele financiare și umane necesare pentru implementarea strategiei Uniunii pentru conectivitate;

452. ia act cu preocupare de situația complicată din Belarus; subliniază că este important să se regândească finanțarea Uniunii, astfel încât să nu ajungă în mâinile regimului Lukașenko, ci să sprijine societatea civilă din Belarus;

453. așteaptă cu interes summitul Uniunea-Uniunea Africană din 2021; consideră că este necesară o relație care să meargă mai departe decât cea tradițională axată pe ajutor, urmărindu-se un parteneriat de la egal al egal, mai strategic și mai integrat;

Constatările Curții: DG NEAR

454. salută faptul că operațiunile legate de sprijinul bugetar și proiectele puse în aplicare de organizațiile internaționale conform „abordării noționale" au fost mai puțin expuse erorilor și că, în 2019, Curtea nu a identificat nicio eroare în aceste domenii; ia act de faptul că, în ceea ce privește regularitatea operațiunilor, domeniile de cheltuieli din sprijinul bugetar acordat țărilor terțe sunt mai puțin expuse erorilor; observă totuși că, din cauza dispozițiilor juridice care oferă Comisiei un domeniu larg de interpretare în ceea ce privește întrunirea condițiilor generale, Curtea „nu poate acoperi ceea ce se întâmplă după momentul în care Comisia plătește ajutorul țării beneficiare, întrucât fondurile transferate sunt ulterior integrate în resursele bugetare ale țării respective"; constată că acest lucru riscă să submineze nivelul de responsabilitate și de transparență al acțiunii și al cheltuielilor Uniunii;

([30]) https://ec.europa.eu/international-partnerships/external-evaluation-eus-policy-coherence-development-2009-2016_en

insistă ca Comisia să se asigure că livrarea ajutorului extern este condiționată de respectarea statului de drept și a drepturilor omului în țările beneficiare; subliniază, în special, că trebuie să se garanteze că țările și părțile terțe și/sau persoanele fizice cărora le sunt alocate fonduri ale Uniunii sau care sunt legate de acestea aderă la valorile democratice fundamentale, respectă standardele internaționale privind drepturile omului și aderă la principiile non-violenței;

455. invită Comisia să introducă pe deplin principiul condiționalității și controalele periodice *ex ante* și *ex post* privind regularitatea și performanța fondurilor Uniunii în ceea ce privește acordarea de sprijin țărilor terțe și să garanteze un cadru juridic care să prevadă aceste instrumente de sprijin pentru a permite recuperarea integrală a fondurilor în cazul în care sunt identificate nereguli ([31]);

456. constată cu îngrijorare, în ceea ce privește studiul privind rata de eroare reziduală a DG NEAR, că, potrivit Curții:

— metodologia și manualul privind rata de eroare reziduală furnizate de DG NEAR conțin limitări care pot contribui la subestimarea erorii reziduale, cum ar fi acoperirea insuficientă a anumitor aspecte ale procedurilor de achiziții (motivele de respingere a candidaților care nu au fost selectați, îndeplinirea de către ofertantul câștigător a tuturor criteriilor de selecție și de atribuire, verificarea completă a procedurilor aferente cererilor de propuneri, justificările în cazurile de atribuire directă) ([32]);

— „Rata de eroare [a grantului]" pentru gestiunea directă a granturilor se calculează pe baza unui nivel de încredere de 80 %, în timp ce, în mod normal, ratele de eroare sunt calculate pe baza unui nivel de încredere de 95 %;

— metoda de estimare a ratei de eroare reziduală utilizată de DG NEAR oferă contractantului o marjă largă de interpretare în ceea ce privește estimarea erorilor individuale (în special în cazul absenței documentelor pentru o operațiune);

— În 2018 și 2019, fiabilitatea a jumătate din operațiunile incluse în eșantion a fost atribuită pe baza controalelor anterioare, dar Curtea reamintește totodată că o astfel de abordare nu măsoară integral rata de eroare reziduală ([33]);

457. este îngrijorat de faptul că Curtea are în continuare rezerve cu privire la fiabilitatea rezultatelor studiului;

458. constată cu îngrijorare că DG NEAR a trebuit să emită, în raportul său anual de activitate pe 2019, o rezervă privind dificultățile întâmpinate în monitorizarea adecvată a tuturor proiectelor din Libia și Siria (rezervă necuantificată) și o rezervă privind erorile la cheltuielile aferente granturilor în gestiune directă (rezervă cuantificată);

459. constată că, pentru exercițiul 2019, Curtea nu a calculat nivelul estimat al ratei de eroare pentru cheltuielile de la rubrica 4, această situație fiind constatată și în cursul exercițiului 2018; subliniază că Curtea a identificat limitări care pot duce la o subestimare a ratei de eroare reziduale (RER); sprijină întru totul recomandările făcute de Curte, în special faptul că DG NEAR trebuie să dezvăluie, în rapoartele sale viitoare anuale de activitate, limitările studiului despre RER și să verifice cu mai multă strictețe instrumentele de finanțare externă, identificând și prevenind erorile recurente;

460. atestă faptul că Curtea a monitorizat implementarea recomandărilor pe care le-a făcut în raportul său anual pe 2016, care fie necesitau măsuri imediate, fie trebuiau implementate până în 2019, și felicită Comisia pentru că a dat curs în totalitate la trei dintre aceste recomandări și parțial la una dintre ele;

461. regretă că, deși Parlamentul i-a cerut în rezoluția sa din 13 martie 2019 să utilizeze fondurile alocate în prezent în cadrul IPA II pentru a sprijini societatea civilă, apărătorii drepturilor omului și jurnaliștii din Turcia și pentru a oferi mai multe oportunități de contacte interpersonale, dialog academic și platforme media pentru jurnaliști printr-un pachet financiar dedicat administrat de Uniune, Comisia a decis ulterior să dea undă verde acțiunii IPA 2019/42258, care cofinanțează achiziționarea a patru nave destinate gărzii de coastă turce; reamintește insistent că trebuie monitorizată strict utilizarea fondurilor Instrumentului pentru refugiații din Turcia, pentru a fi siguri că aceste fonduri sunt alocate clar unor proiecte pentru refugiați și nu folosite în alte scopuri;

([31]) JO C 377, 9.11.2020, p. 13, p. 211 din raport.
([32]) JO C 377, 9.11.2020, p. 13, p. 213 din raport.
([33]) JO C 377, 9.11.2020, p. 13, p. 214 din raport.

Raportul special nr. 09/2019 al Curții: Sprijinul acordat de UE Marocului: rezultate limitate până în prezent

462. ia act de faptul că sprijinul acordat Marocului de la bugetul Uniunii s-a ridicat, în perioada 2014-2018, la aproximativ 0,37 % din totalul cheltuielilor bugetare ale țării, contractele ridicându-se la 562 milioane EUR, iar plățile la 206 milioane EUR; reamintește că Marocul primește mai mult sprijin pentru dezvoltare din partea UE decât orice altă țară din Africa de Nord, cu excepția Tunisiei, și este unul dintre principalii beneficiari ai ajutorului internațional pentru dezvoltare;

463. reamintește că IEV este principalul instrument financiar utilizat de Comisie în cooperarea sa cu Marocul și se ridică la 1 399 de milioane EUR în credite de angajament pentru perioada 2014-2020;

464. subliniază că, în urma hotărârii Tribunalului Uniunii din decembrie 2015 privind Sahara Occidentală, din decembrie 2015 până în ianuarie 2019, Marocul a suspendat dialogul politic privind toate politicile externe ale Uniunii, printre care politica de dezvoltare, politica comercială, politica externă și politica de securitate; ia act de observațiile Comisiei cu privire la Raportul special nr. 09/2019, în care precizează că, „[î]ntrucât dialogul în materie de politici nu a fost niciodată suspendat în perioada relațiilor politice dificile dintre Uniune și Maroc, Comisia consideră că nu există motive pentru a elabora o strategie alternativă";

465. subliniază că Marocul este de mult timp un partener strategic și vecin al UE, cu care aceasta are o cooperare fructuoasă care conduce la rezultate pozitive;

466. observă că Curtea a identificat o serie de provocări în ceea ce privește eficacitatea sprijinului bugetar:

— direcționare și concepere suboptime ale sprijinului (mai precis, finanțarea a acoperit prea multe domenii, Comisia nu elaborase o strategie clară pentru relațiile viitoare cu Marocul în timpul suspendării dialogului politic, grade diferite de coordonare a donatorilor, programele de sprijin bugetar care nu au fost concepute astfel încât să maximizeze impactul);

— dificultăți în punerea în aplicare a sprijinului (mai precis, întârzieri, o evaluare necorespunzătoare a rezultatelor de către Comisie);

— absența unui impact semnificativ al programelor de sprijin bugetar (adică au fost atinse mai puțin de jumătate din obiectivele sprijinului bugetar în domeniul sănătății, protecției sociale, justiției etc.);

467. solicită Comisiei:

— să îmbunătățească direcționarea sprijinului bugetar al Uniunii în Maroc, și anume să aplice o metodă mai transparentă și mai bine documentată de alocare a sumelor pentru programele de sprijin bugetar sectorial, și să monitorizeze în continuare performanța;

— să îmbunătățească modul de concepere a rezultatelor în ceea ce privește valorile-țintă și performanța;

— să îmbunătățească strategia de dialog politic, în special pentru a evalua realizările strategiei de dialog politic și pentru a aplica o definiție clară și adecvată a obiectivelor și rezultatelor preconizate ale dialogului;

— să consolideze procedurile de verificare a plăților, mai exact să aplice metode de calcul adecvate, și să plătească fondurile numai atunci când există dovezi fiabile că ținta a fost efectiv atinsă;

— să îmbunătățească procedurile de monitorizare, cum ar fi consolidarea evaluărilor strategiilor sectoriale și monitorizarea implementării acestora cu ajutorul indicatorilor aferenți strategiilor respective;

— să verifice în detaliu utilizarea fondurilor Uniunii de către entitățile terțe, entitățile afiliate acestora și/sau persoanele fizice, pentru a se asigura că fondurile nu sunt alocate niciunei cauze sau forme de terorism și/sau radicalizare religioasă și politică sau legate de aceasta; și să se asigure că aceste fonduri ale Uniunii sunt recuperate în mod proactiv, iar beneficiarii implicați sunt excluși de la finanțarea viitoare din partea Uniunii.

468. reamintește că este important să se promoveze în străinătate valorile Uniunii, precum democrația, statul de drept și respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; invită, prin urmare, Comisia să utilizeze asistența pentru preaderare pentru a sprijini transformarea democratică și pentru a asigura punerea în aplicare corespunzătoare a politicilor publice și a reformelor judiciare în Balcanii de Vest;

469. ia act de răspunsurile Comisiei la Raportul special nr. 09/2019, în special de concluzia acesteia potrivit căreia cooperarea Uniunii a contribuit la punerea în aplicare a reformelor în Maroc, ceea ce a avut un impact pozitiv asupra dezvoltării socioeconomice a țării;

Constatările Curții: DG DEVCO

470. constată că DG DEVCO execută cea mai mare parte a instrumentelor de ajutor extern finanțate atât din bugetul general al Uniunii, cât și din FED; ia act de faptul că Curtea și-a prezentat, în cadrul raportului său anual privind activitățile finanțate prin Al optulea, Al nouălea, Al zecelea și Al unsprezecelea FED pentru exercițiul financiar 2019, observațiile cu privire la sisteme, la responsabilitatea raportului anual de activitate și la declarația directorului general pentru 2019, care vizează întreaga sferă de responsabilitate a DG DEVCO;

— cheltuielile înregistrate în 2019 aferente celui de al 8-lea, celui de al 9-lea, celui de al 10-lea și celui de al 11-les FED sunt afectate de un nivel semnificativ de eroare; potrivit Curții, nivelul de eroare estimat este de 3,5 %;

— 43,6 % din nivelul de eroare estimat provenea din cheltuieli care nu fuseseră efectuate (și anume angajamente prezentate drept cheltuieli sau cheltuieli declarate calculate incorect);

— 22,1 % din nivelul de eroare estimat provenea din încălcări grave ale normelor în materie de achiziții publice (și anume decizii nejustificate de către comisia de evaluare);

— 12,7 % din nivelul de eroare estimat provenea din cheltuieli neeligibile (și anume o creștere semnificativă a salariilor personalului local după încheierea contractului);

471. ia act de observația Curții potrivit căreia Comisia și partenerii acesteia responsabili de implementarea proiectelor au comis mai multe erori în cadrul operațiunilor aferente devizelor de program, granturilor și acordurilor de contribuție încheiate cu organizații internaționale și aferente acordurilor de delegare încheiate cu agențiile pentru cooperare din statele membre ale Uniunii decât în cadrul operațiunilor aferente altor forme de sprijin (cum ar fi cele care acoperă contracte de furnizări de lucrări, bunuri și servicii), dintre cele 65 de operațiuni de acest tip, 25 (38 %) conțineau erori cuantificabile, care reprezentau 71,7 % din nivelul de eroare estimat; ia act de opinia Curții potrivit căreia studiul DG DEVCO cu privire la rata de eroare reziduală nu constituie o misiune de asigurare sau un audit; ia act că el se bazează pe metodologia și pe manualul privind rata de eroare reziduală furnizate de DG DEVCO; observă că Curtea evidențiază patru factori majori care afectează ratele de eroare reziduală utilizate de DG DEVCO, cum ar fi limitări ale controalelor privind procedurile de achiziții publice, un număr foarte scăzut de controale la fața locului în țara de implementare a proiectelor, însăși metoda de estimare a ratei de eroare reziduală utilizată de DG DEVCO și o încredere parțială sau totală pe activitatea de control anterioară; ia act de observația Curții potrivit căreia declarația de asigurare a directorului general din raportul anual de activitate pe 2019 nu includea nicio rezervă, întrucât cele două rezerve rămase din 2018 au fost retrase și nu a mai fost exprimată nicio rezervă nouă; înainte de a retrage aceste rezerve în 2019, DG DEVCO a redus în mod semnificativ domeniul de aplicare al acestora (și anume, ponderea cheltuielilor acoperite de acestea) în 2017 și 2018, ceea ce, în consecință, nu oferă o imagine fidelă a riscurilor din domeniul general de responsabilitate al DG DEVCO;

472. salută constatarea Curții privind tendința generală pozitivă în ceea ce privește reducerea sărăciei, egalitatea de gen în educație, numărul de acorduri cu țările învecinate, însă se arată îngrijorat de tendința de înrăutățire a situației în ceea ce privește consolidarea democrației, statul de drept și stabilitatea politică;

473. își reiterează îngrijorarea cu privire la faptul că utilizarea din ce în ce mai intensă a instrumentului financiar pentru a realiza politicile UE în țările terțe subminează nivelul de responsabilitate și transparență al acțiunii Uniunii; insistă ca Comisia să se asigure că furnizarea ajutorului extern este condiționată de respectarea statului de drept și a drepturilor omului în țările beneficiare ([34]);

474. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la utilizarea abuzivă a fondurilor de dezvoltare pentru acțiuni care au ca rezultat încălcarea drepturilor omului în gestionarea frontierelor; regretă încălcările relatate ale drepturilor omului legate de Fondul fiduciar de urgență al UE pentru Africa (EUTF) în Libia, Etiopia, Eritreea și Niger; solicită crearea unor mecanisme puternice de monitorizare a impactului EUTF asupra drepturilor omului, precum și a unui sistem de responsabilizare pentru împiedicarea și combaterea încălcărilor dreptului internațional; reiterează că este necesar să se efectueze anchete aprofundate privind presupusele încălcări ale drepturilor omului, inclusiv cele de la frontierele UE; regretă că raportul Comisiei privind extinderea EUTF nu a avut în vedere nicio îmbunătățire în acest domeniu și solicită să se furnizeze garanții în ceea ce privește respectarea drepturilor fundamentale ale omului atunci când este luată în considerare extinderea EUTF ([35]);

([34]) Punctul 32 din Rezoluția Parlamentului European din 14 mai 2020, conținând observațiile care fac parte integrantă din deciziile privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2018, secțiunea III – Comisia și agențiile executive (2019/2055(DEC)).

([35]) Avizul DEVE referitor la „protecția drepturilor omului și politica externă a UE în domeniul migrației”, punctul 13.

Performanța Instrumentului european de vecinătate (IEV) și a Instrumentului de cooperare pentru dezvoltare (ICD)

475. reamintește că bugetul IEV pentru CFM 2014-2020 este de aproximativ 17 miliarde EUR; Per total, până la sfârșitul anului 2019, Comisia angajase 85 % din această alocare și cheltuise 42 %.

476. reamintește că bugetul IEV pentru CFM 2014-2020 este de aproximativ 20 miliarde EUR. Per total, până la sfârșitul anului 2019, Comisia angajase 84 % din această alocare și cheltuise 40 %.

477. constată că, în urma examinării performanței a cinci proiecte ICD și a trei proiecte IEV, Curtea a constatat că trei dintre proiectele ICD cunoscuseră probleme de performanță: două înregistraseră întârzieri de implementare și, prin urmare, nu vor produce toate realizările și rezultatele planificate în termenul relevant, în timp ce un proiect nu stabilise nicio valoare-țintă pentru măsurarea performanței sale, însă niciunul dintre proiectele IEV examinate de Curte nu fusese afectat de probleme de performanță;

478. constată că indicatorii din rapoartele de nivel înalt ale Comisiei privind performanța au arătat o tendință în general pozitivă în ceea ce privește reducerea sărăciei, egalitatea de gen în educație, numărul de acorduri cu țările învecinate și dezvoltarea umană; regretă că, în ceea ce privește consolidarea democrației, a statului de drept și a stabilității politice, indicatorii au arătat o tendință de înrăutățire a situației;

479. subliniază că acești indicatori nu au furnizat informații cu privire la performanța programelor în sine, ci mai degrabă cu privire la contextul în care acestea se derulau; subliniază că combinația utilizată de indicatori nu ilustra în mod clar măsura în care programele au produs realizările și rezultatele preconizate sau modul în care acestea au contribuit, la rândul lor, la concretizarea impactului preconizat al programelor;

Recomandări

480. solicită Comisiei:

— să prezinte limitările studiului privind rata de eroare reziduală în raportul anual de activitate al DG NEAR pe 2020 și în rapoartele anuale viitoare ale acestei direcții;

— să elaboreze rapid orientări și criterii stricte pentru a identifica ONG-urile în sistemul său contabil și pentru a verifica datele prezentate de către solicitanți în declarațiile lor pe proprie răspundere;

— să propună o definiție armonizată a ONG-urilor și un control specific asupra fondurilor; să solicite să i se furnizeze în fiecare an lista cu cei mai importanți 50 de beneficiari;

— să crească gradul de încredere pe care DG NEAR îl folosește în metodologia sa pentru calcularea ratei reziduale la granturi până la nivelul aplicat restului populației din cadrul studiului privind rata de eroare reziduală, pentru a reflecta mai exact riscul mai ridicat din domeniul granturilor în gestiune directă, până la sfârșitul lui 2021;

— să consolideze controalele efectuate de DG NEAR, DG DEVCO, DG ECHO, DG CLIMA și FPI, prin identificarea și prevenirea erorilor recurente (de exemplu, lipsa sistemelor de înregistrare a timpului de lucru și imputarea de TVA neeligibil în cadrul proiectelor finanțate de Uniune), până la sfârșitul lui 2021;

— până la sfârșitul lui 2021, să își îmbunătățească metodologia și manualul utilizate pentru studiul privind rata de eroare reziduală, astfel încât să remedieze problemele identificate de Curte în raportul său, cu scopul de a spori fiabilitatea ratei de eroare raportate în studiul respectiv;

— să emită din nou rezerve pentru toate domeniile în privința cărora s-a constatat că prezintă un nivel ridicat de risc, indiferent de ponderea lor din cheltuielile totale și de impactul financiar al acestora;

— insistă că Comisia ar trebui să verifice riguros modul în care entitățile terțe utilizează fondurile Uniunii, pentru a se asigura că nu sunt alocate sau direcționate fonduri către o cauză sau o formă de terorism și/sau radicalizare religioasă și politică; și să se asigure că aceste fonduri ale Uniunii sunt recuperate în mod proactiv, iar beneficiarii implicați sunt excluși de la finanțarea viitoare din partea Uniunii.

— să se asigure că nicio finanțare din partea Uniunii nu sprijină munca forțată a copiilor;

— să se asigure că fondurile Uniunii nu sunt utilizate în scopuri diferite de domeniile alocate;

— să înceteze sau să își revizuiască cooperarea cu țările terțe, inclusiv prin suspendarea finanțării și a proiectelor specifice care pun în pericol drepturile omului în cazul persoanelor afectate, inclusiv atunci când țările terțe nu respectă pe deplin drepturile fundamentale care decurg atât din Convenția ONU din 1951 privind statutul refugiaților, cât și din Convenția europeană a drepturilor omului, nu au ratificat aceste convenții sau nu respectă convențiile SOLAS și SAR;

— să prevadă un control parlamentar îmbunătățit atunci când elaborează noi acorduri de parteneriat cu țări terțe, care ar trebui întotdeauna să se bazeze pe principiile solidarității, responsabilității comune, respectării drepturilor omului, a statului de drept și a dreptului umanitar internațional;

— să furnizeze informații detaliate despre deciziile luate în cadrul Comitetelor operaționale și să se asigure că Parlamentul este reprezentat la reuniunile acestora;

481. își reiterează solicitarea adresată Comisiei de a executa pe deplin și fără alte întârzieri hotărârea Curții de Justiție (31.1.2019) privind International Management Group (IMG); îndeamnă Comisia să considere din nou că IMG este un contractant adecvat pentru proiecte derulate în țări aflate în situații de criză, în care această organizație și-a dovedit eficiența în gestionarea programelor de reconstrucție și de asistență finanțate de entități europene și state membre timp de peste 20 de ani;

482. scoate în evidență cât este de important să se mărească vizibilitatea, transparența, eficacitatea și responsabilitatea instrumentelor de finanțare externă ale UE cu ocazia restructurării lor actuale; atrage atenția asupra faptului că performanțele IEV au fost mai mari în vecinătatea estică a Uniunii și, în acest context, cere să se intensifice eforturile îndreptate către vecinătatea sudică a Uniunii, pentru a trata problemele cu care se confruntă această regiune;

483. solicită Comisiei să facă o analiză mai aprofundată cu privire la eficacitatea, pentru dezvoltare, a subvenționării și reducerii riscurilor investițiilor private, având în vedere lacunele mecanismelor de finanțare mixtă și de garantare semnalizate, în special în avizul recent (nr. 7/2020) al Curții, referitor la raportul Comisiei privind punerea în aplicare a Fondului european pentru dezvoltare durabilă (FEDD), care concluzionează că este imposibil să se evalueze contribuția FEDD la ODD sau la Acordul de la Paris privind schimbările climatice și să se demonstreze că investițiile în cauză nu ar fi avut loc fără contribuția Uniunii, cu alte cuvinte, să se demonstreze adiționalitatea financiară a FEDD; reamintește că, fără a demonstra adiționalitatea financiară, Uniunea încalcă reglementările OMC privind subvenționarea sectorului privat și, probabil, irosește banii contribuabililor; subliniază că alegerea modalităților de acordare a ajutorului ar trebui să fie ghidată de perspectivele de eficacitate în raport cu obiectivele de politică relevante, în conformitate cu principiul „politicilor înainte de toate”; invită Comisia și SEAE să garanteze acest lucru; consideră că Comisia și SEAE ar trebui să acorde prioritate sectoarelor care au potențialul de a atrage investiții străine directe, de a crea locuri de muncă și de a crește exporturile, precum și acțiunilor care susțin buna guvernanță, reformele structurale, diversificarea economică și combaterea corupției; subliniază că donatorii trebuie să acorde prioritate din oficiu finanțării bazate pe granturi, în special în ceea ce privește țările cel mai puțin dezvoltate, și să nu favorizeze împrumuturile care ar putea crește povara datoriei în raport cu granturile; subliniază că reducerea datoriilor ar putea avea un impact crucial asupra combaterii sărăciei; subliniază că programele de ajutor ar trebui însoțite de o analiză a sustenabilității datoriei; solicită Uniunii să lanseze o inițiativă specifică privind reducerea datoriilor pentru țările sărace puternic îndatorate; reamintește că asistența pentru dezvoltare sub forma cooperării cu sectorul privat trebuie să respecte Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, standardele relevante ale OIM și Liniile directoare ale OCDE pentru societățile multinaționale; subliniază că trebuie garantate buna guvernanță, reducerea sărăciei și crearea de bunăstare prin investiții sustenabile, precum și reducerea inegalităților, promovarea drepturilor omului și a standardelor de mediu și capacitarea economiilor locale;

484. invită Comisia să monitorizeze în mod sistematic reformele întreprinse și rezultatele obținute pentru a demonstra că sprijinul bugetar al Uniunii a contribuit în mod efectiv la programul de dezvoltare al țărilor din Africa, zona Caraibilor și Pacific și a consolidat asumarea responsabilității democratice de către acestea;

485. solicită o mai mare responsabilitate și eficiență în ceea ce privește cheltuielile de dezvoltare ale Uniunii, deoarece rezultatele în materie de dezvoltare nu trebuie să fie doar definite, ci și urmărite și monitorizate din punctul de vedere al rezultatelor concrete și al impactului asupra dezvoltării;

486. cere să se facă și să pună la dispoziția publicului mai multe evaluări independente ale măsurilor militare și de securitate civilă și militară ale UE, având în vedere în special misiunile UE de instruire militară, de consolidare a capacităților actorilor militari din țările terțe (CBSD prin IcSP) și de gestionare a frontierelor și a migrației, și se arată nemulțumit de lipsa de flexibilitate a procedurilor administrative și bugetare/financiare care privesc misiunile civile din cadrul politicii de securitate și apărare comune (PSAC); își reiterează opinia că Comisia ar trebui să introducă norme de achiziții publice specifice pentru măsurile de management al crizei din cadrul PSAC, pentru a facilita desfășurarea rapidă și flexibilă a misiunilor;

487. invită Comisia să evalueze legalitatea retragerii funcției bugetare deținute de Parlament prin intermediul deciziilor Consiliului de înființare a AEA și a PESCO; reamintește că articolele aplicabile, și anume articolul 45 alineatul (2) și articolul 46 alineatul (2) din TUE prevăd adoptarea deciziilor cu majoritate calificată, fără drept de veto; reamintește că retragerea funcției bugetare a PE în temeiul articolului 42 din TUE este posibilă doar pentru cheltuielile operaționale și necesită o decizie în unanimitate a Consiliului;

488. reiterează solicitările sale de lungă durată de a împuternici Curtea să auditeze toate operațiunile BEI și ca aceste audituri să fie efectuate, având în vedere că BEI este un actor major în punerea în aplicare a politicilor externe ale Uniunii, cu 10 % din împrumuturile sale în afara Uniunii;

Administrația

489. constată că plățile aferente rubricii „Administrație" s-au ridicat la 10,4 miliarde EUR în 2019 (6,5 % din CFM), din care bugetul Comisiei reprezintă 57,9 % sau 6,1 miliarde EUR;

490. observă că cheltuielile administrative cuprind cheltuielile cu resursele umane, care reprezintă aproximativ 60 % din total, precum și cheltuielile referitoare la clădiri, echipamente, energie, comunicații și tehnologia informației, care sunt considerate de Curte drept cheltuieli cu risc redus;

491. observă că, în ceea ce privește Comisia, au fost constatate câteva erori referitoare la costurile cu personalul și la gestionarea alocațiilor familiale de către PMO;

492. ia act de faptul că Curtea examinează și regularitatea informațiilor din rapoartele anuale de activitate ale Comisiei, inclusiv a celor transmise de direcțiile generale și de birourile sale responsabile în principal pentru cheltuielile administrative; salută faptul că rapoartele anuale de activitate examinate nu au identificat niveluri semnificative de eroare;

493. invită Comisia să ia măsurile adecvate pentru a pune în aplicare toate recomandările Curții și să informeze Parlamentul cu privire la evoluția acestora;

Școlile Europene

494. constată cu satisfacție că Curtea menționează că, în comparație cu anii precedenți, calitatea conturilor s-a îmbunătățit; constată cu îngrijorare că Curtea nu este în măsură să confirme că gestiunea financiară a Școlilor Europene în 2019 a fost conformă cu Regulamentul financiar al Școlilor Europene și cu Statutul funcționarilor, din cauza deficiențelor relevate în sistemele de control intern ale Biroului central și ale celor două școli selectate; îndeamnă Școlile Europene să dea rapid curs recomandărilor Curții în ceea ce privește deficiențele specifice identificate în materie de contabilitate, achiziții publice și recrutare;

495. evidențiază, în ceea ce privește școlile europene, importanța respectării principiului anualității și a regulilor privind efectuarea inventarului fizic la închiderea anului, precum și a respectării termenelor de plată, a normelor privind achizițiile și a transparenței procedurilor de recrutare.

Recomandări

496. invită Comisia:

— să armonizeze sprijinul acordat pentru elevii din categoria I, și anume copiii funcționarilor, care aleg să se înscrie într-o Școală Europeană acreditată (în prezent, unele familii de funcționari, în funcție de orașul sau țara în care locuiesc, nu primesc finanțare pentru a-și înscrie copiii în școli acreditate care, cu toate acestea, oferă acces la același bacalaureat);

— să rezolve inegalitatea de finanțare dintre elevii din categoria I înscriși în școlile acreditate, care rezultă din faptul că acestea înlocuiesc uneori Școlile Europene de tip I și care, uneori, sunt plasate într-o situație de concurență inegală și nejustificată, în funcție de piața educațională în care își desfășoară activitatea;

— să intervină pentru a soluționa problemele importante ridicate în prezent de așa-numita politică de „neutralitate a costurilor" (cf. documentului 2018-10-D-63-en-5), care prevede că școlile acreditate nu ar trebui să câștige financiar în sistemul tradițional al Școlilor Europene, ci, dimpotrivă, ar trebui să contribuie la costurile generate de sistemul existent ([36]);

([36]) Această dispoziție ridică probleme la mai multe niveluri. În primul rând, Biroul central, precum și întregul buget alocat de Comisie Școlilor Europene este un serviciu public care a fost deja plătit de statele membre și, indirect, de contribuabili. În al doilea rând, întrucât funcționarea globală a școlilor acreditate este autofinanțată și nu beneficiază de nicio intervenție din partea Comisiei, afirmația potrivit căreia acestea reprezintă un cost suplimentar pentru care ar trebui să fie responsabile pare să fie lipsită de sens. Deoarece permit deschiderea sistemului de bacalaureat european și școlarizarea copiilor funcționarilor europeni la costuri mult mai mici decât Școlile Europene de tip I, dezvoltarea școlilor acreditate ar trebui, în schimb, să fie integrată în bugetul Comisiei și în niciun caz să nu fie supusă impozitării, care le-ar împiedica dezvoltarea și ar afecta economiile substanțiale pe care le generează în beneficiul Uniunii.

Resurse umane

497. recunoaște observația Comisiei potrivit căreia adoptarea în 2014 a Statutului funcționarilor revizuit a fost însoțită de un angajament din partea instituțiilor și a organelor UE de a reduce treptat numărul de posturi (funcționari și agenți temporari) din schemele lor de personal, înainte de 2018, cu 5 % comparativ cu situația din 2012;

498. ia act de faptul că reforma din 2014 a Statutului funcționarilor a adus economii de 4,2 miliarde EUR în CFM pentru perioada 2014-2020, care reprezintă 0,4 % din CFM în ansamblul său; reamintește că reforma din 2014 a generat efecte negative incontestabile asupra personalului, care au fost confirmate de Curte ([37]) în 2019, și regretă că este aproape imposibil să se cunoască costul financiar al acestora pentru a avea o imagine realistă asupra economiilor; remarcă mai multe politici și acțiuni concepute de Comisie pentru a contribui la atenuarea efectelor negative și se așteaptă ca lecțiile învățate să se reflecte în noua strategie a Comisiei privind resursele umane, care urmează să fie adoptată în 2021; reiterează consecințele grave pe care orice reducere bugetară în administrație sau reducere a personalului le poate avea asupra viitorului funcției publice europene și a punerii în aplicare a politicilor Uniunii;

499. ia act de faptul că Comisia investește în extragerea datelor din sistemul său informatic medical pentru a compensa absența datelor privind cazurile de epuizare; încurajează ferm Comisia să prevină, să identifice și să gestioneze cazurile de epuizare în contextul mai larg al personalului, al volumului de muncă și al bunăstării personalului în strategia sa de resurse umane (HR);

500. este îngrijorat că nici o măsură temporară nu a fost concepută de Comisie pentru a atenua problema din ce în ce mai mare a disparității în ceea ce privește puterea de cumpărare cu care se confruntă funcționarii publici europeni detașați la Luxemburg; subliniază, ca exemplu relevant, că 16 din 200 de candidați adecvați selectați de EPPO au refuzat oferta de muncă din cauza salariului care nu este suficient de mare pentru a locui în Luxemburg; subliniază că așteaptă propuneri concrete în cadrul raportului privind metoda de salarizare, care trebuie prezentat până la 31 martie 2022;

501. sprijină intenția Comisiei de a actualiza abordarea stabilită în comunicarea sa din 2019 intitulată „Locul de muncă al viitorului în cadrul Comisiei Europene”, în lumina crizei provocate de pandemia de COVID-19; se așteaptă ca Comisia să ia în considerare în condiții egale utilizarea eficientă a spațiilor de birouri, precum și sănătatea și bunăstarea personalului; reiterează că reprezentanții personalului trebuie să fie implicați întotdeauna în modificarea substanțială a amenajărilor și a spațiilor de lucru;

502. salută adoptarea de către Comisie a unui plan de acțiune pentru egalitate și diversitate în 2018 și punerea în aplicare a acestuia în 2019; salută faptul că au fost adăugate acțiuni specifice ca răspuns la sondajul efectuat în rândul personalului; invită Comisia să urmeze aceeași cale, adoptând măsuri mai specifice în ceea ce privește persoanele premiate cu stagii de practică în cadrul Comisiei;

503. este de acord cu declarația Comisiei potrivit căreia „așteptările culturale, sociale și profesionale diferite ale bărbaților și femeilor continuă să existe în ceea ce privește echilibrul dintre munca remunerată și cea neremunerată (de îngrijire)”; apreciază eforturile Comisiei de a crește gradul de conștientizare cu privire la măsurile existente pentru a permite un echilibru între viața profesională și cea privată, cum ar fi cursurile pentru părinți și publicarea unor exemple pozitive pe site-ul intranet al Comisiei;

504. constată cu satisfacție că Comisia (2014-2019) a îndeplinit obiectivul ocupării de către femei a funcțiilor de conducere în proporție de 40 % până la sfârșitul mandatului său în 2019; reamintește Comisiei (2019-2024) că, în 2019, președinta sa s-a angajat să atingă egalitatea de gen la toate nivelurile de conducere până la sfârșitul mandatului actual și a reiterat acest angajament în scrisoarea sa de misiune adresată comisarului pentru buget și administrație;

505. ia act de noile orientări pentru punerea în aplicare a ajutorului pentru persoanele cu dizabilități, elaborate în 2019 pentru a oferi asistență financiară membrilor personalului și persoanelor aflate în întreținerea lor pentru costurile fără caracter medical legate de independența, integrarea socială și capacitatea fizică, mentală, socială și profesională a acestora; ia act de faptul că orientările au intrat în vigoare în mai 2020;

506. constată că, în 2019, numărul cazurilor în care a fost acordat sprijin social și financiar a crescut cu 28 % în raport cu 2018; constată cu satisfacție că fondurile pentru dizabilități utilizate au crescut cu 50 % în comparație cu 2018 (de la aproximativ 2 milioane EUR la 3 milioane EUR);

([37]) Raportul special nr. 15/2019 al Curții: punerea în aplicare, în cadrul Comisiei, a pachetului de reforme din 2014 privind personalul – economii substanțiale, dar nu fără consecințe pentru personal.

507. ia act în mod adecvat de observațiile și de recomandările Curții cu privire la Oficiul European pentru Selecția Personalului ([38]); salută faptul că procesul de selecție este în general eficace pentru concursurile de mare amploare, însă își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că procesul de selecție nu este adaptat concursurilor de mică amploare, specializate, care sunt cele mai adecvate pentru nevoile actuale de recrutare ale instituțiilor UE; invită Comisia să raporteze în timp util cu privire la punerea în aplicare a acestor recomandări de către EPSO;

508. constată că, în perioada 2012-2018, instituțiile și organele, cu excepția Ombudsmanului European și a AEPD, și-au redus schemele de personal cu 1 409 posturi (3 %) și, în același timp, au mărit treptat numărul agenților contractuali angajați; observă, în acest sens, că proporția agenților contractuali în efectivele de personal totale prevăzute a crescut de la 17 % la 22 %; își exprimă îngrijorarea cu privire la posibilele efecte negative ale înlocuirii funcționarilor cu agenți contractuali, cum ar fi transferul necesar de cunoștințe, dar și pierderea acestora atunci când contractele expiră, precum și cu privire la perspectiva și securitatea locurilor de muncă ale agenților contractuali;

509. subliniază că creșterea numărului de agenți contractuali reflectă impactul asupra nivelurilor de personal generat de noile sarcini care decurg din priorități aflate în evoluție rapidă, cum ar fi punerea în aplicare a unor noi programe delegate de Comisie agențiilor executive, care era neutră din punct de vedere bugetar și în ceea ce privește personalul Comisiei care a fost transferat; ia act de observația Curții potrivit căreia creșterea numărului de agenți contractuali a reprezentat, de asemenea, un răspuns la situații speciale sau urgente;

510. regretă că, în unele instituții, s-a înregistrat o creștere a numărului de agenți contractuali încadrați în grupa de funcții I, ca urmare a conversiei unor posturi permanente și temporare pentru asistenți administrativi/de secretariat în posturi de agenți contractuali;

511. constată că, la sfârșitul anului 2018, în instituțiile, organele și agențiile executive erau angajați 11 962 de agenți contractuali, ceea ce reprezintă o creștere de 37 % față de 2012; ia act de faptul că cei mai mulți dintre aceștia erau angajați de Comisia Europeană;

512. invită insistent Comisia să pună în aplicare o procedură de numire în funcții mai transparentă, aplicabilă tuturor funcțiilor, în special celor care implică activitatea de gestionare; invită Comisia să clarifice procedura anterioară de numire în funcții, care era lipsită de transparență și responsabilitate;

513. regretă dezechilibrele geografice persistente în componența personalului Comisiei, în special la nivelul de conducere mediu și la cel superior; invită Comisia să stabilească o reprezentare adecvată a cetățenilor din toate statele membre, respectând în același timp competențele și meritele candidaților, astfel cum se indică la articolul 27 din Statutul funcționarilor;

514. subliniază efectul important al rotației personalului agențiilor Uniunii; invită Comisia să le ajute pe acestea să pună în aplicare politici umane și sociale pentru a se remedia acest neajuns;

515. subliniază că este necesară o abordare complexă pentru ca paginile principale ale instituțiilor europene să devină accesibile persoanelor cu orice tip de dizabilități, astfel cum se prevede în Directiva (UE) 2016/2102, inclusiv în ceea ce privește disponibilitatea limbajelor naționale prin semne; sugerează ca organizațiile care reprezintă persoanele cu dizabilități să se implice în acest proces;

516. salută eforturile Comisiei de a realiza un mediu de lucru și o cultură mai diversificate și mai favorabile incluziunii, adoptând măsuri în favoarea persoanelor cu dizabilități; invită Comisiei să analizeze posibilitățile de a consolida și integra în continuare principiile egalității de șanse în recrutare, formare, dezvoltarea profesională și condițiile de lucru, precum și să sensibilizeze personalul cu privire la aceste aspecte; precum și eventualele îmbunătățiri și modificări rezonabile ale clădirilor instituțiilor (acces, echipamente de birou adecvate) pentru persoanele cu mobilitate redusă sau cu alte dizabilități;

517. salută realizările Oficiului European pentru Selecția Personalului și îmbunătățirea continuă a practicilor sale în ceea ce privește amenajările corespunzătoare pentru candidații cu dizabilități și/sau cu cerințe specifice; în 2019, EPSO a realizat un pliant, un pliant în alfabetul Braille și un videoclip animat în care sunt explicate aceste adaptări create în cadrul procedurilor de selecție și care sunt oferite candidaților cu nevoi specifice pe parcursul procedurilor de selecție, ceea ce a făcut posibilă înscrierea unui număr de 438 de candidați cu nevoi speciale la concursuri și selecții;

518. își reiterează apelul adresat Comisiei de a oferi mai multă transparență statutului consilierilor speciali ai Comisiei, definind în mod clar sarcinile și misiunile acestora;

([38]) Raportul special 23/2020 al Curții, intitulat „Oficiul European pentru Selecția Personalului: este timpul ca procesul de selecție să fie adaptat la nevoile de recrutare aflate în continuă schimbare”.

519. în ceea ce privește decizia Colegiului comisarilor din 30 octombrie 2019 de a le permite foștilor președinți ai Comisiei să îndeplinească funcții de reprezentare după încheierea mandatului lor, ia act de numirea fostului președinte Jean-Claude Juncker în funcția de consilier special și regretă că această funcție, deși nu este remunerată, va implica costuri, în special pentru misiuni, lucru dificil de înțeles pentru opinia publică; solicită Comisiei să prezinte Parlamentului detaliile implicațiilor financiare ale acestei decizii, pentru a permite acestuia să ia în considerare acest aspect la următoarele descărcări de gestiune;

520. invită Comisia să acorde o atenție deosebită relațiilor sale cu foștii comisari și să evalueze cu grijă eventualele riscuri pe care le implică acestea;

521. își reiterează apelul adresat Comisiei de a aplica normele obligatorii din punct de vedere juridic existente, prevăzute în codul de conduită, privind „ușile turnante", atât pentru Comisie, cât și pentru agențiile acesteia;

522. sprijină în mod ferm recomandarea Curții, adresată tuturor instituțiilor, de a conlucra în vederea armonizării cadrelor lor etice și a-și intensifica eforturile în ce privește schimbul de bune practici;

523. invită Comisia să crească gradul de conștientizare și de percepție în rândul personalului în ceea ce privește cadrul etic și cultura etică; invită Comisia să se asigure, în special, că formarea în domeniul eticii include orientări practice bazate pe exemple din viața de zi cu zi și să îmbunătățească comunicarea cu personalul privind chestiunile legate de etică; evidențiază că este necesar să ia măsurile necesare ca angajații să știe cum să semnaleze orice problemă legată de un comportament neetic, precum și să intensifice sentimentul lor de siguranță;

Observații generale

524. recunoaște că anul 2019 a fost un an de tranziție pentru Comisie, întrucât aceasta a trebuit să asigure tranziția de la Comisia Juncker la Comisia Von der Leyen și pregătirea pentru instalarea acesteia, precum și lansarea noilor sale priorități;

525. își exprimă îngrijorarea cu privire la decizia Comisiei de a atribui societății BlackRock Investment Management un contract pentru efectuarea unui studiu privind obiectivele de mediu, sociale și de guvernanță; atrage atenția asupra anchetei Ombudsmanului European cu privire la posibilitatea unui conflict de interese ([39]); invită, prin urmare, Comisia să își actualizeze orientările privind procedurile de achiziții publice;

526. îndeamnă Comisia să introducă rapoarte privind sustenabilitatea, inclusiv privind aspectele sociale și de mediu pe care le implică achizițiile publice; consideră că, prin includerea în politicile sale de achiziții publice a unor standarde de responsabilitate în afaceri, Comisia poate proteja interesul public și poate asigura răspunderea pentru cheltuielile publice;

527. încurajează Comisia să se bazeze în continuare pe principiile strategiei sale privind programele informatice cu sursă deschisă ([40]) și ale programului ISA 2 ([41]) pentru a preveni dependența față de furnizor, pentru a-și păstra controlul asupra propriei infrastructuri tehnice, pentru a contribui la o protecție mai puternică a confidențialității utilizatorului și a datelor, precum și pentru a crește nivelul de securitate și transparență pentru public; solicită Comisiei să acorde prioritate soluțiilor cu sursă deschisă în domeniul achizițiilor publice și al dezvoltării, cu scopul de a promova partajarea și reutilizarea soluțiilor software, de a face achizițiile publice mai sustenabile și mai durabile și de a respecta principiul „banii publici, cod public";

528. salută cooperarea cibernetică interinstituțională, pentru care Comitetul Regiunilor și Comitetul Economic și Social European primesc asistență din partea Centrului de răspuns la incidente de securitate cibernetică pentru instituțiile, organele și agențiile UE; constată că multe dintre proiectele de digitalizare vizează digitalizarea resurselor umane și a proceselor financiare, pentru care Comitetele utilizează sistemele SYSPER și ABAC furnizate de Comisie; solicită Comisiei să ia în calcul posibilitatea de a negocia condiții mai bune pentru a consolida procesul de partajare a aplicațiilor și a-l face atractiv din punct de vedere financiar;

529. subliniază importanța eforturilor depuse de DG Interpretare pentru a facilita servicii de interpretariat în cele 24 de limbi oficiale ale UE, chiar și în limbajul internațional prin semne, în cadrul Comisiei și al altor instituții și organisme ale UE și încurajează Comisia să ajute DG SCIC să crească în continuare disponibilitatea și prezența limbajului internațional prin semne, pentru a asigura accesul la informații pentru persoanele cu dizabilități,

([39]) https://www.ombudsman.europa.eu/ro/case/en/57060
([40]) https://ec.europa.eu/info/departments/informatics/open-source-software-strategy_ro
([41]) https://ec.europa.eu/isa2/isa2_en

530. este profund îngrijorat de decizia Comisiei de a încălca contractul cu furnizorul de servicii de alimentație, care a condus la concedierea a 400 de lucrători; solicită Comisiei să își revizuiască fără întârziere decizia și să analizeze orice soluție viabilă pentru a proteja lucrătorii și pentru a evita concedierile, inclusiv internalizarea personalului care furnizează servicii de alimentație;

531. constată că numeroase comunicări și documente sunt disponibile numai în limba engleză; constată, de asemenea, că se organizează reuniuni de lucru fără posibilități de interpretariat; solicită Comisiei Europene să respecte principiile, drepturile și obligațiile stabilite în Carta drepturilor fundamentale și în Regulamentul nr. 1/1958, precum și în orientările și deciziile interne, cum ar fi Codul bunei conduite administrative; invită, așadar, Comisia să pună la dispoziție resursele umane necesare pentru a asigura respectarea multilingvismului, mărind numărul de angajați responsabili cu traducerea și interpretarea;

Cadre etice

532. ia act de concluziile și recomandările Curții formulate în raportul său special intitulat „Cadrele etice ale instituțiilor Uniunii auditate: mai este loc de îmbunătățiri"; reiterează concluzia Curții potrivit căreia „[o]rice comportament neetic din partea personalului și a membrilor instituțiilor și organismelor Uniunii Europene (UE) este inacceptabil. Un astfel de comportament – chiar dacă este numai presupus – atrage un nivel ridicat de interes din partea publicului și reduce încrederea în Uniune. Comportamentul neetic este legat, de asemenea, de riscul de corupție și de fraudă"; regretă că mai este încă loc de îmbunătățiri în ceea ce privește punerea în aplicare a cadrelor etice; regretă în special că au fost constatate deficiențe cu privire la diferite aspecte, și anume:

— procedurile de verificare a declarațiilor și orientările destinate personalului, pentru a evita conflictele de interese, nu sunt suficient de formalizate; trebuie puse la dispoziție orientări clare și cuprinzătoare cu privire la cerințele etice; același lucru este valabil și pentru orientările privind conflictele de interese care decurg din interesele financiare ale membrilor personalului, din activitățile desfășurate de aceștia după încetarea raportului de muncă sau din activitatea profesională a soțului/soției sau a partenerului;

— verificare limitată a declarațiilor membrilor; în ceea ce-i privește pe membrii Comisiei, Curtea regretă lipsa unor proceduri standard scrise pentru verificarea exactității, a fiabilității sau a caracterului complet al informațiilor prezentate în declarațiile acestora, creând riscul ca obligațiile să fie interpretate într-un mod inconsecvent, fiind mai puțin probabil ca eventualele inexactități și alte probleme să fie identificate de instituție înainte ca acestea să atragă atenția publicului, ceea ce poate pune în pericol încrederea publică;

— ipolitici incomplete și neclare privind cadourile și divertismentul, întrucât Comisia nu a furnizat o definiție a cadourilor sau a ospitalității aplicabilă membrilor;

533. salută faptul că, în mare măsură, instituțiile auditate au instituit pentru personal și pentru membri cadre etice adecvate, care mai pot fi îmbunătățite; sprijină ferm recomandările Curții precum cele privind armonizarea cadrelor etice și creșterea gradului de conștientizare în rândul personalului;

534. ia act de cea de a doua revizuire a orientărilor interne ale Comisiei în legătură cu dispozițiile privind avertizorii de integritate din Statutul funcționarilor; ia act cu satisfacție de cele șase recomandări cuprinse în revizuirea din 2019 și invită Comisia să informeze autoritatea bugetară cu privire la punerea lor în aplicare; salută actualizarea paginii dedicate avertizorilor de integritate pe MyIntracomm, în mai 2019, și adăugarea unui link direct către procedura de denunțare a OLAF;

535. solicită o abordare mai proactivă în ceea ce privește protecția avertizorilor de integritate; consideră deosebit de relevantă necesitatea de a consolida cooperarea dintre OLAF și autoritatea împuternicită să facă numiri care este responsabilă de adoptarea, după caz, a măsurilor de protecție; consideră că sunt deosebit de importante și recomandările referitoare la menținerea legăturilor cu EPPO, pentru a asigura o colaborare eficientă și pentru a face schimb de bune practici în domeniul raportării activităților ilegale observate;

536. estimează, în ceea ce privește protecția avertizorilor de integritate, că o reglementare mai uniformă la nivelul tuturor instituțiilor, bazată pe cele mai bune practici și pe standarde mai înalte, ar constitui o îmbunătățire extrem de necesară;

537. subliniază că este important să se consolideze registrul de transparență și să se îmbunătățească calitatea datelor din cadrul acestuia, în special cu ocazia Acordului interinstituțional încheiat în decembrie 2020; ia act de controalele de calitate efectuate de Comisie și de acțiunea secretariatului registrului în urma avertizărilor primite; invită Comisia să îmbunătățească soluțiile informatice pentru a efectua controale de calitate mai stricte;

538. evidențiază importanța unui registru de transparență eficace și valid; își reiterează apelul adresat Comisiei de a acorda mai multă atenție validării și verificărilor prin sondaj ale entităților din registrul de transparență; constată cu îngrijorare că nu există o cerință potrivit căreia marea majoritate a factorilor de decizie ai Comisiei să facă publice reuniunile cu reprezentanții grupurilor de interese; își exprimă, de asemenea, îngrijorarea cu privire la posibilitatea ca factorii de decizie ai Comisiei să se întâlnească cu membrii grupurilor de interese neînregistrați în registrul de transparență; solicită transparență deplină cu privire la toate reuniunile organizate de Comisie cu actori privați sau cu reprezentanți ai acestora, cum ar fi organizațiile de consultanță;

539. ia act de concluziile Ombudsmanului European și de sugestiile tehnice de îmbunătățire din decizia sa din 28 februarie 2019 privind modul în care Comisia gestionează situațiile de „uși turnante” în rândul membrilor personalului său; invită Comisia să țină seama atât de decizia Ombudsmanului, cât și de recomandările relevante ale Curții, în raportul său special privind cadrele etice ale instituțiilor Uniunii.